ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Κ.Ε.Μ.Π.ΚΡ.
Αριθμός Αδείας 611
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΕΚΔΟΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ
ΕΛΤΑ Hellenic Post
Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10210 Αθήνα
9 772585 344107 46

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

Νο 1749, 24 Νοέμβρη 2026 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

Ενάντια στην κυβέρνηση του πολέμου και του κέρδους

Πλεύρης-Κασιδιάρης στη φυλακή σελ. 8

Συνέντευξη με τον Τάκη Ζώτο σελ. 9

ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΓΡΟΘΙΑ

17/11, Πορεία Πολυτεχνείου, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Με δύναμη από το Πολυτεχνείο σελ. 12, 13 • Κλιμάκωση ενάντια στον Προϋπολογισμό σελ. 3, 10, 11, 15

ΕΝ ΜΕΣΩ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΑΤΑΞΙΑΣ

Μια “Γιάλτα” παρωδία

Όταν ο Ρούζβελτ, ο Τσόρτσιλ και ο Στάλιν συναντήθηκαν στη Γιάλτα το Φλεβάρη του 1945 συζήτησαν και ανακοίνωσαν τη μοιρασιά του κόσμου που θα προέκυπτε μετά την ήττα των Ναζί, καθώς ο Β’ Παγκόσμιος Πόλεμος πήγαινε προς το τέλος του. Όταν ο Τραμπ, ο Σι Τζινπίνγκ και ο Πούτιν συναντήθηκαν στη Σεντσέν την περασμένη βδομάδα, έβγαλαν μια ανακοίνωση μόλις 230 λέξεων (!), που τονίζει πως δεν δίνουν το δικαίωμα στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο να τους συλλάβει.

Κακώς βιάστηκαν οι δημοσιογράφοι να δώσουν τον τίτλο της “Νέας Γιάλτας” σε αυτή την παρωδία. Οι νικητές του Β’ Παγκόσμιου Πόλεμου ένιωθαν αρκετά ισχυροί ώστε να γράψουν σε μια κόλλα χαρτί πώς θα διαχειριστούν την αποναζιστικοποιημένη Γερμανία, πού θα οριστούν τα σύνορα της Πολωνίας, τι θα γίνει στα Βαλκάνια και πώς θα οργανώσουν πολιτικά την ανασυγκρότηση της Δυτικής Ευρώπης. Ούτε και τότε τα κατάφεραν όπως σχεδίαζαν, γιατί ξέσπασαν επαναστάσεις έξω από τις προβλέψεις και τον έλεγχό τους. Αλλά οι σημερινοί “τρεις” της Σεντσέν δεν νιώθουν σιγουριά ότι μπορούν να ελέγξουν ούτε την αυλή τους, πόσω μάλλον να μοιράσουν τον κόσμο αναμεταξύ τους.

Ο Τραμπ πήγε στη Σεντζέν διψασμένος για μια διπλωματική νίκη, για μια ευκαιρία να παρουσιαστεί ξανά ως παγκόσμιος ηγέτης, μετά τη σκληρή ήττα που υπέστη στις ενδιάμεσες εκλογές στις ΗΠΑ. Αλλά δεν τα κατάφερε. Οι σύμβουλοί του τον μάζεψαν και δεν μπόρεσε να κάνει επί της ουσίας δηλώσεις ούτε καθώς πήγαινε προς τη Σεντζέν, ούτε κατά την αποχώρηση. Πρόλαβε να πει, ως συνήθως, ότι η συνάντηση ήταν.. “σπουδαία και με πολλές συνέπειες”, αποκάλεσε τον Πούτιν “φίλο του” μπροστά στις κάμερες και είπε πως αυτό που υπέγραψαν ήταν “κοινή διακήρυξη ειρήνης”. Διαβάζοντας τις 230 λέξεις, δεν βρίσκει κανείς καμία αναφορά σε κάποιο από τα τόσα μέτωπα πολέμων και ανταγωνισμών που ματώνουν και ξεζουμίζουν οικονομικά τον πλανήτη. Για την Ουκρανία ούτε κουβέντα. Για τη Μέση Ανατολή, μόνο εμμέσως αναφέρεται σε αυτό που υπέγραψαν, γιατί αποφάσισαν την αύξηση παραγωγής και παροχής πετρελαίου, “προς όφελος όλων”. Προβλέπουν συνεπώς περισσότερη αστάθεια και όχι λιγότερη, που θα τους αναγκάσει να παρέμβουν για να ελέγξουν τις τιμές. Η μόνη “δέσμευση ειρήνης” στο κείμενο είναι η δήλωση ότι δεν πρέπει να γίνει ...πυρηνικός πόλεμος! Αλλά και στο πεδίο του ελέγχου, περιορισμού και καταστροφής των πυρηνικών, δεν υπάρχει η παραμικρή δέσμευση.

Οπότε στην ανακοίνωση απομένει μια γενική αναφορά για την ανάγκη μεταρρύθμισης του ΟΗΕ (προφανώς στην κατεύθυνση του περιορισμού των πρωτοβουλιών που μπορούν να παίρνουν μικρότερες δυνάμεις) και η ελάχιστα καλυμμένη απειλή προς τα διεθνή δικαστήρια να μην τολμήσουν να τους βάλουν σε καθεστώς καταζητούμενου. Γράφουν πως: “Οι τρεις αρχηγοί κρατών αναγνώρισαν ότι η αρχή της συναίνεσης των κρατών και ο σεβασμός των ασυλιών των κρατικών αξιωματούχων είναι υψίστης σημασίας, και συμφώνησαν ότι το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο και άλλοι παρόμοιοι φορείς δεν πρέπει να καταχρώνται τη δικαιοδοσία τους.”

Ο πρώτος που θα προσυπέγραφε με μεγάλη χαρά αυτή την παράγραφο είναι ο Νετανιάχου, ο οποίος έχει ήδη ένταλμα σύλληψης από το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, το οποίο εκδόθηκε ακριβώς πριν από ένα χρόνο με την κατηγορία: “Φέρεται να ευθύνεται για τα εγκλήματα πολέμου της λιμοκτονίας ως μεθόδου διεξαγωγής πολέμου και της εκ προθέσεως εξαπόλυσης επίθεσης κατά άμαχου πληθυσμού, καθώς και για τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας ,της ανθρωποκτονίας, της δίωξης και άλλων απάνθρωπων πράξεων από τουλάχιστον τις 8 Οκτωβρίου 2023 έως τουλάχιστον τις 20 Μαΐου 2024”. Οι τρεις “ηγέτες του πλανήτη” έστειλαν έτσι έναν αδελφικό χαιρετισμό στον ισραηλινό πρωθυπουργό, λέγοντας πως πάνω απ’ όλα είναι αρχηγός κράτους, και ως τέτοιος έχει δικαίωμα να είναι και δολοφόνος.

Οπότε, χωρίς να αποφασίσουν απολύτως τίποτα, οι τρεις ηγέτες βγήκαν ικανοποιημένοι, ο καθένας για τους λόγους του. Ο Τραμπ γιατί θυμήθηκε πως είναι ηγέτης της υπερδύναμης, παρότι πλέον μετράει πολιτικά δύο χρόνια ανάποδα με πολύ περιορισμένες δυνατότητες να πάρει πρωτοβουλίες. Ο Πούτιν γιατί, από περσόνα νον-γκράτα που τον ήθελαν οι Ευρωπαίοι ηγέτες, ξαναμπήκε στα μεγαλύτερα σαλόνια και μάλιστα υπογράφει ως “ειρηνοποιός”. Ο Σι Τζινπίνγκ οργάνωσε τη συνάντηση, πήρε τα συγχαρητήρια των άλλων δύο και έστειλε το μήνυμα στην κινέζικη άρχουσα τάξη ότι οι σχέσεις με τις ΗΠΑ διατηρούνται υπό έλεγχο, και βρισκόμαστε μακριά από τις απειλές για “αποσύνδεση των οικονομιών”, κλιμάκωση του “πολέμου των δασμών” και ακόμη περισσότερο από μια ανοιχτή σύγκρουση.

Πέρα όμως από τις χαρούμενες φωτογραφίες, κανένας τους δεν έχει την παραμικρή ιδέα για το πώς όντως να βάλει τάξη τα μέτωπα της αστάθειας που αδυνατίζουν με ταχύ ρυθμό τον έλεγχό τους. Η Γιάλτα του ‘45 ήθελε να επιβάλει μια “Νέα Τάξη Πραγμάτων”. Οι “Τρεις της Σεντσέν” κυβερνάνε εν μέσω της μεγαλύτερης παγκόσμιας αταξίας και απλώς κάνουν εκκλήσεις να μην καταλήξει σε οδυνηρό πάταγο η κατηφόρα.

Ο Τραμπ είναι ο πιο χτυπημένος από τους τρεις. Κουβαλάει επισήμως πλέον την ήττα στον πόλεμο κατά του Ιράν. Όλοι ξέρουν ότι στη διάρκεια της θητείας του, αντί για να γίνει “Ριβιέρα της Μέσης Ανατολής”, η Παλαιστίνη υπέστη τη μεγαλύτερη ισραηλινή θηριωδία και άντεξε. Η αμερικάνικη παρουσία βγήκε εντελώς αδυνατισμένη. Οι σύμμαχοί του μπήκαν σε καινούργιους πολέμους από τους οποίους δεν μπορούν να βγουν.

Αντίσταση παντού

Και ο έλεγχος του “Δυτικού Ημισφαίριου” βρήκε αντίσταση παντού. Η ανατροπή του **Μαδούρο** δεν είχε συνέχεια. Ο **Μπολσονάρο** έφυγε τρέχοντας για το Μαϊάμι, ο **Μιλέι** περνάει τις δυσκολότερες βδομάδες του και ψάχνει στήριξη στις διεθνείς ακροδεξιές συμμαχίες. Συμμαχίες ωστόσο που βρίσκονται σε αναδίπλωση μετά το στραπάτσο του Τραμπ στις εκλογές. Το μεγάλο σχέδιο της ρατσιστικής επίθεσης κατά των μεταναστών μέσω του Τείχους και της ICE χαρακτηρίστηκε τελικά “υπερβολικό” από τον ίδιο τον Τραμπ. Η αμερικάνικη οικονομία που υποτίθεται θα έπαιρνε τα πάνω της μέσω των πολιτικών στήριξης της εγχώριας παραγωγής ακολουθεί τους ίδιους κύκλους φούσκας και κρίσης που ακολουθεί ολόκληρη η παγκόσμια αγορά.

Ενώ, όσον αφορά στις σχέσεις με την Κίνα, κανείς πλέον δεν ξέρει τι ακριβώς λέει και θέλει ο Τραμπ, πού θα καταλήξει η ισορροπία μέσα στην κυβέρνησή του και πώς θα επηρεαστούν οι πολιτικές τους από το πέρασμα του Κογκρέσου και της Γερουσίας στα χέρια των Δημοκρατικών. Το σκάνδαλο της Nvidia που εξελίχθηκε τις τελευταίες βδομάδες δεν έφερε στο φως μόνο τις δολοφονικές συγκρούσεις που εξελίσσονται μέσα στις εταιρείες και μεταξύ των κρατών με επίκεντρο τους ημιαγωγούς και την Τεχνητή Νοημοσύνη. Αλλά και τα ρήγματα που ανοίγουν μέσα στην κυβέρνηση του Τραμπ, μέσα στα κόμματα και τους υπόλοιπους αμερικάνικους θεσμούς, ανάμεσα σε όσους θέλουν να διατηρηθεί η ύφεση και όσους θέλουν κλιμάκωση της σύγκρουσης. Ο **Ρούμπιο** έβαλε το χέρι του για να σκάσει το σκάνδαλο, ενώ η κόντρα επεκτάθηκε και μεταξύ των δύο Οικονομικών υπουργείων του Τραμπ. Καθώς θα πλησιάζουμε προς το χρίσμα των υποψήφιων Προέδρων, επίδοξων διαδόχων του Τραμπ, αυτές οι κόντρες θα οξύνονται περισσότερο.

Κι όσο για την Ευρώπη, που στην ορίτζιναλ Γιάλτα την “εκπροσωπούσε” ο Τσόρτσιλ, σίγουρα πίσω από τις κλειστές πόρτες οι τρεις ηγέτες θα συμφωνούσαν πως βρίσκεται σε ανεξέλεγκτη πτώση. Ως “πτώση” βλέπουν τον ξεσηκωμό που απλώνεται με επίκεντρο τη Γαλλία, τις γενικές απεργίες που περνάνε από την Ισπανία στην Ιταλία και από εκεί στην Ελλάδα. Αλλά, ξέρουν επίσης πως ο υπόλοιπος πλανήτης δεν βρίσκεται μακριά από το ρυθμό των εξεγέρσεων. Το βίωσε και το βιώνει πολύ στενά η Κίνα με όσα εξελίσσονται στο Μπαγκλαντές αλλά και στην Ινδονησία. Το ξέρει από πρώτο χέρι ο Τραμπ, όχι μόνο για όσα δεν του επιτρέπουν να βάλει τη Λατινική Αμερική στο χέρι, αλλά και από τους ξεσηκωμούς μέσα στις αμερικάνικες πόλεις που τον έκαναν τον Αύγουστο να δηλώνει ότι ο “κομμουνισμός” είναι ο βασικός κίνδυνος για την Αμερική.

Τα 90 λεπτά που κράτησε η συνάντηση των τριών ηγετών το μόνο που παρήγαγαν ήταν μερικές φωτογραφίες και δυο παραγράφους με γενικές επιθυμίες. Η μάχη για την παγκόσμια ειρήνη και για το μέλλον της ανθρωπότητας δίνεται όντως, αλλά δίνεται στους δρόμους και τους εργατικούς χώρους, ενάντια στους ιμπεριαλιστές που θέλουν αλλά δεν μπορούν να μοιράσουν τον κόσμο.

Νίκος Λούντος

Πούτιν, Σι Τζιπίνγκ και Τραμπ. *Φωτό: Doug Miles/Getty*

11/11, Διαδήλωση για τη Στέγη στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Να τελειώνουμε με το σύστημα της κερδοσκοπίας

Την περασμένη βδομάδα τα κόμματα της Βουλής συμφώνησαν στη συγκρότηση Εξεταστικής Επιτροπής για τα funds και τα κόκκινα δάνεια. Αυτή είναι μια απόφαση που λογοδοτεί στην πίεση από τα κάτω για το ζήτημα της κατοικίας. Η Μαδρίτη, που ξεσήκωσε τις πλατείες σε όλη την Ισπανία και έφτασε σε Γενική Απεργία, βρήκε ανταπόκριση και εδώ με το σύνθημα «Κανένας άνθρωπος χωρίς σπίτι, κανένα σπίτι χωρίς άνθρωπο» να αντηχεί στους δρόμους της Αθήνας μαζί με τους απεργούς της Μαδρίτης.

Ξέρουμε πολύ καλά από την εμπειρία μας ότι οι Εξεταστικές Επιτροπές της Βουλής σημαίνουν πολλά λόγια και ελάχιστα αποτελέσματα. Ούτε το έγκλημα των Τεμπών ούτε το σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ ξέφυγαν από αυτόν τον κανόνα. Για να μην γίνουμε ξανά στο ίδιο έργο θεατές, χρειάζονται δυο πράγματα: κλιμάκωση της δράσης στους δρόμους και στους χώρους δουλειάς και προσανατολισμό στις ρίζες της λεηλασίας από τους κερδοσκόπους.

Πρώτο βήμα για το πρώτο σκέλος είναι η Πανεργατική Απεργία αυτήν την Τετάρτη 25 Νοέμβρη. Δίπλα στα αιτήματα για αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις και όχι στις δαπάνες για εξοπλισμούς, κεντρική θέση έχει το αίτημα για επαναλειτουργία του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας και απαλλοτρίωση των Funds χωρίς αποζημίωση για τους μετόχους. Με απεργιακή συνέχεια και κλιμάκωση όταν η Βουλή θα ψηφίζει τον Προϋπολογισμό.

Αρπακτικά

Παράλληλα, πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι για τις συστημικές διαστάσεις της λεηλασίας. Τα αρπακτικά των Funds γεννήθηκαν και γιγαντώθηκαν με τις πλάτες των κυβερνήσεων που υπηρέτησαν τα Μνημόνια μέσα σε μια φούσκα κερδοσκοπίας που έχει τις ρίζες της στο ίδιο το σύστημα και που τώρα φτάνει στο σκάσιμο.

Σχεδόν είκοσι χρόνια μετά από την κρίση χρέους που προκάλεσε η χρεοκοπία της τράπεζας Λήμαν Μπράδερς το 2008, βλέπουμε κολοσσούς της Τεχνητής Νοημοσύνης όπως η Nvdia και η Anthropic να προκαλούν πανικούς στα Χρηματιστήρια με το ξεφούσκωμα των μετοχών τους. Σχολιαστές στους Φαϊνάνσιαλ Τάιμς (που δεν μπορούν να κατηγορηθούν για «αριστερίστικες κινδυνολογίες») φτάνουν να μιλούν για μια νέα διεθνή οικονομική κρίση ανάλογη με την «πετρελαϊκή κρίση» πριν από πενήντα χρόνια. Τότε ήταν τα «πετροδολάρια» που έτρεχαν να βρουν κερδοφόρα καταφύγια στον τζόγο με τα αμερικάνικα ομόλογα οξύνοντας τον στασιμοπληθωρισμό, τώρα είναι τα πλασματικά κεφάλαια των Τζένσεν Χουάνγκ και των Έλον Μασκ του σύγχρονου καπιταλισμού.

Αυτά τα φαινόμενα δεν αντιμετωπίζονται με Εξεταστικές Επιτροπές που θα συζητήσουν μέτρα εποπτείας για τη λειτουργία των Funds και των τραπεζών. Όσο οι κερδοσκόποι διατηρούν τον έλεγχο του χρηματοπιστωτικού συστήματος, τόσο βρίσκουν τρόπους να φορτώνουν τα βάρη στις πλάτες της εργατικής τάξης.

Ο αγώνας για Κατοικία για Όλους είναι ένα σκληρό μέτωπο για να σπάσουμε τον έλεγχο των κερδοσκόπων. Η πάλη για να περάσουν τα σπίτια που άρπαξαν τα Funds κάτω από δημόσιο έλεγχο ενός ανασυγκροτημένου Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας χωρίς ούτε ένα ευρώ για «αποζημίωση» στα αρπακτικά μπορεί να δώσει τεράστια δύναμη στον αντικαπιταλιστικό αγώνα.

Τέρμα σε αυτούς που βγάζουν στο σφυρί τα σπίτια μας και τις ζωές μας με τη βοήθεια των Μητσοτάκηδων. Καιρός να νιώσουν τη γροθιά μας στο δικό τους σβέρκο και να ανοίξουμε το δρόμο για μια κοινωνία όπου τον έλεγχο τον έχει η τάξη μας.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στηρίξτε τη δική σας εφημερίδα

Στις 11.950 έφτασε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης, με τις 3.100 που συγκεντρώθηκαν αυτή την εβδομάδα.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που έστειλαν την ενίσχυσή τους: 200 ευρώ Κώστας Π., 150 ευρώ Γιάννης Μ., από 100: Στέφανος Κ., Αντώνης Κ., Γιάννης Σ., Μαρία Π., Σοφία Κ., Δήμητρα Κ., από 50: Ηλίας Α., Οδυσσέας Κ., Ηρακλής Λ., Τάκης Γ., από 20: Τζέρι Μ., Φιλιππος Κ., Τιάνα Ο., Πέτρος Μ., Κώστας Λ., Αργύρης Μ.,

Ευχαριστούμε τους συντρόφους από την Θεσσαλονίκη για την ενίσχυση που έστειλαν από το επιτυχημένο μονοήμερο Ιμπεριαλισμός - περίοδος πολέμων και επαναστάσεων.

Ευχαριστούμε τους σ. από το Περιστέρι που μας έστειλαν 50 ευρώ, από Κυψέλη 65, από Βύρωνα 15.

Τέλος ευχαριστούμε για την εγγραφή ή την ανανέωσή τους, τους συνδρομητές της εφημερίδας και του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω: Σπύρος Μ., Γρηγόρης Β., Κατερίνα Α., Χρυσάνθη Μ., Αννα Τ., Χαρά Ρ., Μαρίζα Ψ., Αργυρή Ε., Ευκλείδης Θ., Θανάσης Λ., Φιλιππος Κ., Αντώνης Α., Κατερίνα Κ., Χαρίτα Μ., Γιάννης Κ., Ιωάννα Λ., Θοδωρής Α., Νένα Κ., Κώστας Κ.

Καθώς και τον Σύλλογο Υπαλλήλων Εθνικής Τράπεζας για την ανανέωσή τους στην εφημερίδα μας.

Να βάλουμε τέλος στις γυναικοκτονίες

Άμεση και οργισμένη ήταν η απάντηση στη νέα γυναικοκτονία που έγινε τα ξημερώματα της Πέμπτης 19 Νοέμβρη στο Θησείο. Η 61χρονη Μαρίνα Παπασωτηρίου, θύμα ήδη ενδοοικογενειακής βίας όπως έδειξαν και τα σημάδια προγενέστερης κακοποίησης στο σώμα της, ξυλοκοπήθηκε και στραγγαλίστηκε από τον 63χρονο σύζυγό της μέσα στο σπίτι τους.

19/11, Θησείο. Φωτό: Λένα Βερδέ

Γειτόνισσες/οι της δολοφονημένης πήραν την πρωτοβουλία για κινητοποίηση διαμαρτυρίας το απόγευμα της ίδιας μέρας, η οποία στηρίχτηκε από κόσμο της περιοχής και συλλογικότητες όπως η **Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη**. Η συγκέντρωση έγινε στη γέφυρα Πουλόπουλου, πολύ κοντά στο τόπο του σεξιστικού εγκλήματος. Ακολούθησε διαδήλωση στους κεντρικούς δρόμους του Θησείου που κατέληξε έξω από το σπίτι όπου έγινε η γυναικοκτονία.

«Δεν ήταν απλά μια δολοφονία, ήταν άλλη μία γυναικοκτονία» και «Ποτέ μην ξεχαστεί τι κάναν στη Μαρίνα, όχι άλλη δολοφονημένη» ήταν κάποια από τα συνθήματα των γειτονισσών/ων.

«Είμαι μία από τις γειτόνισσες και τους γείτονες που πήραν την πρωτοβουλία να καλέσουν αυτή τη συγκέντρωση», δήλωσε στα ΜΜΕ η **Δήμητρα**. «Εμείς μόλις τώρα μάθαμε το όνομα της δολοφονημένης γυναίκας. Το όνομά της είναι Μαρίνα. Εμείς αυτό ζητάμε από την αρχή, να μάθουμε την ιστορία της, τη δική της εκδοχή, γιατί από το πρωί ακούμε την εκδοχή του γυναικοκτόνου, του δολοφόνου. Τη λένε παντού στα κανάλια οι φίλοι του, οι υποστηρικτές του. Λένε ότι είχε δικαίωμα ή δικαιολογία να τη σκοτώσει επειδή -δεν ξέρουμε αν ισχύει- είχε κάποια ψυχολογικά προβλήματα. Λες και αυτό είναι δικαιολογία ή σημαίνει ότι πείραξε κάποιον.

Εμείς ξέρουμε ότι δεν πείραξε κανέναν. Αντίθετα, αυτός της έσπασε τα πλευρά, την χτύπησε παντού και την έπνιξε με τα ίδια του τα χέρια. Εμείς ξέρουμε ότι προηγείται η έμφυλη και ενδοοικογενειακή βία πολύ καιρό πριν φτάσουμε στη γυναικοκτονία. Ξέρουμε ότι η έμφυλη και ενδοοικογενειακή βία είναι διάχυτη γύρω μας και είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου οι γυναικοκτονίες. Ξέρουμε επίσης ότι το κράτος, η αστυνομία και οι δικαστές είναι στο πλευρό των γυναικοκτόνων και ούτε προλαμβάνουν ούτε μετά κάνουν κάτι. Αυτό που θέλουμε και θα το παλέψουμε είναι να μείνουμε ζωντανές».

«Σεξισμός, ρατσισμός και τρομοκρατία, κάτω η Νέα Δημοκρατία», «Φίλοι Μητσοτάκη είν' οι βιαστές, Μίχοι, εκκλησία και καπιταλιστές», «Η απελευθέρωση των γυναικών είναι αγώνας όλων των εργατών», «Φτώχεια, ανεργία, σεξισμός, αυτός είναι ο καπιταλισμός» φώναζε η Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη, συνδέοντας τη μάχη ενάντια στις γυναικοκτονίες με τον αγώνα ενάντια στο σύστημα που τις γεννά και καλώντας όλες/ους/α σε κλιμάκωση του αγώνα με συμμετοχή στη Γενική Απεργία στις 25 Νοέμβρη που είναι και η Παγκόσμια Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας Κατά των Γυναικών.

«Βρισκόμαστε σήμερα στη γειτονιά του Θησείου για να εκφράσουμε την οργή μας και να διαδηλώσουμε για τη νέα γυναικοκτονία, την 18η της χρονιάς», δήλωσε η **Νίκη Αργύρη**, εκ μέρους της Κίνησης. «Δεν είναι ένα τυχαίο γεγονός. Είναι συνέπεια της ολομέτωπης επίθεσης του συστήματος και της κυβέρνησης σε βάρος των γυναικών, αποτέλεσμα της φτώχειας, των ανισοτήτων, των σεξιστικών ιδεών, της διάλυσης των κοινωνικών δομών και ολόκληρης της ζωής τους.

Ο τρόπος να παλέψουμε είναι απεργιακός. Η 25 Νοέμβρη, ημέρα Γενικής Απεργίας, έχει διπλό πρόσημο γιατί είναι και η Παγκόσμια Ημέρα ενάντια στη Βία κατά των Γυναικών. Απεργούμε και διαδηλώνουμε διεκδικώντας λεφτά για την Υγεία, την Παιδεία, τους Παιδικούς Σταθμούς, όχι για τον πόλεμο, έχοντας στο επίκεντρο τις ανάγκες και τα δικαιώματα των γυναικών. Θα βάλουμε τέλος σε αυτή την πολιτική με τους αγώνες μας όπως κάνουμε σήμερα και στη δική μας γειτονιά».

«Σε καιρούς αποτρόπαιους
του λοιμού και της φτώχειας
με χαμόγελο ζούμε
και γροθιά υψωμένη»

Από το ποίημα «Χορεύοντας με τις ηλιαχτίδες»

«Συντρόφισσα του ονείρου» της Χαρίτας Μήνη

Ποίηση αντίστασης στη βαρβαρότητα

Στην ποιητική συλλογή «Συντρόφισσα του ονείρου» της Χαρίτα Μήνη, που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις Εκδόσεις Βακχικόν, η αντίσταση στη βαρβαρότητα του συστήματος έχει την τιμητική της. Από το πρώτο μέχρι το τελευταίο, τα 29 ποιήματά της -μαζί και τα 8 πρωτότυπα σχέδιά της που τα πλαισιώνουν- διαπνέονται από το ίδιο αγωνιστικό πνεύμα και την ίδια ανατρεπτική διάθεση που εκφράζουν οι παραπάνω στίχοι.

Το υπόβαθρο είναι οι πόλεμοι, η σεξιστική βία, ο δολοφονικός ρατσισμός, οι ανισότητες και όλα τα δεινά που προκαλεί στους ανθρώπους και τη φύση το σύστημα του κέρδους. Η Χαρίτα τα καταγγέλει ανοιχτά: «πτώματα που σαπίζουν στον βυθό / καθρέφτισμα ανελέητο / μιας κοινωνίας σάπιας» λέει στο ποίημα «Η αλμύρα της ματιάς», εμπνευσμένο από το έγκλημα της Πύλου τον Ιούνιο του 2023 που κόστισε τη ζωή σε εκατοντάδες πρόσφυγες και μετανάστες.

Αυτή η σκληρή πραγματικότητα δεν σημαίνει απογοήτευση, εσωστρέφεια ή παραίτηση. Σημαίνει οργή που μετατρέπεται σε πείσμα, διεκδίκηση και αγώνα. Σε κάθε ποίημα κρύβεται μια αστείρευτη αισιοδοξία για τη ζωή και το μέλλον σε έναν καινούργιο καλύτερο κόσμο.

Χαρακτηριστικοί οι στίχοι στο ποίημα «Καραδοκεί η ομορφιά»: «Αντιλαλεί η ομορφιά / στα βήματα του πλήθους / σε μιας ντουντούκας τη φωνή / που μας καλεί σ' αγώνες». 'Η στο «Ουράνιο Τόξο»: «Κάθε βήμα μια νίκη / κόντρα στην αδικία / κάθε βήμα ένα άλμα / στο βασίλειο του ονείρου. / Χέρι χέρι κρατάμε / ζωντανή την ελπίδα / έφοδο στα ουράνια / προσδοκάμε κι ας είναι / ο δρόμος μεγάλος».

Κόντρα σε «έναν ύπουλο εχθρό» που τσακίζει ανθρώπους, αγάπες και όνειρα, τα ποιήματα μιλούν με άμεσο, ζωντανό, αιχμηρό και ενίοτε τολμηρό τρόπο για το σώμα, τον έρωτα, την αλληλεγγύη, την τέχνη, την ελευθερία, την επανάσταση. Χωρίς να χάνονται στιγμή η φωνή, οι σκέψεις, τα προσωπικά βιώματα και εμπειρίες της δημιουργού, ο προσανατολισμός στη δύναμη του συλλογικού ξεχωρίζει (ο πρώτος πληθυντικός υπερισχύει του πρώτου ενικού) και η πάλη για την απελευθέρωση γίνεται ο συνδετικός κρίκος της συλλογής.

Η Χαρίτα Μήνη, όπως αναφέρεται και στην έκδοση, έχει ένα πλούσιο βιογραφικό: κλασική φιλόλογος με μεταπτυχιακές σπουδές στην ψυχολογία, συγγραφέας σειράς βιβλίων, άρθρων και δοκιμίων, μεταφράστρια και επιμελήτρια με πολλά χρόνια εργασίας στον εκδοτικό χώρο αλλά και ενασχόλησης με το θέατρο, τον χορό και τις εικαστικές δημιουργίες -και βέβαια ακτιβίστρια των κινημάτων (γυναικείο, αντιρατσιστικό, αντιφασιστικό κ.α.).

Η «Συντρόφισσα του ονείρου» είναι η πρώτη της ποιητική συλλογή. Όσες/οι/α έχουμε βρεθεί στους ίδιους δρόμους με τη Χαρίτα και έχουμε δώσει τις ίδιες μάχες ενάντια στον πόλεμο, τον ρατσισμό, την σεξιστική καταπίεση, αναγνωρίζουμε ξεκάθαρα στο έργο το αποτύπωμα του κινήματος και του κοινού μας αγώνα για «Ψωμί και Τριαντάφυλλα». Όπως ακριβώς το λέει και η ίδια στο «Ονείρων θρύψαλα»: «Ο νους μας και τα χέρια μας / την τέχνη τους την ξέρουν / πλάθουν απ' τον πηλό ψωμί / τριαντάφυλλα απ' το χώμα».

• Η παρουσίαση του βιβλίου θα γίνει στις 17 Δεκεμβρίου, 6.30μμ, Βιβλιοπωλείο Βακχικόν, Πατησίων 14, Στοά Φέξη.

Λένα Βερδέ

Τα συνθήματα "κάτω τα χέρια από τις γυναίκες" και "όχι άλλες γυναικοκτονίες" θα ακουστούν δυνατά στην πανεργατική απεργία την Τετάρτη 25 Νοέμβρη. Η Διεθνής Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών που είναι εκείνη την ημέρα, βρίσκει το κίνημα σε γενική απεργία να διεκδικεί αυξήσεις και όχι δαπάνες σε πολεμικούς εξοπλισμούς.

Απεργιακή 8 Μάρτη, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

25 ΝΟΕΜΒΡΗ

Απεργούμε για "Ψωμί και Τριαντάφυλλα"

Η τελευταία γυναικοκτονία της **Μαρίνας Παπασωτηρίου** στο Θησείο συμπυκνώνει τις βασικές συνιστώσες της δολοφονικής βίας κατά των γυναικών, από την δομή της πυρηνικής οικογένειας μέχρι το ίδιο το κράτος και τους θεσμούς του. Η 61χρονη γυναίκα στραγγαλίστηκε μέχρι θανάτου από τον σύζυγό της με ευρήματα παλαιότερων ξυλοδαρμών στο σώμα της. Ο γυναικοκτόνος ακολούθησε τη "συμβουλή" του **Μπαλάσκα**, απόστρατου μπάτσου που σεργιανίζει στα φιλόξενα τηλεοπτικά παράθυρα, και παραδέχτηκε το έγκλημά του, για ευνοϊκότερη μεταχείριση. Μάλιστα χρησιμοποίησε το ψυχικό νόσημα της γυναίκας του για να δικαιολογήσει την πράξη του. Η κυβέρνηση της ΝΔ που πρόσφατα επαναϋπουργοποίησε τον **Βαρτζόπουλο** με τις περιβόητες δηλώσεις περί "φύσης" των ανδρών να βιοπραγούν κατά των γυναικών, κλιμακώνει τις πολιτικές του σεξισμού.

Η ιδιωτικοποίηση και διάλυση της Ψυχικής Υγείας, που έκανε νόμο ο Βαρτζόπουλος ως υφυπουργός Υγείας, έχουν θύματά τους και τις Μαρίνες αυτής της κοινωνίας. Οι ιδέες του σεξισμού, της κατωτερότητας των γυναικών, της εξουσίας και συνεπακόλουθης ιδιοκτησίας των αντρών πάνω στα σώματα των γυναικών σε συνδυασμό με τις υπαρκτές οικονομικές ανισότητες γεννούν τη σεξιστική βία.

Το ίδιο σύστημα που βάζει μπρος τις μηχανές του πολέμου είναι αυτό που κλιμακώνει τις επιθέσεις απέναντι στις γυναίκες της εργατικής τάξης. Αυτοί που ρημάζουν τα σχολεία, τα νοσοκομεία, τις κοινωνικές υπηρεσίες, τους μισθούς και τις σχέσεις εργασίας για να χαρίσουν πακτωλό χρημάτων στους πολεμικούς εξοπλισμούς είναι οι ίδιοι που θέλουν να χτυπήσουν κάθε κατάκτηση του γυναικείου και του εργατικού κινήματος.

Η φετινή χρονιά ξεκίνησε με το εργοδοτικό έγκλημα στο εργοστάσιο της Βιολάντας. Πέντε γυναίκες δολοφονήθηκαν. Το φύλο τους μόνο τυχαίο δεν ήταν. Αναγκάστηκαν να δουλεύουν νύχτα για να μπορέσουν να κάνουν μέσα στην υπόλοιπη μέρα και όλες τις υπόλοιπες δουλειές που τους φορτώνει το ανύπαρκτο κοινωνικό κράτος. Δισεκατομμύρια γλιτώνει το κράτος από την απλήρωτη δουλειά των γυναικών στο σπίτι. Μαγείρεμα, καθάρισμα, φροντίδα παιδιών, ηλικιωμένων, ατόμων με αναπηρίες και ασθενείς. Όλα αυτά θεωρούνται "φυσικά" για μια γυναίκα να τα παρέχει.

Χειρότερες εργασιακές σχέσεις

Είναι πολλές φορές καταγεγραμμένο ότι οι γυναίκες βρίσκονται σε δουλειές με χειρότερες εργασιακές σχέσεις και υποαμοιβόμενες. Μάλιστα σε έρευνα του ΙΝΕ της ΓΣΕΕ για το 2025, διαπιστώθηκε ότι για τις υπερωρίες τους, το 41% των γυναικών δεν πληρώνεται καθόλου, ενώ για τους άντρες εργαζόμενους, το ποσοστό αυτό βρίσκεται στο 30%. Οι χαμηλότεροι μισθοί των γυναικών, η μεγαλύτερη μακροχρόνια ανεργία, η διάλυση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, η διευθυντική αυθαιρεσία διευκολύνουν κάθε είδους σεξιστική παρενόχληση μέσα στους χώρους εργασίας. Λίγες μέρες πριν η **Ένωση Νοσοκομειακών Γιατρών της Θεσσαλονικής** κατήγγειλε την επίθεση διευθυντή ψυχιάτρου σε γυναίκα επίσης γιατρό επιμελήτρια στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης.

Αλλά ακόμα και αν αυτές οι παρενοχλήσεις καταγγελθούν η συνήθης πρακτική είναι να φέρνουν τις γυναίκες υπόλογες ή να βρίσκονται σε άλλα πόστα αντί για τον παρενοχλητή τους είτε ακόμα και να απολύονται. Οι υπηρεσίες του 15900 που στηρίζουν θύματα σεξιστικής βίας και οργανώνουν δράσεις για την πρόληψη της στελεχώνονται από συμβασιούχες εργαζόμενες! Η επιθεώρηση εργασίας έχει διαλυθεί. Οι κλίνες φιλοξενίας θυμάτων σεξιστικής βίας είναι ελάχιστες σε όλους τους δήμους και για αυτό πολύ συχνά λειτουργούν με λίστες αναμονής! Θύματα σεξιστικής βίας που καταφτάνουν στα ΤΕΠ των νοσοκομείων εισάγονται από τους υγειονομικούς γιατί δεν έχουν άλλο μέρος να πάνε για να είναι ασφαλείς. Η στεγαστική κρίση που κλιμακώνεται τα τελευταία χρόνια, συρρικνώνει περισσότερο τις δυνατότητες της πλειοψηφίας των γυναικών, να φύγουν από μία κακοποιητική σχέση. Γι' αυτό πάνω από τις μισές γυναικοκτονίες διαπράττονται μέσα στα ίδια τα σπίτια των θυμάτων.

Την ίδια στιγμή με τις οικονομικές επιθέσεις συντελούνται και οι ιδεολογικές επιθέσεις. Ο καπιταλισμός χρησιμοποιεί τον σεξισμό όπως χρησιμοποιεί τον εθνικισμό και τον ρατσισμό, για να μας διαιρεί. Μόνο έτσι μπορεί να συνεχίσει να μας εκμεταλλεύεται και να βγάζει τα ματοβαμμένα του κέρδη. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στο όνομα της ισότητας ξεκίνησε την εθελοντική στράτευση γυναικών. Το κλίμα του μιλιταρισμού όμως που καλλιεργούν, είναι δεμένο με την αντίληψη "πατρίς – θρησκεία – οικογένεια". Έτσι οι γυναικοκτονίες συγκλονίζουν για μία ακόμα χρονιά. Αστυνομικός στη Δράμα δολοφόνησε την πρώην σύντροφό του ενώ εκείνη τον είχε καταγγείλει πολλές φορές, υπαξιωματικός του ναυτικού έβαζε γκαζάκια στις πρώην του.

Κακοποιητές

Οι ένστολοι τους κράτους έχουν την τιμητική τους σε αυτή την κατηγορία αλλά και ακροδεξιοί κύκλοι "μπαμπάδων" σέρνουν στα δικαστήρια γυναίκες κραδαίνοντας το νόμο Τσιάρα, δηλαδή τον νόμο που προστατεύει τους κακοποιητές. Αυτές τις μέρες μία δημοσιογράφος βρίσκεται κατηγορούμενη (!) διότι σε ρεπορτάζ της, κατέγραψε την υπόθεση κακοποίησης ενός παιδιού από τον πατέρα του. Χέρι χέρι δουλεύει και η ισλαμοφοβία και οι επιθέσεις στο αντιπολεμικό κίνημα για στήριξη στους "βιαστές" της Χαμάς και τους "μουλάδες" του Ιράν. Ποιοί; Οι συγκαλυπτές των Μίχων, των Χορταράδων, των Λιγνάδιδων. Ο **Μητσοτάκης** δήλωσε πώς τα φύλα "είναι μόνο δύο" μιμούμενος τον **Τραμπ** στις ΗΠΑ. Αλλά στον Τραμπ δεν πήγε καθόλου καλά αυτή η τακτική.

Οι αγώνες των γυναικών στις ΗΠΑ δόθηκαν για την αποκάλυψη πλούσιων (εκ)βιαστών, για την υπεράσπιση του νόμου στο δικαίωμα στην άμβλωση, απέναντι στις ρατσιστικές απελάσεις της ICE, ενάντια στον πόλεμο μέχρι τις πολυήμερες απεργίες νοσηλευτριών και δασκάλων . Έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην ήττα του Τραμπ στις ενδιάμεσες εκλογές και δεν πρόκειται να περιμένουν τους Δημοκρατικούς. Στην Ισπανία η 87χρονη Μαρικάρμεν γίνεται σύμβολο ενός ολόκληρου κινήματος για το δικαίωμα στη στέγη, που έφτασε να οργανώνει γενική απεργία μετά από δεκατέσσερα ολόκληρα χρόνια. Εδώ, παίξαμε καθοριστικό ρόλο, η 8η Μάρτη κάθε χρόνο να μετατρέπεται σε απεργία και να έχει παίξει ρόλο καταλύτη σε κρίσιμες στιγμές του εργατικού κινήματος. Τέτοια ήταν η απεργία ακριβώς μετά το έγκλημα των Τεμπών το 2023. Οι διεκδικήσεις για αυξήσεις στους μισθούς, συλλογικές συμβάσεις, μαζικές προσλήψεις, στελέχωση του κοινωνικού κράτους κόντρα στις δαπάνες για πολεμικούς εξοπλισμούς, κόντρα στην φασιστική απειλή και για να ορίζουμε τα σώματά μας όπως εμείς θέλουμε είναι ένα μεγάλο βήμα για το τσάκισμα των αιτιών που γεννούν τη σεξιστική βία.

Στις 25 Νοέμβρη έχουμε πολλούς λόγους να απεργήσουμε. Σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε σχολή και σχολείο τα αιτήματα ενάντια στην σεξιστική βία απέναντι στις γυναίκες δυναμώνουν τη συνολική μάχη του εργατικού κινήματος. Τσακίζουν τους σεξιστικούς διαχωρισμούς και σφυρηλατούν την ενότητα μέσα στο κίνημα. Με την ορμή των απεργιών στις 21 και 30 Οκτώβρη αλλά και των μεγαλειωδών διαδηλώσεων στην επέτειο του Πολυτεχνείου, κλιμακώνουμε! Απεργούμε για το ψωμί αλλά και για τα τριαντάφυλλα!

Αργυρή Ερωτοκρίτου,
Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη

Διαβάστε επίσης

BETA CAE SYSTEMS

Νέα 48ωρη απεργία

Σε δεύτερη 48ωρη απεργία προχώρησαν οι εργαζόμενοι της Beta Cae Systems την Πέμπτη και Παρασκευή 19 και 20 Νοέμβρη ενάντια στις 15 αιφνιδιαστικές και εκβιαστικές απολύσεις. Διεκδικούν να παρθούν πίσω οι απολύσεις και την υπογραφή ΣΣΕ. Συνεχίζουν με συμμετοχή στην Γενική Απεργία της 25ης Νοέμβρη και με νέα γενική συνέλευση την ίδια μέρα.

Οι απολύσεις συνεχίζονται και σε τμήματα του εξωτερικού στο Βέλγιο, την Αμερική και την Ινδία χωρίς να έχει οριστικοποιηθεί ο αριθμός. Η εταιρεία σπάει κάθε ρεκόρ κερδοφορίας τα τελευταία χρόνια και μάλιστα το τελευταίο τρίμηνο. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία που δημοσιεύει η ίδια, η αύξηση του τζίρου της άγγιξε το 22% (1,63 δισ. δολάρια).

Η διοίκηση της εταιρείας άρχισε να οργανώνει έκτακτες συναντήσεις για να "καθησυχάσει" τους εργαζόμενους. Όπως δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη, εργαζόμενη της εταιρείας: «Την Πέμπτη 19 Νοέμβρη ξεκίναγε η 48ωρη απεργία και κάναμε συγκέντρωση έξω από την εταιρεία. Η διοίκηση είχε κανονίσει ένα "All hands meeting", όπου ένα μεγαλοστέλεχος θα έκανε παρουσίαση για το "όραμα" της εταιρείας.

Η κουβέντα ήταν κλειστή και είπε ότι δεν θα δεχτεί ερωτήσεις, είχε κάποιες έτοιμες. Σαν σωματείο είχαμε αποφασίσει να παρέμβουμε. Όταν ζήτησε τον λόγο ο πρόεδρος του σωματείου, η απάντηση που πήρε ήταν "Take a sit", δηλαδή να κάτσει κάτω. Πιο πριν ακούγαμε ότι ήθελαν να χτίσουν "communication channel" και να επικοινωνούν με τους εργαζόμενους. Αυτό που θέλουν να χτίσουν είναι το "κάτσε κάτω μη μιλάς".

Με το που ακούσαμε το "κάτσε κάτω", εκατό εργαζόμενοι σηκωθήκαμε πάνω. Η διοίκηση έκλεισε τα μικρόφωνα, μάζεψε τα πράγματα της και έφυγε από την αίθουσα.

Την ίδια μέρα έγινε γενική συνέλευση. Φαινόταν η μαχητική διάθεση για την απεργία στις 25 Νοέμβρη.

Κάναμε παρέμβαση με το πανό του σωματείου μας στο Voxed Day, ένα event για πληροφορικάριους στη Θεσσαλονίκη και ήρθαμε σε επαφή με τους υπόλοιπους εργαζόμενους του χώρου. Έχουμε συμπαράσταση από μία σειρά σωματεία και στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Συντονιζόμαστε μαζί τους για κοινές εκδηλώσεις και κινητοποιήσεις».

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Κάτω τα χέρια απ' τους Συλλόγους

Με μία μεγάλη συγκέντρωση έγινε, την Πέμπτη 19 Νοέμβρη στα δικαστήρια Ευελπίδων, η δίκη που αφορούσε την αγωγή κατά του προεδρείου του ΣΕΠΕ «η Αθηνά». Πάνω από 60 εκπαιδευτικά σωματεία από όλη την Ελλάδα, η ΔΟΕ και η ΑΔΕΔΥ έκδωσαν ψηφίσματα συμπαράστασης σε ένα από τα πιο μαχητικά εκπαιδευτικά σωματεία. Η έκδοση της απόφασης θα γίνει το επόμενο διάστημα.

Η δίκη αφορούσε την αγωγή ιδιώτη δικηγόρου ύψους 30.000 ευρώ κατά του προεδρείου του ΣΕΠΕ «η Αθηνά» και του εκπαιδευτικού σάιτ alfavita. Πρόκειται για τη συνέχεια αγωγών και μηνύσεων του συγκεκριμένου ιδιώτη στο σωματείο και στα μέλη του για την αξιολόγηση.

Με συνθήματα όπως «Κάτω τα χέρια από τα σωματεία, τους λαϊκούς αγώνες και την απεργία», «Τα πειθαρχικά θα πάνε στα σκουπίδια, μαζί με την κυβέρνηση θα πάνε στα τσακίδια» ξεκίνησε η συγκέντρωση στα δικαστήρια. Στην ακροαματική διαδικασία, δεν χωρούσαν να κάτσουν όλοι/ες οι συμπαραστάτες/ριες στην αίθουσα.

«Αναδείχθηκε πλήρως το γεγονός του πολιτικού χαρακτήρα της αγωγής αυτής», δήλωσε μετά τη δίκη η **Αντωνία Λεγάκη**, συνήγορος υπεράσπισης. «Δηλαδή ότι απαιτείται από το σωματείο, τον θεσμικό φορέα και τα μέλη του, να μην κάνει κριτική ούτε σε πρόσωπα αλλά κυρίως να μην κάνει κριτική σε νόμους.

Η επαναφορά δηλαδή ενός χουντικής εμπνεύσεως τρόπου σκέψης απέναντι στους νόμους, ότι άπαξ και υπάρχει ο νόμος δεν έχει δουλειά το σωματείο να τον αμφισβητήσει προχωράει ακόμη περισσότερο στο ότι οι άνθρωποι αυτής της χώρας, συνδικαλιστές και πολίτες δεν έχουν δικαίωμα να κάνουν πολιτική κριτική σε πράξεις άλλων πολιτών...Δεν πρόκειται να επιτρέψουμε δικαιώματα που κατακτήθηκαν κάποτε, με αίμα στο δρόμο, να καταργηθούν με αγωγές και δικαστικές αποφάσεις».

19/11, Δικαστήρια Ευελπίδων. Φωτό: Σοφία Γαρμπή

«Το γεγονός ότι τόσοι άνθρωποι είναι εδώ σήμερα δείχνει ότι καλά κάνουμε και καλά δρούμε, δείχνει ότι η υπόληψη των σωματείων μας είναι τόσο μεγάλη από τον κόσμο της εκπαίδευσης που δεν μας επιτρέπεται να κάνουμε πίσω. Δεν θα κάνουμε πίσω, ούτε βήμα», δήλωσε ο **Γιώργος Παζάλος**, μέλος ΔΣ του ΣΕΠΕ «η Αθηνά».

«Καμία δίωξη, καμία προσπάθεια τρομοκρατίας δεν θα μας κάνει να λυγίσουμε. Το λέμε εμείς οι νεοδιόριστοι με τα πειθαρχικά στις πλάτες που εξακολουθούμε να υπογράφουμε μαζικά στα σχολεία τη δήλωση απεργίας-αποχής ενάντια στην αξιολόγηση», είπε η **Άννα Καρλαύτη**, πρόεδρος του ΣΕΠΕ «η Αθηνά». «Μπροστά μας έχουμε την απεργία στις 25 Νοέμβρη, σας καλούμε τα μέλη του Συλλόγου να συμμετέχουν και να κλείσουμε τα σχολεία σε πανελλαδικό επίπεδο», είπε μεταξύ άλλων ο **Θοδωρής Θεοδωρόπουλος**, μέλος ΔΣ του ΣΕΠΕ «η Αθηνά».

Εκδικητική ποινή

Κάλεσμα στα σωματεία και τις ομοσπονδίες της εκπαίδευσης για στήριξη και πρωτοβουλίες αγώνα απευθύνεται μετά την απόφαση του πειθαρχικού συμβουλίου να επιβάλει την ποινή προσωρινής παύσης και στέρησης μισθού για τρεις μήνες στους εκπαιδευτικούς Χρύσα Χοτζόγλου και Δημήτρη Χαρτζουλάκη.

Το Πειθαρχικό Συμβούλιο δεν καταδίκασε τους δύο εκπαιδευτικούς για δύο από τις τρεις κατηγορίες (παράβαση καθήκοντος και παράβαση καθήκοντος κατά τον Ποινικό Κώδικα), αλλά έκρινε ότι υπήρξε "αναξιοπρεπής συμπεριφορά εντός υπηρεσίας" λόγω της συνδικαλιστικής τους δράσης. Την ίδια μέρα (20/11) κοινοποιήθηκαν ποινές περικοπής μισθού και σε άλλους εκπαιδευτικούς του Πειραιά που ανήκουν στο σχήμα **Ενότητα Αντίστασης Ανατροπής**.

Ψήφισμα συμπαράστασης έκδωσαν εκπαιδευτικοί του 1ου Γυμνασίου Ασπροπύργου για τον Δημήτρη Χαρτζουλάκη: «Η απομάκρυνσή του από τις σχολικές αίθουσες εν μέσω της σχολικής χρονιάς, όχι μόνο πλήττει βάναυσα έναν άξιο εκπαιδευτικό, αλλά δημιουργεί και ένα δυσαναπλήρωτο παιδαγωγικό κενό στην εύρυθμη λειτουργία του Τμήματος Ένταξης και στη στήριξη των μαθητών μας.

Η συνδικαλιστική δράση και η έκφραση γνώμης δεν μπορεί να ποινικοποιούνται, ούτε να οδηγούν σε εξοντωτικές πειθαρχικές κυρώσεις», γράφει μεταξύ άλλων το ψήφισμα καλώντας την ΟΛΜΕ και όλους τους εκπαιδευτικούς φορείς να σταθούν στο πλευρό του.

«Τη Χρύσα που κατηγορείται για ένα πλημμέλημα επιβλήθηκε δυνητική αργία που διήρκεσε σχεδόν ενάμισυ χρόνο. Στον αρχηγό του Λιμενικού που κατηγορείται για κακούργημα που είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο 650 προσφύγων στο "ναυάγιο" της Πύλου κανένα μέτρο μέχρι που ολοκλήρωσε τη θητεία του. Αυτή είναι η δικαιοσύνη τους!», γράφει σε ανάρτησή του ο δικηγόρος των εκπαιδευτικών Κώστας Παπαδάκης.

«...Πλέον η συνδικαλιστική δράση αντιμετωπίζει μια πρωτόγνωρη, εκδικητική, προκλητική, παραδειγματική απειλή πειθαρχοποίησής της, που δεν ανακόπηκε ακόμα παρά την πλούσια (αν και όχι πλήρη και ολόπλευρη) κινηματική συμπαράσταση που εκδηλώθηκε με πολλές κινητοποιήσεις στις δίκες, εκδηλώσεις κ.λ.π. Ακόμα και ο συνταξιούχος Γ. Καββαδίας τιμωρήθηκε για τον ίδιο λόγο με στέρηση αποδοχών ενός μηνός. Και επειδή η καταδίκη αυτή είναι πιλοτική, πρέπει να αντιμετωπισθεί με την ανάλογη βαρύτητα. Αν μας φοβίσει θα περάσει. Αν γίνει ανεκτή από τις άλλες συνδικαλιστικές και πολιτικές δυνάμεις θα περάσει. Αν αντισταθούμε θα νικήσουμε. Το δεύτερο θα συμβεί.

Η κυβέρνηση προσπαθεί να διασωθεί πολιτικά επιστρατεύοντας διώξεις, δίκες και νομικές απειλές απέναντι στους αγωνιστές. Δεν θα τα καταφέρει, τελειώνει σε λίγους μήνες. Και όσο πιο πολύ βαθαίνει το σκοτάδι, τόσο περισσότερο πλησιάζει το ξημέρωμα».

ΚΥΨΕΛΗ

Οι κάτοικοι της Άνω Κυψέλης αντιστέκονται στο στήσιμο κεραίας κινητής τηλεφωνίας ύψους 9 μέτρων δίπλα από 4 σχολεία, το 72ο Γυμνάσιο Αθηνών, το 33ο Δημοτικό, τα 122ο και 123ο νηπιαγωγεία.

Στις 14 Νοέμβρη, οι κάτοικοι χρειάστηκε να βάλουν τα σώματα τους μπροστά στα φορτηγά της εταιρείας. Ακολούθησε προκλητική αστυνομική βία και βαρβαρότητα. Η επιδρομή της εταιρείας σταμάτησε μόνο όταν διαπιστώθηκε με παρουσία του Δημάρχου Γαλατσίου Μαρκόπουλου η έλλειψη κάθε είδους αναγκαίου νόμιμου εγγράφου για την εκτέλεση του έργου. Ακολούθησε νέα κινητοποίηση το Σάββατο 21 Νοέμβρη, πάλι με την προκλητική παρουσία της αστυνομίας.

«Η Επιτροπή Κατοίκων Άνω Γαλατσίου και Άνω Κυψέλης έθεσε στη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου της Αθήνας, την Τετάρτη 18 Νοέμβρη, το αίτημα της να μην στηθεί η κεραία της κινητής τηλεφωνίας στην οδό Ειρηναίου», γράφει σε ανάρτησή του ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, δημοτικός σύμβουλος με την **Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα**. «Ο Δήμαρχος Αθήνας Δούκας δήλωσε ότι σε συνεννόηση με τον Δήμαρχο Γαλατσίου Μαρκόπουλο θα προβούν από κοινού σε βήματα για να στηρίξουν τους κατοίκους.

Είναι παραμύθι της Χαλιμάς ότι οι εταιρείες κάνουν αντικειμενικές μετρήσεις για την εκπομπές ακτινοβολίας στις γειτονιές. Όπως, έχουν καταγγείλει κάτοικοι επανειλημμένα στις σχετικές ημέρες των μετρήσεων, όλως «τυχαία» στην περιοχή δε λειτουργούν για μερικές μέρες οι εγκαταστάσεις και καταγράφονται μηδενικές εκπομπές...Αυτό που έχουμε ανάγκη είναι η επανακρατικοποίηση των εταιρειών για να εξυπηρετούν τις ανάγκες μας, όπως του ΟΤΕ κάτω από εργατικό έλεγχο».

Ιμπεριαλισμός–Περίοδος πολέμων και επαναστάσεων

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε το μονοήμερο του ΣΕΚ στη Θεσσαλονίκη για τον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο την Κυριακή 23/11 στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης.

Ήταν ένα μονοήμερο με ζωντανή συμμετοχή και πλούσια συζήτηση καθώς έγιναν πάνω από είκοσι παρεμβάσεις. Το ενδιαφέρον για τις συζητήσεις αποτυπώθηκε και στη συμμετοχή εργαζομένων από διαφορετικούς κλάδους και χώρους δουλειάς. Εκπαιδευτικοί, εργαζόμενοι στην ΕΡΤ, από τη ΒΕΤΑ CAE που δίνουν απεργιακή μάχη, εργαζόμενοι στην πληροφορική, στο Ιπποκράτειο, το ΨΝΘ, την ΤΕΧΑΝ, συνταξιούχοι, φοιτητές και από άλλους χώρους έδωσαν το παρών. Όλοι αυτοί συμπλήρωναν την εικόνα που έδιναν οι εισηγητές δίνοντας τα παραδείγματα των μαχών στους χώρους τους.

23/11, Θεσσαλονίκη. Φωτό: Γιώργος Πίττας

Όπως ανέφερε χαρακτηριστικά η **Μαρία Σ.**, που συμμετείχε για πρώτη φορά σε μονοήμερο του ΣΕΚ στη Θεσσαλονίκη: «Σαν πρώτη φορά ήταν πολύ ενδιαφέρον να ακούς τις ιδέες πιο καλά διατυπωμένες. Ήταν αρκετά βοηθητικό το μονοήμερο, τόσο για να καταλάβουμε τη θεωρία όσο και για να μας βοηθήσει στη συνέχεια και στους αγώνες που έχουμε να δώσουμε μπροστά μας Οι παρεμβάσεις των συμμετεχόντων δεν έμειναν απλώς σε συμπληρωματικά σχόλια στις κεντρικές εισηγήσεις. Αντίθετα, έδωσαν επιπλέον περιεχόμενο στη συζήτηση, προσφέροντας διαφορετικές και ενδιαφέρουσες οπτικές μέσα από τις εμπειρίες των χώρων δουλειάς και του κινήματος».

Η πρώτη συζήτηση άνοιξε με την εισήγηση του **Γιάννη Κούτρα**, ο οποίος παρουσίασε τις βασικές αρχές της θεωρίας του ιμπεριαλισμού, όπως διατυπώθηκε από τον Λένιν και τον Μπουχάριν. Μέσα από αυτή την αφετηρία ανέδειξε ότι οι πόλεμοι δεν αποτελούν κάποια εξαίρεση στην κανονική λειτουργία του καπιταλισμού ούτε είναι απλώς αποτέλεσμα των επιλογών κάποιων «παράλογων» ηγετών, όπως ο Τραμπ ή ο Χίτλερ. Αντίθετα, είναι εγγενές στοιχείο του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος και των ανταγωνισμών του.

Κρίση της αμερικάνικης ηγεμονίας

Στη συνέχεια, ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** συμπλήρωσε αυτή την εικόνα, αναλύοντας την κρίση του σύγχρονου ιμπεριαλισμού. Ξεκινώντας από τη συνολική εικόνα, στάθηκε ιδιαίτερα στην κρίση της αμερικανικής ηγεμονίας και στις επιπτώσεις που αυτή προκαλεί σε ολόκληρο τον κόσμο, διαμορφώνοντας ένα περιβάλλον εντεινόμενων ανταγωνισμών και πολεμικών απειλών. Αλλά και οργής και αγώνων για τους από τα κάτω. Ιδιαίτερη θέση στο μονοήμερο είχε η συζήτηση για την Παλαιστίνη με ομιλητές τον **Τάσο Τσιούνη** και τον **Ευκλείδη Μακρόγλου**.

Στην τρίτη συζήτηση, ο **Γιώργος Πίττας** ανέλυσε τον τρόπο με τον οποίο η κρίση του ιμπεριαλισμού διαμορφώνει το έδαφος για την ανάδειξη υποϊμπεριαλιστικών δυνάμεων, οι οποίες είτε αναγκάζονται είτε επιδιώκουν να αξιοποιήσουν τις νέες συνθήκες για να ενισχύσουν τη θέση τους στη διεθνή σκακιέρα. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο συζητήθηκε και η θέση της Ελλάδας και της Τουρκίας, καθώς και ο μεταξύ τους ανταγωνισμός. Όπως αναδείχθηκε στην εισήγηση, πρόκειται για έναν αντιδραστικό ανταγωνισμό και από τις δύο πλευρές. Γι' αυτό και η απάντηση της Αριστεράς και του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα δεν μπορεί παρά να είναι διεθνιστική: ο εχθρός βρίσκεται μέσα στη δική μας χώρα και όχι στην άλλη πλευρά του Αιγαίου. Το ερώτημα, λοιπόν, είναι πώς μπορούμε να χτυπήσουμε τον δικό μας εχθρό και να οικοδομήσουμε μια πραγματική αντιπολεμική απάντηση.

Σε αυτό το ζήτημα επικεντρώθηκε η τελευταία εισήγηση, από τον **Κώστα Τορπουζίδη**, ο οποίος ανέδειξε τη σημασία της συστηματικής διεθνιστικής δουλειάς μέσα στο εργατικό κίνημα. Η αντιπολεμική δράση χρειάζεται να γίνει υπόθεση των ίδιων των εργαζομένων, στους χώρους δουλειάς και στα σωματεία. Σε αυτή την προσπάθεια, η Αριστερά μπορεί και πρέπει να αποτελέσει στήριγμα για την ανάπτυξη και την ενίσχυση των εργατικών αγώνων. Και αυτή τη Αριστερά δεν μπορεί να είναι η Αριστερά που βγαίνει από τα δεξιά στον Μητσοτάκη και που προσπαθεί να δείξει στην αστική τάξη πώς να κάνει διπλωματία και να εξασφαλίσει τα συμφέροντα της.

Στο τέλος του μονοήμερου οι συμμετέχοντες-ουσσες προχώρησαν σε προγραμματισμό δράσης σε χώρους δουλειάς και εκπαίδευσης στην τελική ευθεία για τη γενική απεργία στις 25 Νοέμβρη.

ΞΑΝΘΗ

Με μεγάλη επιτυχία έγινε και στην Ξάνθη η εκδήλωση του ΣΕΚ "Ιμπεριαλισμός, περίοδος πολέμων και επαναστάσεων", το Σάββατο 21 Νοεμβρίου στο Εργατικό Κέντρο. Με τη συμμετοχή πολλών συντρόφων και συντροφισσών. Αποδείχτηκε και εδώ ότι η επιλογή για διάλογο με την Αριστερά πάνω στα ζητήματα του ιμπεριαλισμού και της στρατηγικής είναι απαραίτητη για να οργανώσουμε τους αγώνες μας.

Κάναμε δύο συζητήσεις, συμμετείχαν σαν ομιλητές σύντροφοι από τον Φοιτητικό Σύλλογο του Πολυτεχνείου και η πρόεδρος της ΕΛΜΕ. Οι σύντροφοι συμμετέχουν στην Μετάβαση και στην Αναμέτρηση και η διάθεση για συζήτηση δεν σταματούσε. Είναι ενδεικτικό ότι έγιναν 16 τοποθετήσεις ανοίγοντας μια σειρά ζητήματα θεωρίας αλλά και βημάτων για το παρακάτω.

Ο **Βασίλης**, φοιτητής στην Οργάνωση και Διοίκηση, έφερε στην συζήτηση τις αναλογίες των συνθημάτων του '73 "Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία" στις ανάγκες και τους αγώνες της νεολαίας σήμερα.

Το Ψωμί για την προσπάθεια διάλυσης της δημόσιας Παιδείας και τον αγώνα για σίτιση, στέγαση (την ώρα που οι πρόσφατα ανακαινισμένες εστίες της πόλης μπάζουν νερά). Η Παιδεία αφορά στην έντονη επαγγελματική ανασφάλεια των νέων με όλο και λιγότερα επαγγελματικά δικαιώματα από τα πτυχία, και τις διαγραφές των φοιτητών. Η Ελευθερία στον αγώνα για Λευτεριά στην Παλαιστίνη, για να μπλοκαριστούν οι σχέσεις των ελληνικών πανεπιστημίων με ισραηλινά.

Η **Μαρία Λουκοπούλου**, πρόεδρος της ΕΛΜΕ, αναφέρθηκε στα αδιέξοδα των από πάνω που τους απομένει μόνο η κλιμάκωση του πολέμου, στην προσπάθεια να αντιμετωπίσουν την κρίση που βουλιάζουν. Τα ανοίγματα στον ρατσισμό και την ακροδεξιά δεν είναι παρέκκλιση από την δημοκρατία, αλλά στρατηγική επιλογή των αφεντικών και των κυβερνήσεων προσπαθώντας να χτίσουν κοινωνική συναίνεση με τους ψηφοφόρους τους. Θύμισε παλιότερες μεγάλες "στιγμές" του αντιπολεμικού κινήματος, την δεκαετία του '90, τονίζοντας πως μπορούμε να πιάσουμε αυτό το νήμα και τώρα.

Από τη μεριά του ΣΕΚ, μίλησαν ο **Κώστας Πίττας** στη συζήτηση για την παγκόσμια κρίση του Ιμπεριαλισμού και η **Έλλη Πανταζοπούλου** για τις επαναστάσεις που σταμάτησαν τον Α' ΠΠ και τις επιλογές της επαναστατικής αριστεράς βήμα το βήμα σήμερα. Στην πολύ πλούσια κουβέντα μπήκαν ερωτήματα για το πώς μπορούμε να ελέγξουμε την Έρευνα και να την φέρουμε προς όφελος των πολλών και όχι του πολέμου.

Οι εκδηλώσεις συνεχίζονται

27 Νοέμβρη

Ρέθυμνο
Κέντρο Νέων, 6.30μμ
Ιμπεριαλισμός-Περίοδος πολέμων και επαναστάσεων
Ομιλητές:
Παντελής Παναγιωτακόπουλος, *ΣΕΚ*
Γιάννης Σηφακάκης, *Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο*

28 Νοέμβρη

Χανιά
Εργατικό Κέντρο, 6.30μμ
Ιμπεριαλισμός-Περίοδος πολέμων και επαναστάσεων
Ομιλητές:
Γιάννης Σηφακάκης, *Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο*
Παντελής Παναγιωτακόπουλος, *ΣΕΚ*

Συζητήθηκαν οι εξεγέρσεις σε Γαλλία, Σερβία, Αλβανία. Για τα αδιέξοδα της αμερικάνικης οικονομίας, τον κεντρικό ρόλο της εργατικής τάξης σε κάθε κίνημα όπως με τη νέα πρωτοβουλία για την Κατοικία για όλους. Επίσης μπήκαν προτάσεις για την οργάνωση της Πανεργατικής Απεργίας στις 25 Νοεμβρίου. Φεύγοντας, αρκετοί σύντροφοι πήραν το νέο βιβλίο του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου για την Παιδεία, το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω, και την Εργατική Αλληλεγγύη. Ανανεώσαμε το ραντεβού μας για το πρωί της Τετάρτης στις απεργίες συγκεντρώσεις.

Τζεμαλί Μηλιαζήμ,
δάσκαλος, ΣΕΚ Ξάνθης

21/11, Ξάνθη. Φωτό: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

Το αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό κίνημα

ΚΟΚΚΙΝΙΑ

Πρόσφυγες καλοδεχούμενοι

ΤΟ ΑΚΡΟΔΕΞΙΟ ΜΙΣΟΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΚΚΙΝΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ
ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΔΕΥΤΕΡΑ 23/11 8.30μμ ΟΠΟΥ ΘΑ ΣΥΖΗΤΗΘΕΙ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΔΟΜΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Τις τελευταίες ημέρες μία σειρά ακροδεξιά φερέφωνα του Κασιδιάρη και της Λατινοπούλου, βρήκαν την ευκαιρία να χύσουν το ρατσιστικό τους μίσος κατά των προσφύγων και μεταναστών, κινδυνολογώντας για την πιθανότητα να φτιαχτεί δομή ασυνόδευτων προσφυγόπουλων στο ιστορικό κέντρο της Νίκαιας, λίγα μέτρα πιο πάνω από το Μπλόκο της Κοκκινιάς.

Είναι απαράδεκτο ο Δήμαρχος Νίκαιας Μαραγκάκης να υποκύπτει σε ακροδεξιές ρατσιστικές κραυγές που μιλούν δήθεν στο όνομα των κατοίκων και των συλλόγων γονέων της περιοχής και τρέχει να διαβεβαιώσει ότι η δομή ακυρώθηκε μετά από δικιά του παρέμβαση.

Να ενημερώσουμε για όσους δεν το γνωρίζουν ότι στη Νίκαια, όπως και σε πολλές άλλες γειτονιές, λειτουργούν εδώ και χρόνια δομές προσφύγων. Δομή ασυνόδευτων ανηλίκων προσφύγων υπάρχει στο παλιό κτίριο του ΙΚΑ στην οδό Καυκάσου. Επίσης για κάποια χρόνια λειτούργησε δομή αιτούντων άσυλο στο Ρέντη σε πολυκατοικία της οδού Κουμουνδούρου και Νικηταρά, όπου ζούσαν οικογένειες προσφύγων, υλοποιώντας το Πρόγραμμα “ΕΣΤΙΑ 2”. Κανένα πρόβλημα δε δημιουργήθηκε στις γειτονιές αυτές από την παρουσία των προσφύγων. Το πρόβλημα το δημιουργούν οι φασίστες και οι ρατσιστές που προσπαθούν να ρίξουν το φταίξιμο για την υποβάθμιση της πόλης μας στους μετανάστες.

Αντανακλαστικά αλληλεγγύης

Οι κάτοικοι αυτής της πόλης έχουν δείξει τεράστια αντανακλαστικά αλληλεγγύης απέναντι στους πρόσφυγες. Τον Γενάρη του 2017 εκατοντάδες δημότες, με μπροστάρηδες τους εργαζόμενους του δήμου Νίκαιας-Ρέντη και τους εκπαιδευτικούς, υποδεχτήκαμε τα προσφυγόπουλα στην πρώτη τους μέρα στο σχολείο με μια τεράστια συγκέντρωση αλληλεγγύης στο 15ο Δημοτικό Νίκαιας.

Η ακροδεξιά πάντα στρεφόταν κατά των προσφύγων και μεταναστών. Από το 1922 που ονόμαζαν τους προγόνους των σημερινών Νικαιωτών τουρκόσπορους και τις γυναίκες παστρικές, μέχρι σήμερα που έχει εξαπολύσει έναν πόλεμο κατά των μεταναστών για να αποπροσανατολίσει την οργή της εργατικής τάξης και της νεολαίας που εξεγείρονται σε όλη την Ευρώπη και στις ΗΠΑ. Δεν φταίνε οι πρόσφυγες για τα προβλήματα μας. Η πραγματική απειλή είναι ο πόλεμος, η καθημερινή ακρίβεια και η φτώχεια που μας επιβάλλουν, οι εξωφρενικοί πολεμικοί εξοπλισμοί που στερούν πολύτιμους πόρους από τις κοινωνικές μας ανάγκες.

Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα, ο ρατσισμός και το τυφλό μίσος επιστρατεύονται ως το πιο βρώμικο όπλο της κυβέρνησης, ένα κατασκευασμένο προπέτασμα καπνού για να μας στρέψουν τον έναν ενάντια στον άλλον και να μας κάνουν να ξεχάσουμε όλα αυτά. Γι αυτό το λόγο η κυβέρνηση που κάνει πλάτη στους ναζί του Κασιδιάρη. Τα μαχαιρώματα του αντιφασίστα στην Ελευσίνα και του Αιγύπτιου μαθητή στο Μεταξουργείο είναι γέννημα θρέμμα αυτών των επιλογών.

Καλούμε τα συνδικάτα, τους συλλόγους γονέων, τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές και όλους τους κατοίκους της Νίκαιας και του Ρέντη να γυρίσουν την πλάτη σε κάθε είδους ακροδεξιές φωνές και σε όσους τους κάνουν πλάτες. Καλούμε στην Πανεργατική Απεργία στις 25/11 και στην πανελλαδική μέρα δράσης, στις 12 Δεκέμβρη, με ένα μεγάλο αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό συλλαλητήριο στην Ομόνοια. Οι πρόσφυγες είναι καλοδεχούμενοι οι φασίστες ανεπιθύμητοι, να διώξουμε την κυβέρνηση που τους κάνει πλάτες.

ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΚΚΙΝΙΑ
ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

ΚΕΕΡΦΑ

STOP σε Πλεύρη–Κασιδιάρη

Το συλλαλητήριο στις 12 Δεκέμβρη έχει στο κέντρο της τη μάχη ενάντια στους ναζί του Κασιδιάρη που προσπαθούν να ανασυγκροτηθούν πατώντας πάνω στην χυδαία ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης. Είναι μια μάχη που παίρνει καθημερινά όλο μεγαλύτερες και επείγουσες διαστάσεις από το κύμα των επιθέσεων που εξαπολύει ο Πλεύρης.

Ο φασίστας υπουργός έχει κυριολεκτικά ξεπεράσει τον εαυτό του. Την περασμένη Δευτέρα 16 Νοέμβρη, παραμονή της επετείου της εξέγερσης του Πολυτεχείου ενάντια στη δικτατορία, ανακοίνωσε επίσημα από τη Βιέννη το σχέδιο για δημιουργία κέντρων απέλασης στη Ρουάντα -απόφαση που πήρε η ελληνική κυβέρνηση από κοινού με τις κυβερνήσεις της Γερμανίας, της Αυστρίας, της Ολλανδίας και της Δανίας με την έγκριση της ΕΕ.

Αυτό το κατάπτυστο ακροδεξιάς έμπνευσης σχέδιο, ο Πλεύρης είχε το απύθμενο θράσος να το παρουσιάσει στη συνέντευξη τύπου των «πέντε» και της Ρουάντα ως «θετικό αφήγημα» για τους μελλοντικούς απελαθέντες, μια «δεύτερη ευκαιρία» για όσους η αίτηση ασύλου τους στην Ευρώπη έχει απορριφθεί.

Δεν έχει ακούσει τίποτα για το «μακροχρόνιο ιστορικό καταστολής της διαφωνίας, αυθαίρετων κρατήσεων και κακομεταχείρισης κατά την κράτηση» ή τα «εγκλήματα πολέμου στο γειτονικό Κονγκό», όπως δήλωσε για την Ρουάντα η **Clementine de Montjoye**, ανώτερη ερευνήτρια για την Αφρική στην οργάνωση Human Rights Watch.

Ακολούθησε η ανακοίνωση της απόλυσης της διοικητικής διευθύντριας της Αρχής Προσφυγών, του δευτεροβάθμιου οργάνου εξέτασης των αιτήσεων ασύλου, **Μαρίας Φωκιανού**, δέκα μήνες πριν λήξει η τριετής σύμβασή της. Άλλη μια ξεκάθαρη προσπάθειά του να ελέγξει πλήρως τα όργανα που μπορούν να παίξουν ρόλο στην υλοποίηση των παραπάνω ρατσιστικών σχεδίων, μετατρέποντας το Υπουργείο σε «Κομαντατούρ» όπως καταγγέλει η ΚΕΕΡΦΑ.

Μόνο «για ταξιδάκι με τρενάκι για χειμερινές διακοπές σε κτίρια με ψηλές καμινάδες», όπως έλεγε κάποτε γελώντας ο φύρερ της Χρυσής Αυγής Μιχαλολιάκος, δεν έχει μιλήσει ακόμα ο υπουργός. Αλλά και χωρίς αυτό στρώνει το δρόμο στους φασίστες. Η ανακοίνωση της **Ανταρσία στην Κοκκινιά** για την προσπάθειά τους να πατήσουν πόδι ξανά στη Νίκαια όπου δολοφονήθηκε ο **Παύλος Φύσσας**, με όπλο το ίδιο ρατσιστικό δηλητήριο που χρησιμοποιεί η κυβέρνηση και ο Πλεύρης, είναι χαρακτηριστική.

Δεν υπάρχει κανένα περιθώριο υποτίμησης ή εφησυχασμού. Όπως λέει και ο **Τάκης Ζώτος** στη διπλανή συνέντευξη «Είναι ώρα για δράση» και το συλλαλητήριο στις 12 Δεκέμβρη αποτελεί κορυφαίο σταθμό για να τσακίσουμε κυβέρνηση και ναζί.

Λ.Β.

Όχι στην απόλυση της Μαρίας Φωκιανού

Εκκαθαρίσεις Πλεύρη στο Υπουργείο-Κομαντατούρ, σήμα για κλιμάκωση της θανατοπολιτικής σε βάρος των προσφύγων.

Η απόλυση της Μαρίας Φωκιανού, με την αποπομπή της δέκα μήνες πριν λήξει η τριετής σύμβασή της, είναι ένα δείγμα ακραίου εργοδοτικού αυταρχισμού του Πλεύρη. Θέλει υπάκουους υπηρέτες στη βρόμικη και βάρβαρη ρατσιστική πολιτική κατά των μεταναστών και των προσφύγων. Όσοι/ες τηρούν τις διεθνείς συμβάσεις για το δικαίωμα στο άσυλο είναι εμπόδιο στον σχεδιασμό του για τη συγκάλυψη των δολοφονιών στα σύνορα από την Πύλο μέχρι τη Χίο, τη Λέσβο και την Κρήτη.

Είναι μια εκδικητική και πλήρως αναιτιολόγητη απόλυση. Ο Πλεύρης δεν κατάφερε να επιβάλει τη δίωξη του Τζαβέντ Ασλάμ, προέδρου της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος “η Ενότητα”, παρόλη την προσπάθεια να εκμαιεύσει από ανεξάρτητες επιτροπές ασύλου, με τη συμμετοχή δικαστών, απόφαση για απέλαση. Για ποιόν; Για έναν άνθρωπο που θα έπρεπε να του είχε αποδοθεί ιθαγένεια μετά από 30 χρόνια παραμονής στη χώρα και ένταξης στην κοινωνία και με κόρη που αριστεύει ως πτυχιούχος της Φιλοσοφικής και προχωρά σε μεταπτυχιακό.

Ο Πλεύρης αξιοποιεί το υπουργείο και τους μηχανισμούς του για το δυνάμωμα της ακροδεξιάς και των φασιστών. Δίνει τη μάχη της διάσωσης του καραβιού της ΝΔ, που βουλιάζει, με την κλιμάκωση της ρατσιστικής εκστρατείας για να συσπειρώσει τα ορφανά της Χρυσής Αυγής αλλά και για να έχει ακόμη και το μόρφωμα Κασιδιάρη στο πλευρό της για κυβερνητικές συνεργασίες. Φρόντισαν να αποφυλακιστεί στα 7 χρόνια έχοντας καταδίκη 13 χρόνων. Έστειλαν τα ΜΑΤ να χτυπήσει την αντιφασιστική κινητοποίηση στη Θεσσαλονίκη στις 28 Οκτώβρη και να καλύψουν τη φιέστα του. Του δίνουν το πράσινο φως για να ανοίξει γραφεία-ορμητήριο στην Ομόνοια, δίπλα από το Αστυνομικό Τμήμα.

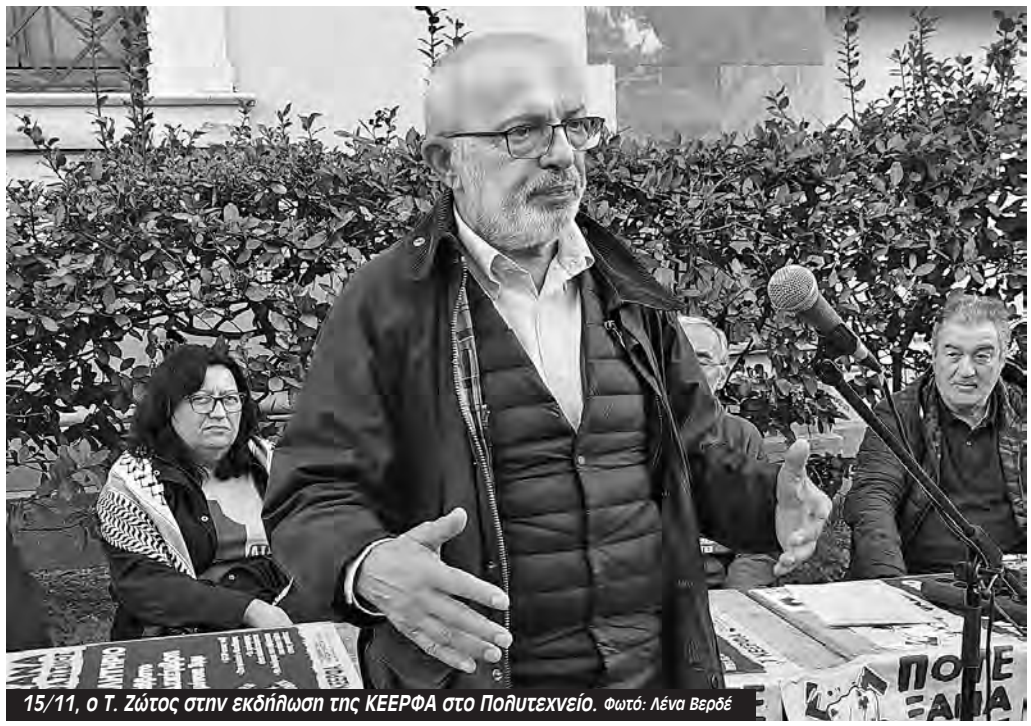
Τελευταίο σταθμό στον ρατσιστικό κατήφορο αποτελεί η ανακοίνωση της συμφωνίας των 5 χωρών της Ευρώπης για να στηθεί στρατόπεδο συγκέντρωσης στη Ρουάντα, όπου θα απελάσει η “πολιτισμένη“ Ευρώπη τους μετανάστες χωρίς χαρτιά. Μάλλον, η παρουσία της Μαρίας Φωκιανού σε αυτή τη φάση, που ο Πλεύρης θα περιοδεύει εκλογικά στην Αθήνα για να προβάλλει το ρατσιστικό του προφίλ, είναι άλλο ένα εμπόδιο.

Απαιτούμε να ανακληθεί η απαράδεκτη απόλυση της Μαρίας Φωκιανού.

Καλούμε σε μαζική συμμετοχή στην απεργιακή συγκέντρωση την Τετάρτη 25 Νοέμβρη, στην πλ. Κλαυθμώνος, στις 10.30πμ.

ΚΕΕΡΦΑ-ΚΙΝΗΣΗ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ

Ο Τάκης Ζώτος, δικηγόρος της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής και της οικογένειας του Σαχζάτ Λουκμάν, μίλησε στη Λένα Βερδέ

15/11, ο Τ. Ζώτος στην εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ στο Πολυτεχνείο. Φωτό: Λένα Βερδέ

Ενωτική απάντηση στις προκλήσεις

Στις 12 Δεκέμβρη η ΚΕΕΡΦΑ καλεί κεντρικό αντιφασιστικό συλλαλητήριο στην Αθήνα. Ποια είναι η σημασία του;

Το συλλαλητήριο στις 12 Δεκέμβρη είναι μια πολύ σημαντική και επίκαιρη πρωτοβουλία και έχουμε όλοι πολλούς λόγους να το οργανώσουμε και να είμαστε εκεί. Ο πρώτος λόγος είναι ότι μόλις προχτές στη Βιέννη συναντήθηκαν οι εκπρόσωποι των πέντε πιο ρατσιστικών, πιο μισαλλόδοξων ευρωπαϊκών κυβερνήσεων για να συζητήσουν και να προχωρήσουν στη μαζική απέλαση μεταναστών και προσφύγων στην Ρουάντα.

Μια προκλητική επίθεση, που επιχειρήθηκε στο παρελθόν από την δεξιά κυβέρνηση της Βρετανίας και απέτυχε, τώρα την επαναφέρουν οι κυβερνήσεις της Γερμανίας, της Αυστρίας, της Ολλανδίας, της Δανίας και της Ελλάδας – με τον υπουργό αντιμετανάστευσης Πλεύρη να είναι πρώτος μεταξύ αυτών που πήραν την πρωτοβουλία. Η Ευρώπη “αναβαθμίζεται”, γίνεται ακόμα πιο ρατσιστική, κυνηγάει ανελέητα τους πρόσφυγες, όχι μόνο στο Αιγαίο και τη Μεσόγειο με τους μαζικούς πνιγμούς και τα μαζικά pushbacks, αλλά με έναν οργανωμένο και θεσμικό τρόπο.

Ο δεύτερος λόγος είναι ότι αυτό γίνεται σε μια περίοδο που η ακροδεξιά προσπαθεί να σηκώσει κεφάλι και οι ναζί να ανασυγκροτηθούν. Στην Ελλάδα το ξέρουμε καλά. Μετά την αποφυλάκιση Κασιδιάρη αλλά και πριν από αυτήν, έχουν πυκνώσει οι επιθέσεις σε σχολεία, σε μετανάστες και αντιφασίστες στις γειτονιές. Και χρειάζεται αντιμετώπιση πριν γίνει επικίνδυνο. Αυτή τη στιγμή δεν έχουν ακόμα πολιτική κάλυψη, δεν είναι οργανωμένα τάγματα εφόδου σαν αυτά που είχαμε την περίοδο της Χρυσής Αυγής. Αλλά δεν πρέπει να το αφήσουμε να εξελιχθεί.

Και ο τρίτος λόγος είναι η διεθνής διάσταση της επίθεσης αλλά και της αντίστασης. Ο ρατσισμός και η ισλαμοφοβία είναι τα κεντρικά εργαλεία με τα οποία προσπαθούν οι από πάνω να διασπάσουν το εργατικό κίνημα και τις αντιστάσεις των από κάτω, πριμοδοτώντας τους φασίστες. Έχουμε ζήσει την περίοδο Τραμπ με την ακραία ρατσιστική ατζέντα. Ξέρουμε για την απειλή της Λεπέν στη Γαλλία ή για τις φασιστικές επιθέσεις στην Ισπανία.

Αλλά ξέρουμε και τη δύναμη του κινήματος. Το κορυφαίο παράδειγμα είναι βέβαια η Μινεάπολη όπου με γενική απεργία και μαζικές κινητοποιήσεις έδιωξαν την ICE από την πόλη και ξήλωσαν τον επικεφαλής της, τσακίζοντας την επίθεση και παίζοντας τεράστιο ρόλο στην πρόσφατη εκλογική ήττα του Τραμπ. Κανένας σχολιαστής δεν περίμενε την έκταση αυτής της ήττας. Έχασε πολιτείες που είχε να χάσει από τη δεκαετία του ’30. Εκλέχτηκε ο πρώτος μαύρος γερουσιαστής στο Μισισιπή, στην καρδιά της Κου Κλουξ Κλαν.

Αντίστοιχα στη Γαλλία το κίνημα έχει τσακίσει τον μακρονισμό και φρενάρει τη Λεπέν. Στην Ισπανία το κίνημα ανάγκασε τον Σάντσεθ να νομιμοποιήσει χιλιάδες μετανάστες και τώρα το κίνημα της στέγης κοντράρει την ακροδεξιά. Είμαστε κομμάτι αυτού του διεθνούς κινήματος. Από τον Σεπτέμβρη με το συλλαλητήριο για την επέτειο της δολοφονίας Φύσσα μέχρι τις αντιφασιστικές διαδηλώσεις στην Ελευσίνα, το Περιστέρι και αλλού, τα αντανακλαστικά του κινήματος ήταν άμεσα. Χρειάζεται όλο αυτό και να το απλώσουμε αλλά και να το συγκεντρώσουμε σε κεντρική διαδήλωση. Αυτό το ρόλο έχει η 12 Δεκέμβρη.

Πώς σχολιάζεις την αποφυλάκιση Κασιδιάρη;

Η αποφυλάκιση Κασιδιάρη είναι μία τεράστια πρόκληση. Καταρχάς, γιατί δεν ισχύει για όλους τους κρατούμενους ό,τι η κυβέρνηση έκανε για τον συγκεκριμένο κρατούμενο. Ξέρουμε ότι υπάρχουν κρατούμενοι οι οποίοι έχουν εκτίσει το σύνολο της ποινής τους -όχι τη μισή που έχει εκτίσει ο Κασιδιάρης με τις μέρες εργασίας και όλους τους ευεργετικούς υπολογισμούς- αλλά όλη την ονομαστική ποινή τους και ακόμα είναι στη φυλακή.

Επιπλέον, ανεξάρτητα από τις τυπικές προϋποθέσεις του νόμου, για κρατούμενους πχ της 17 Νοέμβρη λένε τα Συμβούλια ότι “δεν έχουμε πειστεί ότι έχουν μετανιώσει για αυτά που έκαναν και ότι έχουν αναμορφωθεί και άρα δεν τους αφήνουμε ελεύθερους”. Ποιο είναι το κριτήριο με το οποίο έχει αναμορφωθεί ή δεν είναι πια ναζί ο Κασιδιάρης που δηλώνει αμεντανόητος και έχει ακόμα τη σβάστικα στο μπράτσο;

Δεύτερον, η αποφυλάκισή του ήταν πολύ ενδεικτική για τον τρόπο με τον οποίον το ίδιο το σύστημα αντιμετωπίζει την άκρα δεξιά και τους ναζί. Ο Κασιδιάρης είχε εκεί όλο το μιντιακό σύστημα για να κάνει δηλώσεις. Ακόμα χειρότερα στη συνέχεια, του επέτρεψαν να κάνει συγκέντρωση έξω από το ΑΤ Ομόνοιας όπου και σχεδιάζει να ανοίξει γραφεία και του δώσανε βήμα στη Θεσσαλονίκη, την ημέρα που γιορταζόταν η αντιφασιστική νίκη κατά των προγόνων του Κασιδιάρη, να κάνει δημόσια ομιλία. Έχει την ανοχή και του μιντιακού συστήματος και της κυβέρνησης Μητσοτάκη.

Μεγάλη πρόκληση είναι και το ότι παριστάνει τον αρχηγό πολιτικού κόμματος. Λένε ότι έχουμε νόμο που θα του απαγορεύσει την εκλογική κάθοδο. Υπάρχει όμως το παράδειγμα του δήμου της Αθήνας όπου του επιτράπη να κατέβει. Αν το κίνημα δεν επιβάλει ότι θα μπει φραγμός, νομικίστικα μπορεί να βρεθεί τρόπος για να κατέβει.

Το Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης τον κήρυξε ήδη ανεπιθύμητο. Ποιοι άλλοι πρέπει να ακολουθήσουν;

Πράγματι είναι εξαιρετικά σημαντικό ότι το Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης αποφάσισε ότι ο Κασιδιάρης είναι persona non grata στην πόλη. Πρέπει αυτό να γίνει σημαία παντού και το ίδιο να κάνουν όλες οι οργανώσεις της εργατικής τάξης και της νεολαίας: όλα τα συνδικάτα, όλα τα σωματεία, όλοι οι σύλλογοι γονέων, όλες οι σχολικές επιτροπές, όλοι οι φοιτητικοί και μαθητικοί σύλλογοι κλπ.

Αντίστοιχη απόφαση πρέπει να πάρει ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθήνας και όλοι οι Δικηγορικοί Σύλλογοι πανελλαδικά. Όπως και τα Δημοτικά Συμβούλια. Μπορεί στο Δήμο Θεσσαλονίκης να μην πέρασε το σχετικό ψήφισμα αλλά ο Δήμος Αθήνας μπορεί να κάνει την αρχή για όλα τα δημοτικά συμβούλια, όχι μόνο εκεί όπου γίνονται επιθέσεις αλλά παντού.

Γιατί αυτό σημαίνει πολιτική απομόνωση για τους ναζί, σημαίνει να μην έχουν δημόσιο χώρο, να μην μπορούν να εμφανιστούν πουθενά. Είναι το πρώτο βήμα για να γίνει και το δεύτερο, που είναι να κατεβούμε στο δρόμο. Έτσι κερδίσαμε και τον πρώτο γύρο με τη δίκη της Χρυσής Αυγής.

Πώς πρέπει να παλέψει το αντιφασιστικό κίνημα:

Όταν το 2008-10 οι ναζί της Χρυσής Αυγής χαρακτήριζαν κατσαρίδες και υπανθρώπους τους μετανάστες και τους πρόσφυγες, οι φιλελεύθεροι αστοί δήθεν αγανακτούσαν. Τώρα είναι η ίδια η κυβέρνηση, ο Πλεύρης, που κάνει πράξη το ότι πρέπει να υπάρξουν νεκροί. Αυτό δεν είναι απλά πριμοδότηση του Κασιδιάρη, ανοίγουν οι πύλες της κολάσεως. Κι άρα το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνει το αντιφασιστικό κίνημα είναι να βάλει ξανά στο κέντρο του την κόντρα με τον ρατσισμό.

Η Αριστερά έχει ρόλο σε αυτό. Όσο δεν υπερασπίζεται καθαρά τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, τόσο βοηθιούνται οι φασίστες. Το παράδειγμα της Γαλλίας είναι πολύ διδακτικό μέχρι τώρα. Όσο το αντιρατσιστικό ήταν εκτός της ατζέντας της, η ακροδεξιά έβρισκε χώρο. Τώρα που υπάρχει αλλαγή στη στάση της, βλέπει ότι μπορεί και να μεγαλώνει και να γίνεται σοβαρή πολιτική δύναμη που απειλεί το σύστημα.

Το δεύτερο που χρειάζεται είναι να βάζουμε στο στόχαστρο τα γραφεία των ναζί. Από την αρχή, όταν η ΧΑ ήταν μια μικρή ομάδα, τα γραφεία της στην Κεφαλληνίας, τη Σωκράτους, τον σταθμό Λαρίσης, ήταν ορμητήρια επιθέσεων. Ποιος τα έκλεισε; Όχι η αστυνομία, ποτέ. Ο κόσμος τα έκλεισε και πρέπει να το κάνει ξανά τώρα που τα πάνε απέναντι από το ΑΤ Ομόνοιας.

Δεν ξεχνάμε ότι το βασικό τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής ήτανε δίπλα στο ΑΤ Νίκαιας και ξέρουμε πόσο στενή ήταν η συνεργασία τους, έχουμε πια ντοκουμέντα για τις ενημερώσεις που υπήρχαν εκατέρωθεν. Το ότι ο Κασιδιάρης αναγκάζεται να πάει απέναντι από το ΑΤ Ομόνοιας, γιατί μόνο εκεί αισθάνεται ασφάλεια, επιβεβαιώνει τη δύναμη του αντιφασιστικού κινήματος. Αλλά το ΑΤ Ομόνοιας ό,τι πιο αμαρτωλό υπάρχει στην Αττική.

Το τελευταίο είναι οι μαζικές οργανωμένες ενωτικές διαδηλώσεις. Τρία πράγματα πάνω σε αυτό. Ένα, μέχρι τις εκλογές στην Αμερική και την τεράστια ήττα του Τραμπ, ήταν διαδεδομένο και μέσα στην Αριστερά το ότι “δεν μας παίρνει”. Τώρα πια δεν υπάρχει δικαιολογία. Από τις ΗΠΑ και τη Γαλλία μέχρι την Ισπανία, την Αλβανία, την Ινδία και το Μπαγκλαντές, ο κόσμος έχει αποδείξει ότι δίνει τις μάχες. Δεν υπάρχει λοιπόν καμιά δικαιολογία για αδράνεια, αναμονή, οικονομία δυνάμεων.

Είναι ώρα για δράση γιατί αν δεν το κάνουμε τώρα, οι φασίστες θα γίνουν οργανωμένες ομάδες με πολιτική κάλυψη, με εκπλήξεις βουλευτικές, με χρηματοδότηση τεράστια. Έχουμε ήδη δει επώνυμους παράγοντες, βιομήχανους, εκπροσώπους αθλητικών ομάδων με επιρροή στη νεολαία κ.α., να αναπαράγουν αναρτήσεις του Κασιδιάρη.

Δύο, χρειαζόμαστε στο κέντρο τα συνδικάτα. Η εμπειρία από την καταδίκη της Χρυσής Αυγής είναι πολύτιμη. Όπως στην έναρξη της δίκης είχαμε επικεφαλής την ΑΔΕΔΥ και το Εργατικό Κέντρο Αθήνας και αντίστοιχα στη λήξη την μεγάλη απεργιακή διαδήλωση έξω από το Εφετείο, με αυτό τον τρόπο θέλουμε να συνεχίσουμε.

Τρία, οι πολιτικές δυνάμεις της Αριστεράς χρειάζεται να πάρουν το μήνυμα ότι μόνο ενώνοντας τον κόσμο που θέλει να τσακίσει τους φασίστες μπορούμε να νικήσουμε. Το παράδειγμα του Πολυτεχνείου είναι χαρακτηριστικό. Το “Κάτω η Χούντα” μας ένωνε όλους. Το “κατάληψη” το κερδίσαμε στη συνέχεια, εκεί. Έτσι μπορούμε να κάνουμε και τώρα πράξη το “έξω οι φασίστες”, με απεργίες και μαχητικές διαδηλώσεις στους δρόμους, όλοι μαζί.

25 ΝΟΕΜΒΡΗ Εμπρός για Πανεργατική-Γροθιά!

Στην τελική ευθεία προς τη Γενική Απεργία της 25ης Νοέμβρη όλο και περισσότεροι χώροι δουλειάς μπαίνουν στη μάχη για το άπλωμα της συμμετοχής στην απεργία και για την επιτυχία των απεργιακών συγκεντρώσεων.
Στην Αθήνα, η ΑΔΕΔΥ και το Εργατικό Κέντρο Αθήνας καλούν στις 10.30πμ στην πλατεία Κλαυθμώνος και στις άλλες πόλεις, όπου ορίζουν τα κατά τόπους Νομαρχιακά Τμήματα της ΑΔΕΔΥ και τα Εργατικά Κέντρα.
Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης - που με ανακοίνωσή του από τις 12/11 καλούσε σε «προσυγκέντρωση στην πλατεία Κλαυθμώνος διεκδικώντας από ΑΔΕΔΥ και ΕΚΑ να ορίσουν άμεσα την κοινή απεργιακή συγκέντρωση για τις 25 Νοέμβρη»- θα βρίσκεται εκεί!
Η απόφαση της συνδικαλιστικής ηγεσίας της ΓΣΕΕ να μην κηρύξει απεργία στις 25 Νοέμβρη στάει στην πράξη μέσα από τις αποφάσεις 28 Εργατικών Κέντρων, 13 Ομοσπονδιών και εκατοντάδων πρωτοβάθμιων και κλαδικών σωματείων σε όλη τη χώρα.
Τα λιμάνια θα παραλύσουν καθώς στην απεργία έχουν μπει τα ναυτεργατικά σωματεία ΠΕΜΕΝ, ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ και ΠΕΝΕΝ ενώ τη συμμετοχή της στην απεργία αποφάσισε και η Ομοσπονδία Συλλόγων Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας (ΟΣΥΠΑ).
Στο Μετρό της Αθήνας, το ΣΕΛΜΑ έχει ανακοινώσει στάσεις εργασίας, από την έναρξη της πρωινής βάρδιας έως τις 09:00 και από τις 18:00 έως τη λήξη της κυκλοφορίας προκειμένου να διευκολυνθεί η συμμετοχή των απεργών στο συλλαλητήριο.
Η ΠΟΣΠΕΡΤ ανακοίνωσε ότι θα συμμετέχει με 4ωρη στάση εργασίας από τις 10:00 έως τις 14:00 με τον ΠΑΣΥΜΗΤΕ να την επεκτείνει σε 24ωρη απεργία. Μαζική αναμένεται και η συμμετοχή της νεολαίας καθώς στην απεργία έχουν ανακοινώσει ότι θα συμμετέχουν και οι φοιτητικοί σύλλογοι.
Με εξορμήσεις, περιοδείες, απεργιακές φρουρές παλεύουμε για να είναι η Πανεργατική της 25Ν γροθιά στην κυβέρνηση του πολέμου και της φτώχειας. Και για να δώσουμε συνέχεια στον απεργιακό αγώνα με νέα πανεργατική στις 15 Δεκέμβρη, μέρα που θα ψηφίζεται ο προϋπολογισμός στη Βουλή.

1/5, Πανεργατική Απεργία, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Οδεύουμε προς την ήττα της κυβέρνησης των δολοφόνων. Σαν σωματείο του Έλενα Βενιζέλου κάναμε συνέλευση στις 16 Νοεμβρίου. Υπήρχε μαζική συμμετοχή με παλμό για την απεργία της 25ης Νοεμβρίου. Στις 19 Νοεμβρίου κάναμε εξόρμηση σε όλο το νοσοκομείο για να είμαστε όλοι παρόντες στην μεγάλη απεργιακή συγκέντρωση στην Κλαυθμώνος.

Στη συνέλευση συζητήθηκαν οι αξιολογήσεις του προσωπικού των εργαστηρίων όπου βγαίνουν "ανεπαρκείς" υπάλληλοι 20 και 30 χρονών... Αυτό είναι το πλάνο της δολοφονικής κυβέρνησης. Στόχος τους να ιδιωτικοποιήσουν τα εργαστήρια και μετά να σαρώσουν τα πάντα. Δεν θα γίνουμε κρέας στα κανόνια τους. Φτάνει πια! Θα τους νικήσουμε γιατί είναι σκιάχτρα και δεν έχουνε ψυχή επαναστάτη που έχουμε εμείς!

Τριανταφυλλιά Καραζήση, *ΤΕ Νοσηλεύτρια μέλος Σωματείου Έλενα Βενιζέλου*

Στις 25 Νοεμβρίου απεργούμε και διεκδικούμε αυξήσεις, προσλήψεις, ενάντια στην οικονομία του πολέμου. Διεκδικούμε τον13ο και 14ο μισθό, να γίνουν μαζικές προσλήψεις και να φύγουν οι εργολάβοι από τον Πολιτισμό και 1% από τον τακτικό προυπολογισμό για τον Πολιτισμό γιατί ούτε τόσο δεν δίνουν.

Όλα χαρίζονται στους ιδιώτες και τα σκάνδαλα των απ' ευθείας αναθέσεων δεν έχουν τελειωμό στο υπουργείο Πολιτισμού με τελευταίο την ανάκληση ανάθεσης των πωλητηρίων και εκδοτηρίων της Ακρόπολης. Σε όλη την Ευρώπη οι εργαζόμενες/οι μαζί με τη νεολαία εξεγείρονται ενάντια στη διάλυση των κοινωνικών δομών. Εμπνεόμαστε από τις γενικές απεργίες στη Γαλλία, στην Ιταλία, στην Ισπανία και διεκδικούμε ότι οι ζωές μας είναι πάνω από τα κέρδη τους.

Η απεργία οργανώνεται με περιοδείες που οργανώνει ο Ενιαίος Σύλλογος Εργαζομένων σε μαζικούς χώρους δουλειάς. Οι συναδέλφισσες και συνάδελφοι από το Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης έχουμε οργανώσει εξορμήσεις στους χώρους δουλειάς μας με μοίρασμα προκηρύξεων και πολύ συζήτηση για την απεργία και για το γενικότερο κλίμα σε Ευρώπη και Αμερική που μας δίνει έμπνευση και θάρρος.

Σταυρούλα Ψυχογιοπούλου, *εργαζόμενη στο ΥΠΠΟ*

Εξόρμηση στο Τζάνειο. Φωτό: ΣΕΚ Πειραιά

Τις τελευταίες βδομάδες πραγματοποιήσαμε το Σωματείο μας δύο μαζέματα στην αποθήκη των Οινοφύτων και στο κατάστημα της Αρχιμήδους για την ενημέρωση των συναδέλφων στην τελική ευθεία για την Γενική Απεργία στις 25 Νοέμβρη.

Με έμπνευση από το διεθνές απεργιακό κύμα και τις εξεγέρσεις της νεολαίας δίνουμε τη συνέχεια στη μάχη ενάντια στην κυβέρνηση και στην δολοφονική της πολιτική. Παράλληλα αυτή την περίοδο, είμαστε σε διαπραγμάτευση με την Διοίκηση της εταιρείας για την Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που έχουμε καταθέσει για το 2027 στην προσπάθεια που κάνουμε για να καλύψουν οι μισθοί μας την ακρίβεια και να βελτιώσουμε το βιοτικό επίπεδο όλων των συναδέλφων.

Συζητήσαμε με τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες ότι η Απεργία είναι μονόδρομος για να υπερασπιστούμε τα δικαιώματά μας και να εξασφαλίσουμε καλύτερες συνθήκες εργασίας, και αποφασίσαμε ενωμένοι να προχωρήσουμε στην Απεργία στις 25 Νοέμβρη και να συμμετέχουμε μαζικά στην πορεία με το πανό του Σωματείου.

Ραφαήλ Καστρίτσης, *αντιπρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων στην ΤΣΑΜΟΥΡΗΣ ΑΕ*

Στην πετυχημένη γενική συνέλευση του ΣΕΗ στις 7 Νοέμβρη στο θέατρο Γκλόρια, αποφασίστηκε το σωματείο να συμμετέχει στην 24ωρη πανελλαδική πανεργατική απεργία στις 25 Νοέμβρη.

Τα αιτήματα μας -έκτος από τα κεντρικά της απεργίας που είναι για όλους τους κλάδους, δηλαδή λεφτά για μισθούς, συντάξεις, Υγεία, Παιδεία, Πολιτισμό και όχι για του πολέμου τα σφαγεία- είναι τα αιτήματα των ηθοποιών που χρονίζουν:

Υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας στο ελεύθερο θέατρο, στα ΔΗΠΕΘΕ, στις κρατικές σκηνές και παντού. Πληρωμένες πρόβες με κανονικά ένσημα και συγκεκριμένο ωράριο. όχι όπως τώρα που τα ένσημα δεν φτάνουν ούτε για το εποχικό επίδομα. Αξιοπρεπείς συνθήκες δουλειάς σε θέατρα και γυρίσματα χωρίς αποκλεισμούς, χωρίς πίεση χωρίς εκβιασμούς και απολύσεις. Επίσης η ίδρυση δωρεάν δημόσιας ανώτερης σχολής παραστατικών τεχνών.

Η παράταξή μας είναι επίσης ιδιαίτερα ευαισθητοποιημένη για τα μικρά θέατρα τους μικρούς θιάσους που τώρα τελευταία πάνε να τα υποβαθμίσουν λέγοντας ότι αυτά είναι μία "αποτυχημένη εκδοχή" των μεγάλων θεάτρων (όπως έγραψε μία δημοσιογράφος στην εφημερίδα voice). Εμείς ως εργατικό άλλα και καλλιτεχνικό σωματείο διεκδικούμε η πολιτεία να αναγνωρίσει το έργο των μικρών θιάσων και να συνδράμει στο έργο τους δίνοντας επιχορηγήσεις που θα αντανακλούν στις πραγματικές ανάγκες μίας θεατρικής παράγωγης. Διότι τα μικρά θέατρα είναι ο χώρος οπού το θέατρο γεννιέται από τη βάση, έξω από τα κριτήρια της αγοράς και της κάθε διοίκησης.

Η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών έχει βάλει μπροστά να γυρίσει όσα περισσότερα θέατρα μπορεί για να ενημερώσει τους συνάδελφους άλλα και το κοινό για τα αιτήματα μας για την επιτυχία της απεργίας.

Συνεχίζουμε να παλεύουμε με τα όπλα της δουλειάς μας. Έτσι λοιπόν αυτή την περίοδο παίζουμε παντού το έργο του Θανάση Τριαρίδη. "Η ευθανασία των φαλαινών" που είναι μία βροντερή καταγγελία για τη μαζική ρατσιστική δολοφονία της Πύλου.

Όλοι στην απεργία 25 Νοέμβρη για να μη λειτουργήσει κανένα θέατρο. Κανένα γύρισμα, καμία πρόβα πουθενά.

Αλέξανδρος Μαρτζούκος, *μέλος ΔΣ ΣΕΗ*

Ανοίγει παντού η συζήτηση στον κλάδο της πληροφορικής και των τηλεπικοινωνιών για την απεργία στις 25 Νοέμβρη, μετά την μαζική συνέλευση του ΣΕΤΗΠ στις 9/11. **Στο κέντρο βρίσκεται η κρίση στον κλάδο, με την διάδοση της τεχνητής νοημοσύνης που φέρνει κύματα απολύσεων και δραματική, κι επικίνδυνη εντατικοποίηση της εργασίας, με τις διοικήσεις να επιταχύνουνε τα deadlines.**

Ταυτόχρονα η σύνδεση με την στρατιωτική βιομηχανία, εντείνει τη δυσαρέσκεια, με πολλές συναδέλφισσες και συναδέλφους να αντιτίθενται στα πολεμικά πρότζεκτ, ή να απορρίπτουν πιθανές προτάσεις με βάση τη συνεργασία εταιριών με τέτοιες βιομηχανίες, ειδικά στην περίπτωση της σύνδεσης με το αποικιακό κράτος τρομοκράτη Ισραήλ.

Όλες και όλοι μπορούμε και πρέπει να βρεθούμε στον δρόμο με απεργία στις 25 Νοέμβρη, ενάντια στην κυβέρνηση που στηρίζει αυτές τις πολιτικές και ενάντια στις διοικήσεις που με μόνο κριτήριο το κέρδος απολύουν συναδέλφους, αφού όσο βαθαίνει η κρίση, γίνεται πλέον ξεκάθαρο ότι το μόνο που μπορεί να εξασφαλίσει την κάλυψη των αναγκών μας είναι οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας και τα σωματεία που προστατεύουν τα δικαιώματά μας.

Γιάννης Μακαρώνας
Αντικαπιταλιστική Κίνηση στην Πληροφορική, «το Ποντίκι»

Στις 25 Νοέμβρη οι εργαζόμενοι της ΑΑΔΕ και του Υπ. Οικονομικών απεργούμε μαζί με τους υπόλοιπους εργαζόμενους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Μας ενώνουν τα άμεσα κοινά αιτήματα για αυξήσεις, προσλήψεις, να μπει τέλος στις ιδιωτικοποιήσεις, αλλά και η μεγάλη προοπτική, να ανατρέψουμε την κυβέρνηση και την πολιτική της, την πολεμοκαπηλεία, τον ρατσισμό, το προμοτάρισμα της ακροδεξιάς. Ειδικότερα στην ΑΑΔΕ έχουμε και ακόμα δυο άμεσους λόγους να συμμετέχουμε μαζικά, για να σταματήσουμε το νέο γύρο συγχωνεύσεων των ΔΟΥ της περιφέρειας που σχεδιάζει η διοίκηση και να αναδείξουμε την ανάγκη για μια διαφορετική φορολογική αρχή που θα κυνηγάει τη φοροδιαφυγή του μεγάλου κεφαλαίου, αντί να του κάνει πλάτες, όπως έδειξαν τα πρόσφατα σκάνδαλα των Pizza Fan και Χωριάτικο.

Την προηγούμενη εβδομάδα, στο κτίριο της Γενικής Διεύθυνσης Ψηφιακών Υπηρεσιών και Συστημάτων, ως Επιτροπή Αγώνα κάναμε μάζεμα και προγραμματίσαμε κύκλο εξορμήσεων και ενημερώσεων των συναδέλφων για την απεργία, ενώ τις ίδιες μέρες συνεργεία του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης επισκέφθηκαν υπηρεσίες του Γεν. Λογιστηρίου του Κράτους. Μια μέρα πριν την απεργία, στις 24/11, ήταν προγραμματισμένη και η ετήσια τακτική συνέλευση του Συλλόγου εφοριακών Αττικής, με την Γενική Απεργία να είναι στην ημερήσια διάταξη.

Την ημέρα της απεργίας οργανώνουμε την παρουσία μας στη συγκέντρωση Κλαυθμώνος με το πανό της Ομοσπονδίας (ΟΣΥΟ) και συντονιζόμαστε για να σχηματίσουμε κοινό μπλοκ και με το πανό των συναδέλφων εφοριακών.

Νίκος Τουρνάς, *μέλος ΔΣ ΟΣΥΟ*

Η απεργία στις 25 Νοέμβρη έρχεται να συμπληρώσει άλλον έναν μήνα κινητοποιήσεων και αγώνων στην εκπαίδευση. Ερχόμενοι από τις 21 Οκτώβρη που η εκπαιδευτική κοινότητα βγήκε μαζικά στους δρόμους, τις 30 Οκτώβρη που τα σωματεία μας συμμετείχαν στις απεργίες των λιμανιών, την μεγάλη διαδήλωση του πολυτεχνείου και ένα σωρό αντιφασιστικές μάχες που έχουμε δώσει, οργανώνουμε την συμμετοχή μας στην απεργία.

Οι επιλογές της κυβέρνησης για δαπάνες στον πόλεμο έχουν ως αποτέλεσμα την υποχρηματοδότηση των σχολείων με όλους τους τρόπους. Μέσα στην ακρίβεια οι μισθοί των εκπαιδευτικών δεν φτάνουν να καλύψουν τις βασικές μας ανάγκες. Η υποχρηματοδότηση και υποστελέχωση των δήμων έχει ως αποτέλεσμα να μπαίνουν σε δεύτερη μοίρα οι έλεγχοι και οι επισκευές των σχολικών κτιριακών υποδομών, το οποίο είναι εμφανές από τις καθημερινές πτώσεις σοβάδων στα κεφάλια μαθητών και εκπαιδευτικών.

Το σχολικό συγκρότημα της Γκράβας συνεχίζει να λειτουργεί χωρίς θέρμανση, αφού τελικά κρίθηκε όλη η εγκατάσταση ακατάλληλη και θα αντικατασταθεί εξ ολοκλήρου μετά από τις δυναμικές κινητοποιήσεις όλης της κοινότητας. Ο υλικός εξοπλισμός των σχολείων γίνεται με δωρεές και χρήματα των οικογενειών και των εργαζομένων.

Τον μήνα Νοέμβριο, οι ανάγκες των σχολείων μας σε εκπαιδευτικούς είναι τεράστιες και ταυτόχρονα οι προσλήψεις μηδαμινές. Στις 17 Νοέμβρη, την ώρα της μεγάλης διαδήλωσης, πραγματοποιήθηκε η Γ φάση προσλήψεων. Τα δηλωμένα κενά ανέρχονταν στα 16.000 ενώ προσλήφθηκαν τελικά μόλις 2820 εκπαιδευτικοί και βοηθητικό προσωπικό.

Ο Νοέμβρης θα κλείσει με δεκάδες χιλιάδες κενά και ταυτόχρονα δεκάδες χιλιάδες εκπαιδευτικούς άνεργους. Σε αυτό το κλίμα, την Δευτέρα 23 Νοεμβρίου ΟΛΜΕ και ΔΟΕ καλούν σε κινητοποίηση στο υπουργείο Παιδείας στις 14:00. Αυτή η κινητοποίηση πρέπει να είναι εφαλτήριο για την απεργία δύο ημέρες μετά.

Ταυτόχρονα, οι επιθέσεις στους εκπαιδευτικούς και τα σωματεία μας καλά κρατούν. Οι πειθαρχικές διώξεις και οι δίκες για την άσκηση των συνδικαλιστικών μας δικαιωμάτων συνεχίζονται με την κυβέρνηση και το υπουργείο να προσπαθούν να εκφοβίσουν τους εκπαιδευτικούς και να ανοίξουν τον δρόμο στις απολύσεις στην δημόσια εκπαίδευση. Ταυτόχρονα με αυτόν τον τρόπο τα απεργιακά ταμεία των σωματείων μας αδειάζουν με απόπελεσμα να υπάρχει η ανασφάλεια των συναδέλφων να απεργήσουν για τα δικαιώματά τους.

Μετά την αθώωση της Χρύσας Χοτζόγλου και του Δημήτρη Χαρτζουλάκη το καλοκαίρι, την Πέμπτη τους επιβλήθηκαν εκ νέου ποινές για τη συνδικαλιστική τους δράση. Την ίδια μέρα το σωματείο μας, ΣΕΠΕ "Η Αθηνά", βρισκόταν σε κινητοποίηση καθώς δικαζόταν για την υπεράσπιση του δικαιώματός του να στηρίζει τα μέλη του που συμμετέχουν στην απεργία-αποχή από την αξιολόγηση, την οποία και το ίδιο στηρίζει.

Σε αυτό το κλίμα και με έμπνευση από την Γαλλία και την Ισπανία πρέπει να ξεσηκωθεί ολόκληρος ο κλάδος για να τα πάρουμε όλα πίσω. Να γίνει η απεργία στις 25 Νοέμβρη έμπνευση για συνέχεια των αγώνων μας ώστε να τελειώνουμε με την κυβέρνηση του πολέμου και της ακρίβειας, για να βάλουμε τις ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους.

Σοφία Σισμάνη, Κλειώ Μόκα,
εκπαιδευτικοί, ΣΕΠΕ Αθηνά

Κατεβήκαμε σαν τάξη στην προηγούμενη απεργία και θέλουμε να διαδηλώσουμε και στις 25/11. **Το ταβάνι "πέφτει" στα κεφάλια μας και τα ζητήματα με το σχολείο δεν τελειώνουν εκεί. Είναι πολύ αγχωτική όλη η διαδικασία με τους βαθμούς και τις πανελλήνιες για να φτάσουμε να πάρουμε ένα χαρτί που δεν εγγυάται τίποτα. Αυτή όμως η αγωνία έχει οδηγήσει πολλά παιδιά σε προβλήματα, ακόμα και να θέλουν να χάσουν τη ζωή τους.**

Θεωρώ ότι μεγαλώνουμε σε μία κοινωνία με πολλά στερεότυπα κι αυτό είναι πολύ άσχημο. Στερεότυπα έμφυλα και ρατσιστικά. Και τα παιδιά από κάπου τα ακούνε και τα αναπαράγουν κι αυτά. Είμαστε όλοι άνθρωποι απ' όποια χώρα κι αν προερχόμαστε. Κι ο ρατσισμός είναι πάρα πολύ άσχημο και άδικο να υπάρχει, καθώς αυτοί οι άνθρωποι ζουν και πολύ χειρότερα από εμάς. Είναι πολύ ωραία ιδέα να διαδηλώσουμε αντιφασιστικά και αντιρατσιστικά στις 12 Δεκέμβρη.

Κι από την άλλη έχεις μια ελληνική αστυνομία, που αντί να ασχοληθεί με τα σοβαρά, όπως με τα Τέμπη που δεν έχει δικαιωθεί κανένας ακόμα, με τις γυναικοκτονίες και τους βιασμούς, ασχολούνται με τους εφήβους που κάνουν πορείες και καταλήψεις. Ρίχνουν δακρυγόνα σε μαθητές που παλεύουν για μια καλύτερη κοινωνία και δικαιοσύνη. Γιατί έτσι όπως τα πάμε η επόμενη γενιά θα ζήσει ακόμα χειρότερα.

Ειρήνη και Ιάσονας,
5ο ΕΠΑΛ Ηλιούπολης

Συνέλευση στον Δήμο Νίκαιας-Ρέντη. Φωτό: ΣΕΚ Νίκαιας-Κορυδαλλού

Μαζική συνέλευση με τη συμμετοχή εκατοντάδων εργαζομένων έγινε την περασμένη Δευτέρα στο Δήμο Νίκαιας-Ρέντη ενόψει της γενικής απεργίας στις 25/11. Όπως ανακοίνωσε το Σωματείο, ετοιμάζεται να βάλει πέντε πούλμαν ώστε να μπορέσουν οι απεργοί να κατέβουν στη συγκέντρωση. Παρέμβαση στη συνέλευση πραγματοποίησε ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης.

«Στο Δήμο Αγίας Παρασκευής καλέσαμε σε γενική συνέλευση στις 19 Νοέμβρη» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Χριστίνα Κυριαζή** (αντιπρόεδρος του ΣΕΔΑΠ) εκ μέρους της Αγωνιστικής Ενωτικής Πρωτοβουλίας Εργαζομένων Δ. Αγίας Παρασκευής. «Στις 25/11 απεργούμε ενάντια στην κυβερνητική πολιτική που εξαθλιώνει τον δημόσιο τομέα μέσα από τις περικοπές και την είσοδο των μεγαλοεργολάβων και των ιδιωτών. Διεκδικούμε ανυποχώρητα επιστροφή του 13ου-14ου μισθού, αυξήσεις στους μισθούς, προσλήψεις και όχι λεφτά για τον πόλεμο, δηλώνουμε την αλληλεγγύη μας στην Παλαιστίνη. Οι εκφοβισμοί δεν περνάνε και οι κινητοποιήσεις μας φέρνουν αποτελέσματα. Ο δήμαρχος δεσμεύτηκε ότι μέχρι το τέλος Δεκέμβρη θα αποσύρει τις εφέσεις εναντίον των αθωωτικών δικαστικών αποφάσεων εναντίον των εργαζομένων για τη στάση εργασίας στους παιδικούς σταθμούς».

Στα Χανιά, η απεργία της 25ης Νοέμβρη οργανώνεται με εξορμήσεις και παρεμβάσεις σε χώρους δουλειάς και σε όλη την πόλη. Ήδη πραγματοποιήθηκαν εξορμήσεις στο νοσοκομείο και σε σχολεία, όπου συζητήσαμε με εργαζόμενους και συναδέλφους για την ανάγκη μαζικής συμμετοχής στην πανεργατική απεργία.

Η κατάσταση στους χώρους της εκπαίδευσης και της Υγείας αποτυπώνει τις προτεραιότητες της κυβέρνησης. Δύο μήνες μετά το άνοιγμα των σχολείων και τα κενά στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση ξεπερνούν τα 220, αλλά στην Γ΄ φάση προσλήψεων αναπληρωτών στάλθηκαν μόλις 16 εκπαιδευτικοί!

Την ίδια ώρα, οι μισθοί δεν φτάνουν για να βγει ο μήνας, ενώ δισεκατομμύρια κατευθύνονται στους πολεμικούς εξοπλισμούς και στην πρόωρη αποπληρωμή του χρέους, αντί να καλύπτουν τις ανάγκες της κοινωνίας. Απέναντι σε αυτή την πολιτική δεν χωράει καμία αναμονή για τις εκλογές, ούτε αυταπάτες ότι μια κυβερνητική εναλλαγή από μόνη της μπορεί να αλλάξει τα πράγματα. Η απάντηση βρίσκεται στους αγώνες μας! Δυναμώνουμε τις αντιστάσεις, οργανώνουμε την απεργία και παλεύουμε για τη συνέχειά της, με στόχο την κλιμάκωση.

Σε αυτή την κατεύθυνση, στο κέντρο της πόλης μοιράστηκε πλατιά η ανακοίνωση του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης και έγιναν αφισοκολλήσεις σε γειτονιές και κεντρικά σημεία, καλώντας εργαζόμενους και νεολαία στην απεργιακή συγκέντρωση, στις 10 το πρωί, στην πλατεία της Αγοράς. Παίρνουμε έμπνευση από τους αγώνες των εργαζομένων και της νεολαίας σε όλη την Ευρώπη. Με οργάνωση από τα κάτω και κοινή δράση μπορούμε να δυναμώσουμε την αντίσταση. Να τελειώνουμε με την κυβέρνηση της φτώχειας, του πολέμου και του ρατσισμού!

Μαργαρίτα Παπαμηνά, *δασκάλα, μέλος ΔΣ ΣΕΠΕ Χανίων*

Στη Θεσσαλονίκη πάμε για μια μεγάλη μαζική, ενωτική απεργία στις 25 Νοέμβρη, με την ΑΔΕΔΥ και πολλά σωματεία στον ιδιωτικό τομέα να καλούν σε συγκέντρωση στο Άγαλμα Βενιζέλου στις 10.30πμ.

Δυστυχώς, το Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης ακολουθώντας την ΓΣΕΕ -και μάλιστα σε μια περίοδο που η εργατική τάξη είναι σε αναβρασμό και στην πόλη μας, με επιθέσεις αλλά και απεργίες σε εξέλιξη, όπως στη Beta Cae Systems- δεν έχει καλέσει απεργία.

Ήδη επιχειρησιακά και κλαδικά σωματεία παίρνουν αποφάσεις συμμετοχής στην απεργία στην οποία απαιτούμε να καλέσει το ΕΚΘ για να καλύψει όλους τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα.

Εμείς σαν Σωματείο Εργαζομένων στον ΟΣΕΘ, έχουμε συνέλευση της Δευτέρα 23/11 για να οργανώσουμε τη συμμετοχή μας στην απεργία.

Δήμητρα Κομιανού, *Θεσσαλονίκη*

Το Πολυτεχνείο είναι ΕΔΩ!

Ανθρώπινο ποτάμι πλημμύρισε τους δρόμους της Αθήνας στο συλλαλητήριο για την 53η επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου. Δεκάδες χιλιάδες συμμετείχαν στη μεγάλη διαδήλωση που συνέδεσε όλες τις μάχες που δίνει η εργατική τάξη και η νεολαία ενάντια στη φτώχεια, τον πόλεμο, τον ρατσισμό, τους φασίστες και την κυβέρνηση που τους ανοίγει το δρόμο.

17/11, Πολυτεχνείο, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Επικεφαλής της μεγάλης πορείας προς την αμερικάνικη πρεσβεία ήταν όπως κάθε χρόνο ο Σύνδεσμος Φυλακισθέντων Εξορισθέντων Αντιστασιακών 1967-74 και ακολουθούσαν τα μαζικά μπλοκ των Φοιτητικών Συλλόγων, φορείς, συλλογικότητες, συνδικάτα, οργανώσεις και κόμματα της Αριστεράς -ανάμεσά τους και το μεγάλο μπλοκ των οργανώσεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ- καθώς και του αντιεξουσιαστικού χώρου.

«Ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός», έγραφε το πανό με το οποίο άνοιγε ένα δυναμικό μπλοκ στο οποίο ενώνονταν εργατικά σωματεία και πλήθος αγωνιστές/ριες του αντιπολεμικού κι αντιφασιστικού κινήματος με την επαναστατική Αριστερά.

Μέσα σε αυτό ένα μεγάλο κομμάτι ήταν αφιερωμένο στον αγώνα του Παλαιστινιακού λαού. Μια μεγάλη παλαιστινιακή σημαία βάδιζε στα χέρια πολλών αγωνιστών/ριών που την κρατούσαν περιμετρικά. Το «Λευτεριά στην Παλαιστίνη» ήταν με μεγάλα γράμματα στο πανό της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο που διαδήλωσε μαζί με την Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας και τους Filmmakers for Palestine Greece, αλλά και στα συνθήματα που δεν σταμάτησαν να φωνάζονται για ώρες στη μεγάλη διαδρομή της πορείας.

Μία σειρά σωματεία και εργατικές κινήσεις συσπειρώθηκαν στο μπλοκ του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης, όπως ο ΠΑΣΥΜΗΤΕ και ο ΠΣΥΠ ΕΡΤ, ο Σύλλογος Εργαζομένων ΓΓΔΕ, η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών, οι Σύλλογοι Εργαζόμενων στα νοσοκομεία Άγιος Σάββας, Έλενα Βενιζέλου και ΓΝΑ Γεννηματάς, ο Σύλλογος Ειδικευόμενων στο Δαφνί, το Σωματείο Εργαζόμενων Τσαμούρης ΑΕ. Τη μάχη ενάντια στην κρίση στέγης ανέδειξαν η Πρωτοβουλία Κατοίκων Κυψέλης και η Πρωτοβουλία Αγώνα «Κατοικία για Όλους», συνεχίζοντας μετά τη διαδήλωση της περασμένης εβδομάδας για το ζήτημα της κατοικίας.

«STOP στους φασίστες- Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες» ήταν το σύνθημα με το οποίο διαδήλωσε η ΚΕΕΡΦΑ μαζί με μέλη της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότητα», καθώς και μετανάστες και πρόσφυγες από μια σειρά χώρες. «Μη στείλετε Αφγανούς στη Ρουάντα» έλεγε το πανό που κρατούσε ένας από αυτούς με αφορμή τη νέα ρατσιστική επίθεση του Πλεύρη.

«Μία μόνο λύση Επανάσταση» ήταν το σύνθημα του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος, των μαθητών/ριών Anticapitalista και των φοιτητών/ριών του ΣΕΚ στις Σχολές που έκλειναν αυτό το μεγάλο και δυναμικό μπλοκ. Και η πορεία από πίσω, ατελείωτη.

Ήταν η μεγαλύτερη διαδήλωση του Πολυτεχνείου εδώ και αρκετά χρόνια, αντίστοιχα και η τεράστια συμμετοχή στις εκδηλώσεις που έγιναν στον ιστορικό χώρο της εξέγερσης το διήμερο που προηγήθηκε. Η κυβέρνηση έκανε ό,τι μπορούσε για να το μπλοκάρει. Η πρυτανική αρχή έλεγε ότι το Πολυτεχνείο θα μείνει σφραγισμένο. Έβαλε να παίζει στα κανάλια τηλεοπτικό σποτ από παλιότερες συγκρούσεις με την αστυνομία για να σπείρει την τρομοκρατία. Ο Χρυσοχοΐδης γέμισε το κέντρο της Αθήνα μπάτσους που έκαναν διαρκώς τραμπούκικους ελέγχους. Απαγόρευσε ακόμα και τη στάθμευση στην ευρύτερη περιοχή γύρω από το Πολυτεχνείο. Ο Άδωνις Γεωργιάδης επανέφερε την απολιθωμένη ακροδεξιά αμφισβήτηση των νεκρών του Πολυτεχνείου, δίνοντας το σήμα στους φασίστες να επιτεθούν, είτε ρίχνοντας χολή στην εξέγερση, είτε προσπαθώντας να ματαιώσουν σχολικές γιορτές. Τελικά τίποτα δεν κατάφεραν. Ο κόσμος που κατέβηκε κατά χιλιάδες στο Πολυτεχνείο, έσπασε όλα τα εμπόδια και χάρισε μια μεγάλη ήττα στην κυβέρνηση και τις προσπάθειές της, στέλνοντας μήνυμα κλιμάκωσης εν όψει της Γενικής Απεργίας της 25ης Νοεμβρίου.

Σε όλη τη χώρα

Το ίδιο έκανε σε όλη τη χώρα όπως δείχνουν και οι ανταποκρίσεις που μας έστειλαν οι σύντροφοι/ισσες από μια σειρά πόλεις.

«Κόσμος άρχισε να μαζεύεται από νωρίς στο Πολυτεχνείο του ΑΠΘ και στην συνέχεια ακολούθησε πορεία από τους κεντρικούς δρόμους της πόλης με τον ΣΦΕΑ ’67-’74 και τους φοιτητικούς συλλόγους στην κεφαλή» λέει το μήνυμα των συντρόφων/ισσών από τη **Θεσσαλονίκη** μιλώντας για μια διαδήλωση πολλών χιλιάδων. «Το ΣΕΚ και η Εργατική Αλληλεγγύη συμμετείχαν με πανό "Μόνο μια λύση Επανάσταση" και καλούσαν το κόσμο στις εκδηλώσεις που οργάνωναν την Κυριακή 22/11 με θέμα “Ιμπεριαλισμός - Περίοδος πολέμων και επαναστάσεων”. Με σύνθημα για Λευτεριά στην Παλαιστίνη συμμετείχε και η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο».

«Τεράστια» χαρακτηρίζουν τη διαδήλωση στο **Βόλο** οι σύντροφοι/ισσες του τοπικού πυρήνα. «Μαθητές/ριες, φοιτητές/ριες εργαζόμενοι/ες και συνταξιούχοι ξεκίνησαν από τον Θόλο και διασχίσαμε όλο το κέντρο της πόλης. Δεν έλειψαν τα αντιφασιστικά συνθήματα, για να ξαναστείλουμε τον Κασιδιάρη στην φυλακή, καθώς και όλα τα συνθήματα ενάντια στον πόλεμο και αυτά που διεκδικούν να ρίξουμε την μισητή κυβέρνηση του Μητσοτάκη. Η μαζικότητα της διαδήλωσης του Πολυτεχνείου μας δείχνει ότι υπάρχει η διάθεση για αγώνα και ότι έχουμε πολλές δυνατότητες και για πρωτοβουλίες και συζήτηση των επαναστατικών ιδεών. Επόμενο αγωνιστικό ραντεβού η γενική απεργία στις 25 Νοέμβρη».

Στην **Πάτρα**, «από το Παράρτημα του πρώην πανεπιστήμιου ξεκίνησαν με πορεία πολλοί φοιτητικοί σύλλογοι, οι εκπαιδευτικοί της ΠΕΣΕΚ, μαζί με τα πανό τους και δυνάμεις της Αριστεράς, ανάμεσα τους και το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, για να ενωθούν με την συγκέντρωση των συνδικάτων, που καλούσε το Εργατικό Κέντρο Πάτρας. Ακολούθησε κοινή πορεία με χιλιάδες διαδηλωτές, εργαζόμενους/ες, φοιτητές/ριες και μαθητές/ριες, που πλημμύρισαν τους δρόμους της πόλης. Το μπλοκ που ξεκίνησε από το Παράρτημα, αφού βάδισε μαζί με τα συνδικάτα, ακολούθησε στη συνέχεια την διαδρομή που περνά από το σχολείο που υπάρχει το μνημείο του δολοφονημένου καθηγητή Ν. Τεμπονέρα, από τους ΟΝΝΕδίτες του Καλαμπόκα και τελείωσε την διαδήλωση ξανά στο Παράρτημα.

Τα αντικυβερνητικά συνθήματα, μαζί με τα αντιπολεμικά και τα αντιμπεριαλιστικά φέρνανε το Πολυτεχνείο στο σήμερα. Το μέτωπο ενάντια στους φασίστες ήταν εκεί, ενάντια στους Κασιδιάρηδες και φυσικά όλα τα μπλοκ συντονίζονταν στο σύνθημα για λευτεριά στην Παλαιστίνη.

Η μαζική συμμετοχή και τα συνθήματα που ακούστηκαν έδωσαν ξεκάθαρο μήνυμα στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ότι η εξέγερση του Πολυτεχνείου εμπνέει ακόμα χιλιάδες αγωνιστές και αγωνίστριες. Αλλά και ότι για να κερδίσουμε το Ψωμί, την Παιδεία, την Υγεία, την Κατοικία, την Ειρήνη, ο επαναστατικός δρόμος του Νοέμβρη παραμένει ο μόνος δρόμος. Συνεχίζουμε με την οργάνωση της μαζικής επιτυχίας της γενικής απεργίας στις 25 Νοεμβρίου και την μαζική συμμετοχή στην απεργιακή συγκέντρωση στις 10:30πμ μπροστά από το Εργατικό Κέντρο Πάτρας».

Πολύς ήταν ο κόσμος που διαδήλωσε και στα **Γιάννενα**. «Ο δρόμος του Νοέμβρη Επαναστατικός» έγραφε το πανό του ΣΕΚ που βάδισε ανάμεσα σε πλήθος φοιτητικών συλλόγων, εργατικών σωματείων και φορέων της Αριστεράς.

Στα Χανιά διαδήλωσαν χιλιάδες «σε μια μαζική και ενωτική συγκέντρωση και πορεία για τη συμπλήρωση 53 χρόνων από την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Η κινητοποίηση αποτέλεσε μια δυναμική απάντηση στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, στον ακροδεξιό υπουργό Υγείας Άδωνι Γεωργιάδη, αλλά και σε όσους επιχειρούν να θάψουν τη μνήμη της εξέγερσης με απαγορεύσεις και την άρνηση της ύπαρξης νεκρών στο Πολυτεχνείο. Χαρακτηριστικό ήταν το σύνθημα που ακούστηκε από το μπλοκ του ΣΕΚ Χανίων: “Το Πολυτεχνείο δεν ήτανε γιορτή, Άδωνι σκουπίδι υπήρχανε νεκροί”» μεταφέρει ο **Ειρηναίος Μαράκης**. «Η πορεία ξεκίνησε από την πλατεία Αγοράς, κινήθηκε σε κεντρικούς δρόμους της πόλης, έκανε στάση στο Ηρώο και επέστρεψε στην αφετηρία. Στην κεφαλή της βρέθηκαν οι φοιτητικοί σύλλογοι του Πολυτεχνείου Κρήτης, σωματεία εργαζομένων, καθώς και κόμματα και συλλογικότητες της Αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου. Ιδιαίτερα θερμή ήταν η ανταπόκριση του κόσμου κατά τη διάρκεια της διαδρομής. Ξεχώρισε, μάλιστα, το στιγμιότυπο κατά το πέρασμα από τον Δημοτικό Κήπο, όπου παιδιά που έπαιζαν στον χώρο φώναζαν συνθήματα όπως “Λευτεριά στην Παλαιστίνη” και “Έξω οι Αμερικανοί”. Το ΣΕΚ και η Εργατική Αλληλεγγύη συμμετείχαν με το πανό που έγραφε “Δεν υπάρχει δρόμος κοινοβουλευτικός, ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός”, ενώ παράλληλα καλούσαν στην ημερίδα συζητήσεων “Ιμπεριαλισμός, περίοδος πολέμων και επαναστάσεων”. Κατά τη διάρκεια της πορείας ακούστηκαν επίσης συνθήματα όπως “Ψωμί, Παιδεία, Υγεία, Ελευθερία, εμπρός για της γενιάς μας τα Πολυτεχνεία”, “Τέμπη, Πύλος, Βιολάντα, Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη” και “Σεξισμός, ρατσισμός, τρομοκρατία - Κάτω η Νέα Δημοκρατία”.

Στο **Ρέθυμνο** «η κινητοποίηση ξεκίνησε έξω από το Δημαρχείο, με αντιδικτατορικά τραγούδια να ηχούν στον χώρο, καθώς και με τραπεζάκια κομμάτων, οργανώσεων και συλλογικοτήτων. Λίγο αργότερα, οι διαδηλωτές ξεκίνησαν την πορεία τους διασχίζοντας τους κεντρικούς δρόμους της πόλης. Στην κεφαλή της πορείας βρέθηκαν οι Φοιτητικοί Σύλλογοι και ακολούθησαν εργατικά σωματεία, κόμματα της Αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου, οργανώσεις και συλλογικότητες. Κατά τη διέλευση από την παραλιακή οδό, στην πλατεία Αγνώστου Στρατιώτη, φοιτητές και μαθητές σταμάτησαν και τραγούδησαν το “Πότε θα κάνει ξαστεριά”, πριν το συλλαλητήριο επιστρέψει και ολοκληρωθεί στην αφετηρία του.

Το ΣΕΚ Ρεθύμνου συμμετείχε δυναμικά στην κινητοποίηση με πανό που έγραφε “ο δρόμος του Νοέμβρη Επαναστατικός”. Κατά τη διάρκεια της πορείας, τα μέλη μας καλούσαν τους διαδηλωτές να δώσουν μαζικό παρών στην Πανεργατική Απεργία στις 25 Νοεμβρίου και να συμμετάσχουν στην εκδήλωση-συζήτηση που οργανώνουμε με θέμα “Ιμπεριαλισμός - περίοδος πολέμων και επαναστάσεων”, την Παρασκευή 27 Νοεμβρίου στο Κέντρο Νέων».

Στέλιος Μιχαηλίδης

53 χρόνια μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου, συνεχίζουμε και είμαστε χιλιάδες. Η ανάγκη για αγώνα παραμένει μεγάλη. Για τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη που συνεχίζεται, για να σταματήσουμε τους φασίστες που ανεβαίνουν σε όλη την Ευρώπη. Πιο πολύ από ποτέ πρέπει να είμαστε ενωμένοι. Πρέπει να ξεσηκωθούμε και να προχωρήσουμε με γενικές απεργίες όπως έχουμε κάνει και στο παρελθόν. Έτσι θα τσακίσουμε και τον Μητσοτάκη και το Ισραήλ και την ακροδεξιά.

Νάνσυ Καρατζιά, *ψυχοθεραπεύτρια*

Τιμούμε τους ανθρώπους που αντιστάθηκαν στη δικτατορία συνεχίζοντας το διαχρονικό μήνυμα που έστειλαν, αυτό της αντίστασης σε κάθε αυταρχικό καθεστώς και σε κάθε κυβέρνηση που καταπιέζει αδιαφορώντας για τις ανάγκες του κόσμου. Διαδηλώνουμε λοιπόν σήμερα και παλεύουμε καθημερινά στη δουλειά και στους δρόμους. Μπορούμε να νικήσουμε!

Σωτήρης Τζήμας, *εργαζόμενος στην ΕΡΤ*

Συνεχίζουμε τους αγώνες που έδωσαν οι άνθρωποι που έκαναν την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Δεν μένουμε άπραγοι με τις ιδέες στο κεφάλι μας. Αναλαμβάνουμε δράση. Παίρνουμε έμπνευση από τη νεολαία στη Γαλλία και τις άλλες χώρες που έχει ξεσηκωθεί κι ας μας δείχνουν εδώ τα ΜΜΕ μόνο τις σπασμένες τζαμαρίες. Αυτό που γίνεται εκεί είναι αναγκαίο να το φέρουμε εδώ και το ίδιο να γίνει παντού.

Λυδία, *εργαζόμενη μαθήτρια*

Διαδηλώνουμε τιμώντας τους πεσόντες της εξέγερσης του Πολυτεχνείου αλλά ακόμα περισσότερο γιατί οι διεκδικήσεις για Ψωμί Παιδεία Ελευθερία δυστυχώς αποτελούν ακόμα ζητούμενο όπως και τότε. Είμαι τρανς αγόρι και τα ΛΟΑΤΚΙ δικαιώματα αποτελούν μέρος της διαδήλωσης. Έχουν κατέβει στη διαδήλωση άνθρωποι από πολλές διαφορετικές αφετηρίες κι όλοι μαζί παλεύουμε ενωμένα γιατί αντιμετωπίζουμε παρόμοιες επιθέσεις και προβλήματα. Έτσι χρειάζεται να συνεχίσουμε από δω και πέρα. Όλοι στους δρόμους ξεπερνώντας τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε. Όπως το κάνουν στη Γαλλία, όπως το κάναμε στις μεγάλες απεργίες για τα Τέμπη. Για να ξηλώσουμε την κυβέρνηση και να πάρει τον έλεγχο ο κόσμος από τα κάτω, γιατί όπως φαίνεται δεν υπάρχει άλλη αντιπολίτευση πέρα από τον κόσμο που παλεύει.

Μάνος, *άνεργος*

Οι Παλαιστίνιοι της Αθήνας διαδηλώνουμε σήμερα μαζί όλο τον κόσμο που συμμετέχει στην πορεία του Πολυτεχνείου, τιμώντας κι εμείς την εξέγερση, τότε που ο λαός με μπροστάρηδες τους φοιτητές και τις φοιτήτριες, ξεσηκώθηκαν για να πέσει η Χούντα. Ο ελληνικός λαός με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 53 χρόνων από την εξέγερση, δεν ξεχνά την Παλαιστίνη. Το “Λευτεριά στην Παλαιστίνη” είναι ένα από τα συνθήματα που κυριαρχούν. Ως Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας εκφράζουμε τη βαθιά μας εκτίμηση και το σεβασμό μας προς τον ελληνικό λαό.

Μοχάμεντ Αμπουάσαμπε,
Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας

Θεσσαλονίκη. Φωτό: Δήμητρα Κομνιανού

Χανιά. Φωτό: ΣΕΚ Χανίων

Γιάννενα. Φωτό: Όμηρος Χαρίσης

Βόλος. Φωτό: ΣΕΚ Βόλου

Σκύλιασαν οι μπάτσοι

Σκύλιασαν κυβέρνηση και πραιτωριανοί από την παταγώδη αποτυχία τους να μπλοκάρουν τη μαζική συμμετοχή στη διαδήλωση και συνολικά το τριήμερο του Πολυτεχνείου και ξαμολήθηκαν να επιτεθούν στους διαδηλωτές/ριες μετά το τέλος της πορείας.

Ο φωτορεπόρτερ **Γιάννης Κέμμος** περιγράφει: «Καθώς τα μπλοκ της πορείας έφταναν και περνούσαν μπροστά από την πρεσβεία των ΗΠΑ, οι διαδηλωτές διαλύονταν ειρηνικά και είχαν ελεύθερη πρόσβαση στους γύρω δρόμους και τα στενά για να αποχωρήσουν. Όταν όμως έφτασαν τα μπλοκ των αντιεξουσιαστών στο σημείο, για ακατανόητους λόγους και χωρίς καμία αιτία, οι αστυνομικές δυνάμεις των ΜΑΤ που είχαν σε όλη τη διάρκεια της πορείας από την Κλαυθμώνος μέχρι την πρεσβεία υπό κλοιό τον κόσμο, δεν τους επέτρεψαν μετά το τέλος της πορείας να βγούνε από τα μπλοκ και να φύγουν.

Με τη βία τους επέβαλαν να μείνουν συγκροτημένοι σε μπλοκ και τους οδηγούσαν μέχρι τη συμβολή με την Λ. Αλεξάνδρας ενώ μετά τους υπέδειξαν ότι συγκροτημένα σε μπλοκ θα έπρεπε να κατηφορήσουν την Λ. Αλεξάνδρας.

Όσοι διαδηλωτές προσπάθησαν να φύγουν με το τέλος της πορείας από κάθετους δρόμους και να αποχωρήσουν από το σώμα της πορείας, δέχονταν αναίτια βία από τα ΜΑΤ, λεκτική και σωματική και τους επέβαλαν να μείνουν στο σώμα της πορείας.

Αρκετός κόσμος που βρισκόταν εκεί, ένιωσε να εγκλωβίζεται και άρχισε να αγχώνεται και να πανικοβάλλεται καθώς δεν φαινόταν διέξοδος από αυτή την κατάσταση.

Κατεβαίνοντας την Αλεξάνδρας και στη συμβολή με την Πανόρμου ο πανικός γενικεύτηκε και ο κόσμος άρχισε να τρέχει για να διαφύγει προς όλες τις κατευθύνσεις. Εκείνη την ώρα τα ΜΑΤ μαζί με τη συνδρομή δεκάδων μοτοσυκλετιστών ΔΙΑΣ και ΔΡΑΣΗ έκαναν εφόρμηση στον κόσμο χτυπώντας αδιάκριτα όποιον έφτανε το γκλοπ ή το πόδι τους σε ορισμένες περιπτώσεις.

Κόσμος τραυματίστηκε ενώ στη συνέχεια ομάδες αστυνομικών εφορμούσαν σε κόσμο αδιάκριτα και έκαναν προσαγωγές κυριολεκτικά στα τυφλά επιλέγοντας ανάμεσα στον κόσμο που παρακολουθούσε.

Αν ήσουν στο σημείο και τύχαινε να φοράς μαύρα ή να έχεις παράξενο κούρεμα ήσουν στόχος για προσαγωγή πολλές φορές βίαιη.

Τα ίδια συνέβησαν και στο Μετρό των Αμπελοκήπων όπου δεκάδες αστυνομικοί έκαναν έφοδο, έφτασαν στις αποβάθρες και με την ίδια λογική του ποιος φοράει μαύρα ρούχα και μοιάζει αντισυμβατικός προχώρησαν σε βίαιες προσαγωγές...

Καμία απειλή δεν υπήρχε ούτε στην πρεσβεία των ΗΠΑ, ούτε στη Λ. Αλεξάνδρας για την αστυνομία πριν από αυτόν τον εγκλεισμό και τον πανικό που προκάλεσαν στον κόσμο που δεν μπορούσε να αποχωρήσει από την πορεία. Αυτή είναι η αλήθεια των γεγονότων και ό,τι άλλο μεταδίδεται από κόσμο που δεν ήταν καν στο σημείο καλό θα ήταν να σταματήσει γιατί προσβάλει την νοημοσύνη όλων όσων ήμασταν εκεί».

Τραύματα

Από τις επιθέσεις τουλάχιστον τέσσερις διαδηλώτριες μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο. Μία από αυτές με σοβαρά τραύματα από χτύπημα ανάποδου γκλομπ και κλωτσιά στο κεφάλι. Οι υγειονομικοί της Αγωνιστικής Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή στο ΓΝΑ Γεννηματάς εξέδωσαν ανακοίνωση σύμφωνα με την οποία: «Εχθές Τρίτη 17 Νοέμβρη, αμέσως μετά την διαδήλωση του Πολυτεχνείου στην Αθήνα, προσκομίστηκε στο ΤΕΠ ΓΝΑ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ διαδηλώτρια με κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις μετά από πολλαπλά χτυπήματα στο κρανίο και το σώμα της από αστυνομικό. Έγινε εισαγωγή της στην Β Χειρουργική κλινική του νοσοκομείου.

Η ίδια, οι συνοδοί και η δικηγόρος της μας κατήγγειλαν ότι:

Α. Κατά την διαδικασία της εισαγωγής της, στον χώρο του ακτινολογικού ,άντρας άγνωστων στοιχείων φωτογράφισε τα παραπεμπτικά της και τον φάκελο εισαγωγής της.

Β. Σήμερα 18 Νοέμβρη άντρες της ασφάλειας την "επισκέφτηκαν" στην κλινική και επίμονα ζήτησαν την κατάθεση της. Μας καταγγέλθηκε από την δικηγόρο της ότι η τραυματίας απειλήθηκε ότι αν δεν καταθέσει θα πρέπει να μεταφερθεί στην ΓΑΔΑ.

Οι ασφαλίτες μετά από την κατακραυγή αποχώρησαν.

Καταγγέλλουμε καταρχήν την παρουσία της αστυνομίας στο νοσοκομείο μας.

Καταγγέλλουμε την φωτογράφιση ιατρικών δεδομένων που καταστρατηγούν κάθε έννοια ιατρικού απορρήτου απο ασφαλίτες ή οποιονδήποτε άλλο.

Καταγγέλλουμε τον εκφοβισμό και την παρενόχληση της αστυνομίας απέναντι σε τραυματισμένο άνθρωπο με διάσειση.

Επειδή πριν από 53 χρόνια, 17 Νοέμβρη 1973, στο ίδιο νοσοκομείο που τότε ήταν γνωστό ως "ρυθμιστικό" διακομίστηκαν οι νεκροί και οι τραυματίες της δολοφονικής επίθεσης της Χούντας και επειδή οι ηρωικοί μας συνάδελφοι τότε με την αυτοθυσία τους περιέθαλψαν αλλά και κατέγραψαν τα θύματα, νιώθουμε διπλά την ευθύνη και απαιτούμε εξηγήσεις για την δολοφονική επίθεση της αστυνομίας σε διαδηλωτή όπως και το να καταδικαστεί ο αστυνομικός -και οι προϊστάμενοι του- που παραλίγο να σκοτώσει την διαδηλώτρια.

Καλούμε το σωματείο εργαζομένων ΓΝΑ Γεννηματάς, την ΕΙΝΑΠ, την ΟΕΝΓΕ, την ΑΔΕΔΥ να καταγγείλουν το περιστατικό και να απαιτήσουν την τιμωρία των αυτουργών».

Η κυβέρνηση φταίει για τους νεκρούς πυροσβέστες– Όχι οι Ρομά

Η τραγωδία στο Ζεφύρι, με τους δύο νεκρούς πυροσβέστες και έναν τραυματία, είναι ένα ακόμα κυβερνητικό έγκλημα. Είναι το αποτέλεσμα της υποστελέχωσης και των περικοπών στη Πυροσβεστική και της ρατσιστικής πολιτικής, κυβερνητικής και «θεσμικής», απέναντι στους Ρομά.

Οι πυροσβέστες Ηλίας Βαλατσός και Γιώργος Ζυμπίδης

Το Σάββατο 14 Νοέμβρη, ο 44χρονος **Ηλίας Βαλατσός** και ο 23χρονος **Γιώργος Ζυμπίδης** έχασαν τη ζωή τους προσπαθώντας να σβήσουν μια φωτιά σε εγκαταλελειμμένο κτίριο στο Ζεφύρι. Στο κτίριο ζούσε μια φτωχή οικογένεια Ρομά με ανήλικα παιδιά, ανάμεσά τους και ένα βρέφος, που είχε βρει εκεί καταφύγιο. Η φωτιά προκλήθηκε από στάχτες και κάρβουνα που είχαν απορριφθεί στο κλιμακοστάσιο που ήταν γεμάτο σκουπίδια. Σύμφωνα με την ΕΡΤ, η μητέρα υποστήριξε ότι έβγαλε στάχτες και κάρβουνα από την ξυλόσομπα και ζήτησε από την κόρη της να τα απορρίψει στο κλιμακοστάσιο.

Η αντίδραση της «ανεξάρτητης» δικαιοσύνης ήταν άμεση και ρατσιστική επειδή η οικογένεια είναι Ρομά και άρα ο βολικός «αποδιοπομπαίος τράγος» για να την «βγάλει καθαρή» η κυβέρνηση, το υπουργείο του Χρυσοχοΐδη και η ηγεσία της Πυροσβεστικής. Η ευθύνη επικεντρώθηκε στην πρόκληση της φωτιάς χωρίς να εξεταστούν ούτε οι συνθήκες θανάτου των δύο πυροσβεστών ούτε η στεγαστική κατάσταση της οικογένειας.

Ακόμα και η κατηγορία που αποδίδεται, και μάλιστα σε όλη την οικογένεια, είναι ενδεικτική: «εμπρησμός από τον οποίο προκλήθηκε θάνατος ανθρώπου» σε βαθμό κακουργήματος. Η κατηγορία αφορά τέσσερα πρόσωπα: την 34χρόνη μητέρα, τις δύο ανήλικες κόρες της, 13 και 16 ετών, και τον πατέρα, για τον οποίο εκδόθηκε ένταλμα σύλληψης. Δηλαδή, κατηγορούνται, με ποινή φυλάκισης έως και ισόβια, ότι είχαν στόχο και σκοπό να βάλουν φωτιά στο κτήριο που κατοικούσαν για να προκαλέσουν τον θάνατο των πυροσβεστών που θα ερχόταν να τη σβήσουν. Το με ποια στοιχεία θεμελιώνεται η συγκεκριμένη μορφή εμπρησμού και το πώς τεκμηριώνεται η ατομική ποινική ευθύνη ακόμα και των δύο ανήλικων κοριτσιών είναι «λεπτομέρειες».

Αυτό φαίνεται και από τις αντιμετωπίσεις που είχε η Δικαιοσύνη και στις καταστροφικές πυρκαγιές του καλοκαιριού. Λίγες μέρες πριν, στις 10 Νοεμβρίου, αποφυλακίστηκε ο δήμαρχος Στυλίδας, Γιάννης Αποστόλου, έπειτα από περίπου 3 μήνες προσωρινής κράτησης, και στις 12 Νοεμβρίου επέστρεψε και στα δημαρχιακά του καθήκοντα. Ο «κύριος» δήμαρχος αντιμετωπίζει κατηγορία για εμπρησμό με ενδεχόμενο δόλο, για τη μεγάλη πυρκαγιά της 31ης Ιουλίου. Είναι η φωτιά που επεκτάθηκε προς το Πόρτο Γερμενό και έκαψε τη μισή Δυτική Αττική στέλνοντας στο θάνατο τους 2 χειριστές πυροσβεστικού ελικοπτέρου. Η φωτιά προκλήθηκε από σπινθηρισμούς σε ηλεκτρικούς αγωγούς ιδιωτικού δικτύου που συνδεόταν με αιολικό πάρκο από κατασκευαστικές αστοχίες και προβλήματα στην εγκατάσταση. Υπήρχε και προηγούμενη πυρκαγιά στην ίδια γραμμή ηλεκτροδότησης, στις 27 Ιουνίου 2026. Η κατηγορία στον Αποστόλου αφορά εμπρησμό με ενδεχόμενο δόλο, ενώ στην οικογένεια Ρομά περιλαμβάνει ρητά το θανατηφόρο αποτέλεσμα.

Για την Δικαιοσύνη, η ποινική ευθύνη όταν μια πυρκαγιά αποδίδεται σε επανειλημμένες τεχνικές αστοχίες ενός επιχειρηματικού έργου είναι μικρότερη από τις ενέργειες μιας οικογένειας που ζούσε σε συνθήκες ακραίας φτώχειας και ήθελε να ζεσταθεί. Το ίδιο ισχύει και με τον ΔΕΔΔΗΕ. Τα τελευταία χρόνια, μεγάλες πυρκαγιές έχουν αποδειχθεί ότι ξεκίνησαν από το δίκτυο ηλεκτροδότησης που είναι ευθύνη του ιδιωτικοποιημένου ΔΕΔΔΗΕ. Έρευνα του Reuters ανέφερε ότι 15 από τις 41 μεγάλες πυρκαγιές που εξετάστηκαν το καλοκαίρι του 2025 είχαν αιτία την παλαιότητα των εγκαταστάσεων, στις ελλείψεις προσωπικού και στην ανεπαρκή συντήρηση του ηλεκτρικού δικτύου. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της Κρύας Βρύσης Ρεθύμνου, τον Ιούλη του 2026, όπου και εκεί έχασαν τη ζωή τους δύο πυροσβέστες. Αλλά, ο ΔΕΔΔΗΕ που έχει κάψει την μισή Ελλάδα, έχει τα μέσα και τις «πλάτες» για να ξεφεύγει από «δικαστικές περιπέτειες». Το ίδιο και οι ιδιοκτήτες των εργοστασίων ανακύκλωσης που τα καίνε Τρίτη, Πέμπτη, Σάββατο.

Οι ευθύνες για τον θάνατο των δύο πυροσβεστών δεν είναι προς την οικογένεια αλλά προς την κυβέρνηση και την ηγεσία της Πυροσβεστικής που τους «έστειλαν» μέσα στο κτήριο χωρίς κατάλληλα μέσα και χωρίς τον κατάλληλο σχεδιασμό.

Οι πυροσβέστες εγκλωβίστηκαν στο υπόγειο του κτιρίου και τελικά πέθαναν από εισπνοή καπνού. Μετά τις καταγγελίες των συναδέλφων τους για την προβληματική κατάσταση των αναπνευστικών συσκευών και την έλλειψη οποιοδήποτε σχεδιασμού και συντονισμού για την έγκαιρη διαπίστωση του εγκλωβισμού τους και της άμεσης διάσωσης τους, η ηγεσία της Πυροσβεστικής έτρεξε να «κουκουλώσει» τις συνθήκες θανάτου και να διατάξει...ΕΔΕ.

Η **Ενωτική Αγωνιστική Κίνηση Πυροσβεστών** καταγγέλλει ότι μέσα σε λίγους μήνες έχουν χάσει τη ζωή τους έξι πυροσβέστες, απορρίπτει την αντιμετώπιση αυτών των θανάτων ως «μεμονωμένων ατυχημάτων» και καταγγέλλει τις συνθήκες μέσα στις οποίες εργάζεται το προσωπικό της Πυροσβεστικής με περισσότερες από 4.000 θέσεις να παραμένουν κενές. Αυτή η υποστελέχωση, που οδηγεί σε συστηματική υπερεργασία και εξάντληση των εργαζομένων, συνοδεύεται από την έλλειψη και την παλαιότητα κατάλληλων Μέσων Ατομικής Προστασίας, όπως οι αναπνευστικές συσκευές. Οι πυροσβέστες δεν έχουν παραλάβει νέα ΜΑΠ εδώ και έξι χρόνια.

Προτεραιότητες

Οι υποκριτικοί κυβερνητικοί έπαινοι για τον ηρωισμό των πυροσβεστών μετά τον θάνατό τους, δεν κρύβουν τις κυβερνητικές προτεραιότητες για την Πυροσβεστική. Στον κρατικό προϋπολογισμό του 2026, τα χρήματα που δαπανήθηκαν για την αστυνομία θα είναι 2,25 δις ευρώ, ενώ για την πυροσβεστική μόλις 0,8 δις ευρώ. Δηλαδή, η κυβέρνηση δίνει για την αστυνομία σχεδόν τριπλάσια από εκείνα που δίνει για την Πυροσβεστική.

Επίσημη απογραφή του 2025 καταγράφει 116.090 Ρομά εγκατεστημένους σε 453 οικισμούς και περιοχές διάσπαρτων νοικοκυριών σε όλη την Ελλάδα. Οι 85 οικισμοί χαρακτηρίζονται «άκρως υποβαθμισμένοι», με καλύβες, παραπήγματα και απουσία βασικών υποδομών ενώ άλλες 189 αποτελούνται από «μεικτές κατασκευές». Στους περισσότερους οικισμούς, η πρόσβαση σε νερό, ηλεκτρικό ρεύμα και αποχέτευση είναι ανεπαρκής ή ανύπαρκτη. Ίδια εικόνα ισχύει και στο Ζεφύρι όπου οι οικογένειες Ρομά ζουν, και τα παιδιά τους μεγαλώνουν μέσα σε τέτοια εγκαταλελειμμένα κτίρια ή παραπήγματα χωρίς τα στοιχειώδη μέσα.

Η στεγαστική εξαθλίωση και ο κοινωνικός αποκλεισμός των Ρομά δεν είναι εξαιτίας του «τρόπου ζωής» τους αλλά συνειδητή κυβερνητική ρατσιστική επιλογή. Ο ίδιος ο υπουργός Χρυσοχοΐδης, είχε υποστηρίξει, σε συνέντευξη το 2025, ότι το 90% των Ρομά της Αττικής ασχολείται με το έγκλημα, ενώ σε άλλη συνέντευξή του απέδιδε στις κοινότητες Ρομά το 75–80% της εγκληματικότητας που αφορά τους πολίτες, χωρίς φυσικά να παρουσιάζει κανένα στοιχείο για αυτούς τους ρατσιστικούς ισχυρισμούς. Ακόμη και στις 17 Νοέμβρη, επανήλθε στο ζήτημα της «παραβατικότητας των Ρομά», προβάλλοντας τις ειδικές αστυνομικές μονάδες μέσα στους οικισμούς. Η κυβέρνηση της ΝΔ στέλνει καθημερινά τα ΕΚΑΜ στους καταυλισμούς των Ρομά για να τους τρομοκρατεί αντί για προγράμματα στέγασης και κοινωνικής ένταξης.

Αυτή η ρατσιστική αντιμετώπιση από κυβέρνηση και δικαιοσύνη «ρίχνει νερό στο μύλο» της ακροδεξιάς και των φασιστών. Το 2023, σε παρουσίαση των θέσεων του κόμματος «Έλληνες» που είχε ιδρύσει ο Κασιδιάρης, προτεινόταν η δημιουργία ειδικών αστυνομικών μονάδων για επιχειρήσεις σε περιοχές που χαρακτηρίζονταν «καταυλισμοί εγκληματικότητας». Το πρόγραμμα επικαλούνταν μάλιστα ως πρότυπο τις ειδικές δυνάμεις χωροφυλακής της Βραζιλίας του Μπολσονάρο και τις επιχειρήσεις στις φαβέλες. Από εκεί «παίρνει ιδέες» ο Μητσοτάκης και ο Χρυσοχοΐδης. Η Λατινοπούλου μετά τον θάνατο των δύο πυροσβεστών, έβγαλε ανακοίνωση με τον χυδαίο τίτλο «Η κρατική ανεπάρκεια απέναντι στους γύφτους δεν μπορεί να κοστίζει ανθρώπινες ζωές!».

Για τους φασίστες και την ακροδεξιά, το πρόβλημα δεν είναι ότι μια οικογένεια με ανήλικα παιδιά αναγκαζόταν να ζει σε ένα εγκαταλελειμμένο κτίριο ούτε οι καταγγελίες των πυροσβεστών για τις συνθήκες εργασίας τους, ούτε, φυσικά, οι «επιχειρηματίες» που καίνε εργοστάσια και περιοχές. Το πρόβλημα είναι η ίδια ύπαρξη των Ρομά. Επιχειρούν, με τις πλάτες της κυβέρνησης και της δικαιοσύνης, να στρέψουν την οργή για τον θάνατο δύο εργαζομένων εναντίον των πιο εξαθλιωμένων και όχι εναντίον της κυβέρνησης.

Η τραγωδία στο Ζεφύρι είναι μια κραυγή ότι η ζωή των εργαζόμενων και των φτωχών δεν είναι αναλώσιμη. Η ασφάλεια στην εργασία και το δικαίωμα στην αξιοπρεπή κατοικία είναι δύο πλευρές του ίδιου αγώνα. Αγώνα για μαζικές προσλήψεις μόνιμων πυροσβεστών με σύγχρονο εξοπλισμό, εκπαίδευση και μέτρα προστασίας, για δημόσιο πρόγραμμα κοινωνικής κατοικίας, με προτεραιότητα στις οικογένειες που ζουν σε επικίνδυνα καταλύματα, χωρίς αποκλεισμούς και ρατσιστικές διακρίσεις, για δημόσιες υπηρεσίες κοινωνικής προστασίας. Λεφτά για προσλήψεις και κατοικία και όχι για πολέμους και την αστυνομία!

Γιώργος Ράγκος

ΕΜΔΥΔΑΣ

Απεργία-αποχή

Κλιμακώνουν τις κινητοποιήσεις τους οι μηχανικοί του Δημοσίου με κάλεσμα των ομοσπονδιών τους ΠΟ ΕΜΔΥΔΑΣ και ΠΟΜΗΤΕΔΥ.

Από τις 17 μέχρι τις 27 Νοέμβρη κάνουν απεργία-αποχή από κάθε είδους επιτροπές, διαγωνισμούς και διαδικασίες αδειοδότησης. Προχωρούν σε συμμετοχή στην Γενική Απεργία της 25ης Νοέμβρη. Συνεχίζουν με στάση εργασίας την Παρασκευή 27 Νοέμβρη από την έναρξη της βάρδιας μέχρι τις 11:30πμ. Η συγκέντρωση θα γίνει στο Υπουργείο Οικονομικών στις 9:30πμ.

Διεκδικούν: Ενίσχυση των δημόσιων Τεχνικών Υπηρεσιών. Μέτρα για την αξιοπρεπή εργασία των Μηχανικών. Μόνιμες προσλήψεις προσωπικού. Καμία υποβάθμιση του δημόσιου χαρακτήρα των Υπηρεσιών.

Όπως γράφει μεταξύ άλλων το κάλεσμα της ΕΜΔΥΔΑΣ: «Η δραματική υποστελέχωση των Δημοσίων Τεχνικών Υπηρεσιών και των Υπηρεσιών Δόμησης, σε συνδυασμό με τις χαμηλές αποδοχές και τις δυσανάλογες ευθύνες που αναλαμβάνουν οι Μηχανικοί του Δημοσίου, δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στη λειτουργία των υπηρεσιών και στην υλοποίηση κρίσιμων δημόσιων πολιτικών.

Η Ομοσπονδία μας – με στοιχεία επίσημα εξάλλου – έχουν αποδείξει τα τεράστια κενά που παρουσιάζονται σε όλους τους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ τα τελευταία χρόνια, ειδικά στον κλάδο των Μηχανικών, μια και οι αποδοχές μας παραμένουν συντριπτικά χαμηλότερες από αυτές όλων των χωρών της Ευρώπης, αλλά και από τις αντίστοιχες του ιδιωτικού τομέα, ενώ αναλαμβάνουμε δυσανάλογα υψηλές ευθύνες στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων μας. Απέναντι στην απαξίωσή μας, στέλνουμε μήνυμα, ενότητας, αγώνα και συμμετοχής...»

Διαβάστε περισσότερα στο www.emdydas.gr

Συνεχίζουμε για το δικαίωμα στη κατοικία!

Στις 11 Νοέμβρη, σε Ισπανία, Ιταλία, Πορτογαλία ποτάμια απεργών διαδηλωτών/ριών βγήκαν στους δρόμους σε δεκάδες πόλεις, για να διεκδικήσουν το δικαίωμα στη στέγη. Μαζί τους και εμείς στην Αθήνα ενώσαμε τη φωνή μας διεκδικώντας "κανένας άνθρωπος χωρίς σπίτι- κανένα σπίτι χωρίς άνθρωπο".

Η 11 Νοέμβρη ήταν μία μέρα ορόσημο. Για πρώτη φορά μία σειρά κινήσεις για το δικαίωμα στην κατοικία, ενώθηκαν με τα συνδικάτα και τους φοιτητικούς συλλόγους, μετατρέποντας το αίτημα της κατοκίας για όλους σε κεντρική διεκδίκηση του κινήματος, απέναντι στην κυβέρνηση που βάζει σαν προτεραιότητα τα κέρδη των τραπεζών, των Funds, των servicers και των κατασκευαστικών επιχειρήσεων, θυσιάζοντας τα σπίτια του κόσμου και το δικαίωμα στην κατοικία.

Χρειάζεται να συνεχίσουμε για να μπουν οι ζωές και τα σπίτια μας πάνω από τα κέρδη τους και ΟΧΙ να θυσιάζονται για πολεμικές δαπάνες για τα πετρέλαια και τη γενοκτονία στην Παλαιστίνη. Χρειάζεται να επιβάλλουμε με τους αγώνες μας ότι η κατοικία αντί για κερδοφόρο εμπόρευμα που είναι σήμερα θα μετατραπεί σε δικαίωμα που το κράτος είναι υποχρεωμένο να εξασφαλίζει για όλους, όλες, όλα. Μετά την πανελλαδική πανεργατική απεργία των συνδικάτων στις 25 Νοέμβρη, χρειάζεται να συνεχίσουμε μετατρέποντας την 15 Δεκέμβρη, μέρα ψήφισης του κρατικού Προϋπολογισμού του 2027 σε μέρα νέου απεργιακού ξεσηκωμού, απαιτώντας λεφτά για Παιδεία, Υγεία, Κατοικία και όχι για πολεμικούς εξοπλισμούς. Με τα συνδικάτα μπροστά στη διεκδίκηση της ανασύστασης του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας!

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΓΩΝΑ ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ/ΕΣ/Α

Συνεχίζουμε τον αγώνα

11/11, Αθήνα. Διαδήλωση για τη Στέγη. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Απαιτούμε: Να συσταθεί ξανά ο Οργανισμός Εργατικός Κατοικίας που καταργήθηκε από τα μνημόνια αρπάζοντας λεφτά των εργαζόμενων. Να έχουν οι εργαζόμενοι τον έλεγχο και να επιβάλουν ένα μαζικό πρόγραμμα εργατικών και κοινωνικών κατοικιών χωρίς αποκλεισμούς. Να περάσουν τα σπίτια που άρπαξαν τα Funds και οι Τράπεζες στα χέρια ενός δημόσιου οργανισμού και να αποδοθούν σε όσους τα στερήθηκαν. Να μπει τέλος στους πλειστηριασμούς των κατοικιών και τις αρπαγές από τα κοράκια των Τραπεζών, των Funds και των servicers. Να υπερασπίσουμε τα Προσφυγικά από τις απειλές του κράτους και της περιφέρειας για εκκένωση και παράδοση στους κερδοσκόπους. Να μην αφήσουμε την Κυψέλη να γίνει Τέμπη,με την αποκατάσταση όλων των ρημαγμένων σπιτιών από τις εργασίες του μετρό. Να ανοίξουν φοιτητικές εστίες για κάθε φοιτητή/ρια. Να πάψουν τα υπέρογκα νοίκια να καταβροχθίζουν τους μισθούς των εργαζόμενων με την ριζική μείωση τους εδώ και τώρα, με την επιβολή ενοικιοστάσιου. Με την απαγόρευση των εξώσεων ενοικιαστών. Να μπεί φρένο στην τουριστικοποίηση και τον εξευγενισμό των γειτονιών με τον εκτοπισμό των κατοίκων.

Η 11 Νοέμβρη, ήταν μόνο η αρχή, συνεχίζουμε τη μάχη! Καλούμε σε Ανοιχτή Σύσκεψη την Πέμπτη 3 Δεκέμβρη 6.30μμ στο ΡΟΜΑΝΤΣΟ, Αναξαγόρα 3-5 για να οργανώσουμε τη συνέχεια.

Πρωτοβουλία Αγώνα «Κατοικία για όλους/ες/α»

Οι εκπαιδευτικοί ενάντια στη στεγαστική κρίση

Η στεγαστική κρίση για τους εκπαιδευτικούς είναι δεμένη με την ακρίβεια και τους χαμηλούς μισθούς. Συνάδελφοι αναγκάζονται να μετακομίσουν, γιατί δεν μπορούν να πληρώσουν το ενοίκιο τους, ειδικά σε περιοχές που είναι κοντά στο μετρό όπως οι Αμπελόκηποι. Επίσης πολλοί συνάδελφοι που μένουν και σε άλλες περιοχές, όπως τα Εξάρχεια αντιμετωπίζουν υπέρογκες αυξήσεις ενοικίων.

Παλιές μονοκατοικίες γκρεμίζονται, χτίζονται καινούργια σπίτια με προορισμό να γίνουν AirBnB. Οι περιοχές κοντά σε στάσεις του μετρό τουριστικοποιούνται περισσότερο. Εισβάλλουν τα επιχειρηματικά συμφέροντα, χάνονται όλο και περισσότερο οι κατοικίες οικογενειών, η ζωή γίνεται πιο δύσκολη, καθώς οι θέσεις πάρκινγκ είναι ελάχιστες, η κυκλοφορία επιβαρύνεται. Τα παιδιά των σχολείων μειώνονται, γιατί κάποιες οικογένειες αναγκάζονται να αλλάξουν περιοχή.

Στην περιοχή μας έχουμε τα Προσφυγικά, όπου μένουν και μαθητές οι οποίοι φοιτούν σε γειτονικά κυρίως σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Η περιοχή αυτή διατηρεί ακόμη τα στοιχεία της γειτονιάς, της αλληλοβοήθειας και της ανθρώπινης διαβίωσης. Με τα σχέδια που γίνονται για την ανάπλαση, ο απώτερος στόχος είναι να φύγουν και οι 400 κάτοικοι που μένουν εκεί, μαζί με τα παιδιά που φοιτούν στα κοντινά σχολεία. Αυτό προς το παρόν εμποδίστηκε με τον αγώνα των κατοίκων και των αλληλέγγυων και δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να επιτρέψουμε να συμβεί, καθώς ο κίνδυνος εξακολουθεί να υπάρχει.

Στην περιοχή της δικαιοδοσίας της Β΄ΕΛΜΕ Αθήνας, η οποία περιλαμβάνει μεγάλο μέρος του κέντρου της Αθήνας, λόγω της έλλειψης χώρου δεν μπορεί να χτιστούν καινούργια σχολεία, ενώ τα ήδη υπάρχοντα αντιμετωπίζουν σημαντικά κτηριακά προβλήματα. Ο Δήμος της Αθήνας έκανε έρευνα στα σχολεία σχετικά με την αντισεισμική προστασία, αλλά δεν μας έχει γνωστοποιήσει τα αποτελέσματα. Ξέρουμε ότι σε πάρα πολλά κτήρια, σε μεγάλο ποσοστό υπάρχουν σοβαρά θέματα. Το ΕΕΕΕΚ Κωφών στη Ζαχάρωφ κρίθηκε ακατάλληλο με τρωτότητα 100%, τα παιδιά μετακινήθηκαν και συστεγάζονται στο 6ο ΕΠΑΛ στον πρώτο όροφο σε ένα κτήριο που είναι ακατάλληλο, δεν εξυπηρετεί τους μαθητές και τις ιδιαίτερες ανάγκες τους.

Το Καλλιτεχνικό Σχολείο συστεγάζεται με 2ο Πρότυπο ΓΕΛ. Δεν έχει δικό του κτήριο, χρησιμοποιεί αίθουσες από το πρότυπο ΓΕΛ, το οποίο στερείται έτσι αίθουσες που θα μπορούσαν να είναι βιβλιοθήκες ή αίθουσες υπολογιστών. Θα έπρεπε να έχει φτιαχτεί το κτίριο στην Πρασά που ήταν το 5ο ΓΕΛ Αθήνας αλλά καθυστερεί εδώ και χρόνια, τα σχέδια είναι στην Υπηρεσία Νεωτέρων Μνημείων, υπάρχει γραφειοκρατία, δεν υπάρχουν χρήματα και δεν ξέρουμε αν και πότε θα γίνει.

Το Κολωνάκι έχει Πειραματικό Γυμνάσιο και ΓΕΛ, δεν έχει όμως σχολεία που να εξυπηρετούν όλα τα παιδιά της γειτονιάς, με αποτέλεσμα οι μαθητές να φοιτούν σε πιο απομακρυσμένα σχολεία ή να γράφονται σε ιδιωτικά.

Το ΕΕΕΚ Αθηνών, το Ειδικό Εργαστήριο Αθήνας, είναι ένα σχολείο που έχει ιδρυθεί στα χαρτιά από το 2018 και προβλέπεται να χτιστεί στο οικόπεδο πίσω από το Γηροκομείο στην οδό Λάμψα. Οι γονείς πιέζουν, ο Δήμος Αθηναίων όμως δεν έχει τα χρήματα για σχολείο. Ο μεγαλύτερος δήμος της χώρας και δεν έχει ένα Ειδικό Σχολείο, ενώ η ανάγκη είναι επιτακτική. Η Β ΕΛΜΕ Αθήνας μαζί με σωματεία και Συλλόγους της περιοχής αγωνίζεται για τη δημιουργία του ΕΕΕΕΚ Αθήνας πάνω από 20 χρόνια.

Βλέπουμε πως υπάρχει μία τάση να χτίζονται οικόπεδα, όχι όμως για να γίνουν κατοικίες, ενώ οι λιγοστοί χώροι πρασίνου κινδυνεύουν. Ό,τι σταματάει είναι με τον αγώνα των κατοίκων και των συλλόγων της περιοχής. Στην περιοχή Ελληνορώσσων σχεδιάζουν να χτίσουν ένα μεγαθήριο για τη ΔΕΗ, δεν υπάρχει χώρος για κατοικίες, σχολεία και πράσινο. Σημαντική είναι επίσης η διατήρηση και η προστασία του Πάρκου Γουδή, του Μητροπολιτικού Πάρκου της Αθήνας ενός πολύτιμου πνεύμονα πρασίνου σε μια πόλη που ασφυκτιά μέσα στο τσιμέντο και το καυσαέριο. Οι ελάχιστοι αυτοί χώροι αντί να προστατεύονται και να αυξάνονται από τον Δήμο, την Περιφέρεια και την Κυβέρνηση, ολοένα απαξιώνονται και μειώνονται. Αυτό που περισσεύει είναι η φροντίδα των αρχών για τα επιχειρηματικά συμφέροντα και τις ανάγκες των λίγων. Μετά την πυρκαγιά στο Badminton που γκρεμίζεται δεν ξέρουμε τι πρόκειται να συμβεί, ανησυχούμε για την εξέλιξη.

Η κατοικία πρέπει να προστατευτεί. Από την πλευρά των σωματείων χρειάζεται συντονισμός και στον χώρο της εκπαίδευσης και με άλλους εργαζόμενους και να υπάρξουν πρωτοβουλίες. Από αυτήν την άποψη η πρωτοβουλία που βάζει στο κέντρο την ανασυγκρότηση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας είναι πάρα πολύ σημαντική, πρέπει να προχωρήσει και εμείς σαν πρωτοβάθμια σωματεία οφείλουμε να την στηρίξουμε.

Σοφία Μαναγλιώτου,
εκπαιδευτικός, πρόεδρος Β' ΕΛΜΕ Αθήνας

Δραστηριότητες

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΓΚΥΖΗ
καφενείο Ραγκαβή 53, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
Χούθι, ο νέος εφιάλτης του Τράμπ
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 2/12
Η αναπηρία είναι αντικαπιταλιστικό ζήτημα
Ομιλητές/τριες: Αλέξανδρος Σακελλάρης, Μαρία Μαυρομάτη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Καφέ LAB (πάρκο ΚΑΠΑΨ), 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
Ισραήλ-Οι εκλογές δεν λύνουν τα αδιέξοδα
Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Καφέ Ζάτοπεκ, 6μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
Ενας νέος Μάης του 68
Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου

ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ
Καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνος, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
Για την αριστερά που ξέρει τι θέλει και πώς μπορεί να το πετύχει
Ομιλητής: Νίκος Σμπαρούνης

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
Καφέ Τρίκυκλο, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
Ένας νέος Μάης του '68
Ομιλητής: Κωνσταντίνος Δανακτσής

ΠΑΤΗΣΙΑ
σινέ Ατενέ, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
Ένας νέος Μάης του '68
Ομιλητής: Νίκος Παπαευαγγελίου

ΓΑΛΑΤΣΙ
Καφέ Sawadee (Ταϋγέτου 107), 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
25 Νοέμβρη, απεργιακή απάντηση στην σεξιστική βία
Ομιλήτρια: Σοφία Γαρμπή

ΚΥΨΕΛΗ
Βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης Φωκίωνος Νέγρη, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
Γερμανία, αντίσταση στους εξοπλισμούς και την άνοδο της ακροδεξιάς
Ομιλητής: Νίκος Αλεξανδράτος

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
Καφέ ΦΡΑΟΥ, (Φειδίου), 6.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
Η αναπηρία είναι αντικαπιταλιστικό ζήτημα
Ομιλήτρια: Ειρήνη Ζιάκα

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
Βραζιλιάνα, 7μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 26/11
Ένας νέος Μάης του '68
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΘΗΣΕΙΟ
Συνεργατικό καφενείο, Περιβολάκι, 8μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 26/11
Ισραήλ, οι εκλογές δεν λύνουν τα αδιέξοδα
Ομιλητής: Δημήτρης Κουτσομητόπουλος

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
Σύλλογος Ιμβρίων, 8μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
Ένας νέος "Μάης 68"
Ομιλήτρια: Ίρις Αρβανίτη

ΠΑΓΚΡΑΤΙ
Sloth cafe, 8.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
Ένας νέος "Μάης 68"
Ομιλήτρια: Νεφέλη Καρυώτη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
Καφέ Ταρτούφος, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
Στην ίδια μας τη χώρα είναι ο εχθρός
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
Καφενείο πλατείας Σουρμένων, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
Ένας νέος "Μάης 68"
Ομιλητής: Ιάσωνας Παπαδάτος

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
Fahrenheit 451 βιβλιοκαφέ, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
Ένας νέος "Μάης 68"
Ομιλητής: Γιάννης Μπαρούτσας

ΒΥΡΩΝΑΣ
Φίφτυ Γαστροκαφέ, 7.30μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 26/11
Στην ίδια μας τη χώρα είναι ο εχθρός
Ομιλητής: Γιωργος Παπαγγελής

ΑΙΓΑΛΕΩ
Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
ΣΤΟΠ στο γενοκτονικό Ισραήλ. Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Στέκι Αριστερής Κίνησης, 7.30μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 26/11
Μητσοτάκη, η ήττα του Τράμπ σε περιμένει
Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης

ΙΛΙΟΝ-ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
Πλατεία Αγίων Αναργύρων, καφέ Kon Leo 7.30μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 26/11
Στην ίδια μας την χώρα είναι ο εχθρός
Ομιλητής: Γιάννης Μανωλάτος

ΜΑΡΟΥΣΙ
Καφέ Σπίρτο, Πλατεία Ηρώων, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
Βία κατά των γυναικών. Πώς την σταματάμε;
Ομιλήτρια: Χαρίτα Μήνη

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Καφέ Host, Κεντρική πλατεία, 8μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
Βία κατά των γυναικών. Πώς την σταματάμε;
Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Πετράκη

Ν. ΙΩΝΙΑ-ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
Νισύρου και Πάτμου, 6μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
Βία κατά των γυναικών. Πώς την σταματάμε;
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ-ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Δημαρχείο Αγ. Παρασκευής, 7.30μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 26/11
Βία κατά των γυναικών. Πώς την σταματάμε;
Ομιλήτρια: Τζωρτζίνα Πράττη

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Τζιμάνη (Ζωσιμάδων 42), 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
Γερμανία, Αντίσταση στους εξοπλισμούς και την άνοδο της ακροδεξιάς
Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου

ΝΙΚΑΙΑ-ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
Δημαρχείο Νίκαιας, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
Γερμανία, Αντίσταση στους εξοπλισμούς και την άνοδο της ακροδεξιάς
Ομιλητής: Σπύρος Παπακώστας

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
Δημαρχείο Κερατσινίου, 7μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 26/11
Ένας νέος Μάης του '68
Ομιλήτρια: Ανύσια Τζονιού

Θεσσαλονίκη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Σταυρούπολη, Καφέ Πέτρος, 7μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
Γερμανία, Αντίσταση στους εξοπλισμούς και την άνοδο της ακροδεξιάς
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
Καφέ Poeta, 8μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 26/11
Γερμανία, Αντίσταση στους εξοπλισμούς και την άνοδο της ακροδεξιάς
Ομιλήτρια: Ιωάννα Κατλαμούση

ΚΑΜΑΡΑ
Καφέ «Κάρμα», 7.30μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 26/11
Χιλή, η τραγωδία του κοινοβουλευτικού δρόμου
Ομιλήτρια: Μαρία Σαββίδου

ΤΟΥΜΠΑ- ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Καφέ Teddy Boys, Μπότσαρη και Παπαναστασίου, 7.30μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
Χούθι, ο νέος εφιάλτης του Τράμπ
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομιανού

ΠΑΝΝΕΝΑ
Καφέ Νέον, τζαμί Καλούτσιανη, 7μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 26/11
Ο εχθρός βρίσκεται στην ίδια μας την χώρα
Ομιλήτρια: Αθηνά Σιαφάκα

ΞΑΝΘΗ
καφέ Φίλοιστρον, 8μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
Ένας νέος Μάης του '68, κλιμακώνουμε τους αγώνες μας εδώ
Ομιλητής: Μηλιατζήμ Τζεμαλή

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΛΟΠΗ
καφέ Mon Cheri (στοά έναντι ΚΤΕΛ), 6μμ
● ΤΕΤΑΡΤΗ 25/11
Ο αγώνας για να πάψει η Υγεία να είναι εμπόρευμα
Ομιλητής: Αναστάσης Ορφανίδης

ΒΟΛΟΣ
Θόλος, 8μμ
● ΠΕΜΠΤΗ 26/11
Χούθι, ο νέος εφιάλτης του Τράμπ
Ομιλήτρια: Εύη Τσιούνη

Η Εργατική Αλληλεγγύη κυκλοφορεί αυτή τη βδομάδα την Τρίτη 24 Νοέμβρη λόγω της Πανεργατικής Απεργίας την Τετάρτη 25 Νοέμβρη. Το επόμενο φύλλο θα κυκλοφορήσει την Τετάρτη 2 Δεκέμβρη.

Εξορμήσεις

ΤΡΙΤΗ 24/11
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27/11
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 7μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ
Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 6μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού, Ταμπούρια 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ
Μάρκετ Ιν, Πλ. Γαρδένιας 7μμ
ΡΕΘΥΜΝΟ Μεγάλη πόρτα-Πηγάδι 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 28/11
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
πεζόδρομος, "Κελάρι" 12μες
ΙΛΙΟΝ Πλ. Γεννηματά 11.30πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11πμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Πλ. Ελευθερίας 12μες
ΕΛΛΗΝΙΚΟ
Λαϊκή Αργυρουπόλεως 12μες
Ν. ΣΜΥΡΝΗ Πλ. Ν.Σμύρνης 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12.30μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΑΒ, Πλ. Εθνικής Αντίστασης 11.30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαγριωτάκη και Θησέως 11.30πμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μες
ΚΟΛΩΝΟΣ Γαλαξίας Λένορμαν 12μες
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Έβερεστ, Αγ.Ιωάννου 12μες
Ν. ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου
(απέναντι Πνευματικό Κέντρο) 12μες
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μες
ΚΥΨΕΛΗ Πλ. Κυψέλης Γερμανός 12μες
ΠΑΤΗΣΙΑ
Λαϊκή Αγ. Παντελεήμονα 12μες
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βεΐκου 12μες
ΓΚΥΖΗ Πλ. Γκύζη 12μες
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11πμ
ΚΑΜΑΡΑ Γούναρη με Σβώλου 11.30πμ
ΤΟΥΜΠΑ Πάρκο Παπάζογλου 11.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Παπαναστασίου με Μαρτίου 11.30πμ
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΠΑΤΡΑ Πλ.Όλγας 11πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 11πμ
ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 11πμ
ΧΑΝΙΑ Πλ. Αγοράς 11.30πμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική Πλατεία 12μες

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.
Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.
Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.
Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.
Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.
Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.
Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

εργατικη αλληλεγγυη
Βδομαδιάτικη Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ
Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λέανδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatiki@gmail.com, **τηλ.:** 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

ΚΥΨΕΛΗ

Όχι άλλα ψέματα

Ψέματα. Αυτή η λέξη συνοψίζει τις κινήσεις της κυβέρνησης, της Ελληνικό Μετρό και της αναδόχου του έργου της διάνοιξης της σήραγγας με τον μετροπόντικα της γραμμής 4 του μετρό.

Από τις 5 Νοέμβρη συνεργεία της ΑΒΑΞ και της Ελληνικό Μετρό ξεκίνησαν εργασίες αποξήλωσης σε κολώνες πολυκατοικιών στην οδό Σπετσών 92-94. Το συγκεκριμένο κτίριο εδώ και καιρό έχει χαρακτηριστεί "κόκκινο" με τα ίσως σοβαρότερα προβλήματα στον φέροντα οργανισμό σε όλη την Κυψέλη ενώ βρίσκεται ακριβώς στο σημείο που είναι σταματημένος ο μετροπόντικας από τον Μάιο του 2026. Οι εργασίες συνεχίστηκαν χωρίς κανείς να δίνει εξηγήσεις στους κατοίκους. Την Τετάρτη 11 Νοέμβρη, οι κάτοικοι συγκεντρώθηκαν στο σημείο και εκεί με την κινηοποίηση τους επέβαλαν στην Ελληνικό Μετρό να φανερώσει, παρά τα ψέματα που έλεγαν στους κατοίκους, ότι επρόκειτο για εργασίες άρσης άμεσης επικινδυνότητας που επέβαλε το ΤΕΕ και η εισαγγελική παραγγελία.

Στις 16 Νοέμβρη, ο δήμαρχος Αθηνών Χάρης Δούκας έστειλε επιστολή προς την Ελληνικό Μετρό ζητώντας την άμεση προσωρινή μετεγκατάσταση των κατοίκων που μένουν σε πολυκατοικίες που έχουν χαρακτηριστεί "κόκκινες" με ευθύνη και έξοδα των εταιριών. Την ίδια μέρα η Ελληνικό Μετρό με δελτίο τύπου απάντησε ότι: «δεν προκύπτει ανάγκη μετεγκατάστασης λόγω επικινδυνότητας των κτιρίων».

Στη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου της Αθήνας ο δικηγόρος των πληγέντων κατοίκων Θανάσης Καμπαγιάννης αναφέρθηκε σε δύο έγγραφα, της Ελληνικό Μέτρο και της ΑΒΑΞ, τα οποία αναφέρονται στην «αποκατάσταση των πεδίλων μίας πολυκατοικίας» στην οδό Σπετσών και στην «άρση άμεσης επικινδυνότητας των κτηρίων». Είναι έγγραφα που καταγράφουν εξόφθαλμα την επικινδυνότητα των κτηρίων εκθέτοντας για άλλη μία φορά τις εταιρείες και την κυβέρνηση.

Με απόφασή του το δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας στις 18 Νοέμβρη ζητάει νέα συνάντηση με το υπουργείο, τον Δήμο Αθηναίων, τους πραγματογνώμονες των κατοίκων και του ΤΕΕ, την Ελληνικό ΜΕΤΡΟ ΑΕ, την Ανάδοχο Κοινοπραξία και τους πληγέντες κατοίκους.

Προκλητικός εμφανίστηκε ο υφυπουργός Υποδομών και Μεταφορών, Νίκος Ταχιάος. Μιλώντας στην ΕΡΤ (21/11) υποστήριξε ότι οι εργασίες που είναι σε εξέλιξη δεν συνιστούν πρωτοφανή τεχνική παρέμβαση και δεν δημιουργούν συνθήκες που να επιβάλλουν εκκενώσεις. «Δεν απαιτεί εκκενώσεις, ούτε υπάρχει επικινδυνότητα που να οδηγεί σε εκκενώσεις», δήλωσε χαρακτηριστικά. Παράλληλα είπε πως «Ό,τι γίνεται αφορά την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης και όχι το αντίθετο».

Οι κάτοικοι της Κυψέλης διεκδικούν: πλήρη αποκατάσταση των κτιρίων. Στατικούς και γεωτεχνικούς ελέγχους. Σοβαρές και δημόσιες ανοιχτές μελέτες επανεκκίνησης. Καμία επανεκκίνηση του μετροπόντικα χωρίς την πλήρη αποκατάσταση των ζημιών στα κτίρια. Είμαστε στο πλευρό τους.

Σ.Γ.

Αλληλεγγύη στην Αντίσταση

Εκατοντάδες Παλαιστίνιοι διαδήλωσαν το Σάββατο 21/11 στη Ντεΐρ ελ Μπάλα της Γάζας, κοντά στην "Κίτρινη Γραμμή", το διαρκώς μετακινούμενο "σύνορο" με το οποίο επιβάλει το σιωνιστικό κράτος την κατοχή του μεγαλύτερου τμήματος της Γάζας.

15/11, Συγκέντρωση στην Πόλη της Γάζας για την κηδεία 70 Παλαιστινίων που ανασύρθηκαν από τα ερείπια των σπιτιών τους. Φωτό: Ali Sadallah/Anadolu

Η αρχική Κίτρινη Γραμμή, που ορίστηκε στο πλαίσιο του σχεδίου Τραμπ για τη Γάζα, σηματοδοτούσε την περιοχή στην οποία υποτίθεται ότι θα περιορίζονταν οι ισραηλινές δυνάμεις με την προοπτική να αποσυρθούν ακόμα περισσότερο. Αντίθετα από την ημέρα που ορίστηκε μέχρι σήμερα η Κίτρινη Γραμμή μετακινείται από τους σιωνιστές καταλαμβάνοντας όλο και περισσότερο έδαφος.

Αφορμή για τη διαδήλωση ήταν η νέα στρατιωτική επίθεση που εξαπέλυσαν ισραηλινές στρατιωτικές δυνάμεις από ξηρά και αέρα στην κεντρική Γάζα εισβάλλοντας δυτικά της Κίτρινης Γραμμής. Τουλάχιστον τέσσερις Παλαιστίνιοι σκοτώθηκαν το Σάββατο κι άλλοι εννιά τις δύο προηγούμενες ημέρες. Οι Παλαιστίνιοι που έχουν δολοφονηθεί από τις σιωνιστικές δυνάμεις στη Γάζα μετά την υπογραφή της εκεχειρίας ξεπερνούν τους 1.660 σύμφωνα με το Υπουργείο Υγείας της Γάζας. Οι τραυματίες ξεπέρασαν τους 6.050, 55 από αυτούς μόλις το τελευταίο σαββατοκύριακο.

«Πάνω από 500 κατοικίες έχουν καταστραφεί σε λιγότερο από ένα μήνα», δήλωσε ο Μοχάμεντ Μουσλέχ, δήμαρχος του δήμου Μαγκάζι της Ντεΐρ ελ Μπάλα, στο Al Jazeera. «Αυτό αποτελεί μέρος μιας συστηματικής πολιτικής που αποσκοπεί στον εκτοπισμό των Παλαιστινίων και την καταστροφή όσο το δυνατόν περισσότερων σπιτιών» πρόσθεσε. Το Υπουργείο Δημοσίων Έργων και Στέγασης της Γάζας αναφέρει ότι 350.000 οικογένειες έχουν μείνει άστεγες, αφού οι ισραηλινές επιθέσεις κατέστρεψαν το 80% των κατοικιών της περιοχής. Εν τω μεταξύ, οι πλημμύρες των τελευταίων εβδομάδων κατέστρεψαν τις σκηνές που ζούσε αυτός ο κόσμος, σύμφωνα με το υπουργείο.

Αντίστοιχα εντείνονται και οι επιθέσεις των σιωνιστών εποίκων στη Δυτική Όχθη. «Οι κάτοικοι του Καφρ Μαλίκ ξύπνησαν γύρω στις δύο το πρωί από τους ήχους της φωτιάς και των εκρήξεων. Συνειδητοποίησαν ότι οι έποικοι είχαν βάλει φωτιά σε αυτοκίνητα», ανέφερε η ανταποκρίτρια του Al Jazeera, Νουρ Οντέχ, περιγράφοντας μια από τις τελευταίες επιθέσεις την Κυριακή το πρωί. Σύμφωνα με την Παλαιστινιακή Αρχή τον Οκτώβρη έγιναν 3.133 επιθέσεις, με τις ισραηλινές δυνάμεις να είναι άμεσα υπεύθυνες για τις 1.764 από αυτές και τους ισραηλινούς εποίκους για 1.369 επιθέσεις. Άλλες 2.051 επιθέσεις προηγήθηκαν τον Σεπτέμβριο. Τουλάχιστον 1.222 Παλαιστίνιοι, μεταξύ των οποίων 255 παιδιά, έχουν σκοτωθεί στη Δυτική Όχθη την τελευταία τριετία.

Επιμονή

Ωστόσο η επιμονή της Παλαιστινιακής Αντίστασης, το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό και η συνεχιζόμενη πολιτική κρίση που προέκυψε στο σιωνιστικό κράτος μετά τις ισραηλινές εκλογές, δημιουργούν ένα περιβάλλον που μόνο άνετο δεν είναι για τους σιωνιστές. Ηγέτες των σιωνιστικών κομμάτων αναγκάζονται να αδειάσουν τους εποίκους ομολογώντας τον φόβο τους για μια νέα έκρηξη της παλαιστινιακής οργής, αλλά και την όλο και μεγαλύτερη απομόνωση που επιβάλουν στο Ισραήλ οι παγκόσμιες κινητοποιήσεις στο πλευρό των Παλαιστινίων.

Ο Γαΐρ Γκόλαν, αρχηγός του ισραηλινού κόμματος των Δημοκρατών, πρώην υφυπουργός του Ισραήλ και στρατηγός ε.α. του IDF αναγκάστηκε να προειδοποιήσει σε δήλωσή του ότι η Δυτική Όχθη «βρίσκεται στο χείλος μιας τρίτης Ιντιφάντα», μίλησε για «εβραϊκή τρομοκρατία» που «ενθαρρύνεται από την κυβέρνηση» και «οδηγεί το Ισραήλ σε άνευ προηγουμένου διεθνή απομόνωση».

Σε ανάλογο μήκος κύματος μίλησε και ο Άιζενκοτ, επικεφαλής του μπλοκ της αντιπολίτευσης που έχει τις τελευταίες εβδομάδες την εντολή σχηματισμού κυβέρνησης. Χαρακτήρισε τις επιθέσεις των σιωνιστών εποίκων «εβραϊκή τρομοκρατία με κάθε έννοια της λέξης, και πρέπει να ονομάζεται όπως ακριβώς είναι» οι οποίες «υπονομεύουν την περιφερειακή σταθερότητα, θέτουν σε κίνδυνο ανθρώπινες ζωές και βλάπτουν σοβαρά την εθνική ασφάλεια του κράτους του Ισραήλ και τις εξωτερικές του σχέσεις» και έριξε την ευθύνη στους ακροδεξιούς υπουργούς του Νετανιάχου, Μπεν Γκβιρ και Σμότριχ.

Παράλληλα βέβαια το κόμμα του Άιζενκοτ, το Γιασσάρ, συνεχίζει τις «μαραθώνιες συνομιλίες» με το Λικούντ του Νετανιάχου, αναζητώντας φόρμουλα για το σχηματισμό κυβέρνησης (μέχρι και η ιδέα για εναλλαγή των δύο στην εξουσία ανά 18μηνο έχει ακουστεί). Γι' αυτό ό,τι κι αν λένε ο Άιζενκοτ και οι λοιποί της σιωνιστικής αντιπολίτευσης η μόνη ελπιδοφόρα προοπτική έρχεται από την επιβεβαίωση των φόβων του Γκόλαν. Στη μεγαλύτερη διεθνή απομόνωση που μπορεί να επιβάλει το παγκόσμιο κίνημα, πλαισιώνοντας την οργή και την αντίσταση του Παλαιστινιακού λαού.

Σ.Μ.

Έκθεση για τη Γάζα

Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα μαζί με τους φωτογράφους του Γαλλικού Πρακτορείου Ειδήσεων (AFP) παρουσιάζουν την πολυμεσική έκθεση με τίτλο: Gaza "We Did What We Could. Remember us", η οποία φιλοξενείται έως τις 3 Δεκεμβρίου στο Ρομάντσο (Αναξαγόρα 3, Ομόνοια).

«Η έκθεση αυτή είναι μια πράξη μνήμης. Μια δέσμευση να μην ξεχάσουμε τι συνέβη και τι εξακολουθεί να συμβαίνει στην Παλαιστίνη» σημειώνει η Γενική Διευθύντρια των Γιατρών Χωρίς Σύνορα, Χριστίνα Ψαρρά.

«Αναγνωρίζουμε πως καμία φωτογραφία και καμία αναφορά δεν μπορεί να αποτυπώσει πλήρως την έκταση της καταστροφής και της γενοκτονικής οδύνης. Τη συνθήκη όπου δεν υπάρχει κανένα ασφαλές μέρος για κανέναν, όπου τα νοσοκομεία γίνονται πεδία μάχης και οι γιατροί αφήνουν μηνύματα απόγνωσης σε πίνακες στα χειρουργεία εν μέσω βομβαρδισμών. Η ευθύνη να θυμόμαστε και να μιλάμε γι' αυτούς παραμένει συλλογική».

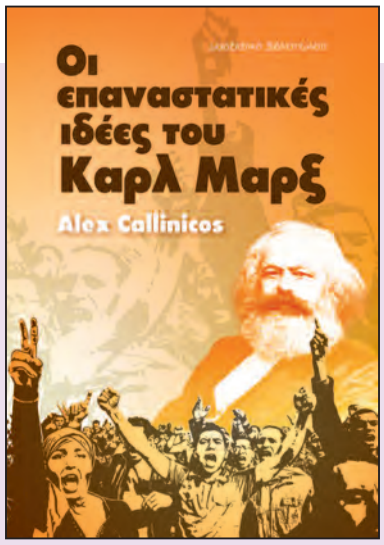
Στον ίδιο χώρο φιλοξενείται και η έκθεση φωτογραφίας των Γιατρών Χωρίς Σύνορα σε συνεργασία με τον βραβευμένο φωτογράφο, Παναγιώτη Ρόντο, «Land Matters» για τον Νότιο Λίβανο.

Η έκθεση εγκαινιάστηκε την Παρασκευή 20/11 και την Παρασκευή 27/11 στις 7μμ θα πραγματοποιηθεί συζήτηση για τη Γάζα και τον Λίβανο.

Ώρες λειτουργίας της έκθεσης: Δευτέρα – Πέμπτη: 10:00 – 18:00, Παρασκευή: 10:00 – 20:00, Σάββατο – Κυριακή: 12:00 – 20:00.

Τα βιβλία είναι όπλα

Εκδηλώσεις στις Σχολές

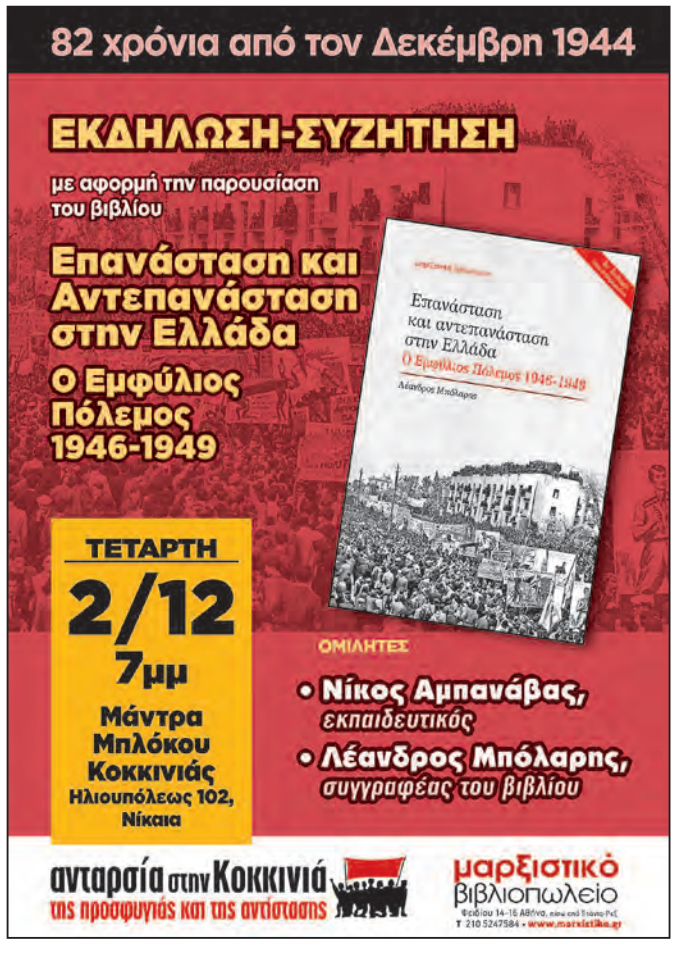
Ομιλήτρια/τής:
Σοφία Γαρμπή, Γιώργος Πίττας

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ
Πέμπτη 26/11, 2.30μμ, Αίθριο

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ
Πέμπτη 3/12, 2.30μμ

ΠΑΔΑ 1
Τετάρτη 2/12, 1μμ

ΠΑΝΤΕΙΟ
Πέμπτη 3/12, 6μμ

Η Νεολαία αντιστέκεται

«Ένα εκατομμύριο σπουδαστές και νέοι κατέβηκαν στους δρόμους στην Ευρώπη (και πέρα από αυτήν) στις 20 Νοέμβρη, καθώς πάνω από 27 χώρες συμμετείχαν στην Παγκόσμια Απεργία Νεολαίας για να απαιτήσουν ένα καλύτερο μέλλον για τη γενιά τους».

Ο θριαμβευτικός τόνος του «Συνασπισμού για την Απεργία Νεολαίας» - το παραπάνω απόσπασμα προέρχεται από την ανακοίνωση που έστειλε την επόμενη ημέρα στον διεθνή τύπο- δεν είναι υπερβολικός. Ο «Συνασπισμός για την Απεργία της Νεολαίας» είναι, όπως γράφει ο ίδιος, μια πλατφόρμα που συγκεντρώνει περισσότερες από 50 διαφορετικές οργανώσεις από όλες σχεδόν τις χώρες της Ευρώπης. Πέρα από τα επιμέρους ζητήματα που μπορεί να υποστήριζε η μια ή η άλλη οργάνωση ή χώρα, υπήρχαν πέντε βασικά κοινά σημεία σε όλες αυτές τις κινητοποιήσεις:

- η αντίθεση στον πόλεμο, τον επανεξοπλισμό της Ευρώπης. Λεφτά για την Παιδεία και την κοινωνική πρόνοια, όχι για τους εξοπλισμούς.
- κατάργηση κάθε μορφής στρατιωτικής θητείας
- αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη και τους αγώνες όλων των καταπιεσμένων λαών του κόσμου
- Κλιματική και κοινωνική δικαιοσύνη

Ριζικός μετασχηματισμός της κοινωνίας του αυταρχισμού, της καταστολής και της ακροδεξιάς μέσα στην οποία ζούμε

Οι μεγαλύτερες κινητοποιήσεις έγιναν στην **Ιταλία** όπου στις 20 Νοέμβρη δεν υπήρχε μόνο η απεργία της νεολαίας αλλά και μια γενική απεργία (υπάρχει σχετικό ρεπορτάζ στις άλλες σελίδες της Εργατικής Αλληλεγγύης). Αλλά πολλές, μεγάλες και σημαντικές κινητοποιήσεις έγιναν την ημέρα αυτή σε όλες σχεδόν τις χώρες της Ευρώπης.

Στη **Γερμανία**, τη χώρα από όπου ξεκίνησε στην πραγματικότητα το κίνημα της «Γενιάς Z», διαδηλώσεις έγιναν σε πάνω από 100 πόλεις, με τη συμμετοχή δεκάδων χιλιάδων στο Βερολίνο και τη Φρανκφούρτη. Την προηγούμενη μόλις ημέρα η κυβέρνηση του καγκελάριου Φρίντριχ Μερτς - ένας συνασπισμός Χριστιανοδημοκρατών, Σοσιαλδημοκρατών και Πράσινων- είχε οργανώσει μια ψυχροπολεμική σύνοδο στο Βερολίνο με καλεσμένους τους ηγέτες των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στόχο την «ενίσχυση της άμυνας» -δηλαδή την κλιμάκωση του πολέμου -της Ουκρανίας.

Στην Γερμανία το δικαίωμα στην άρνηση της στρατιωτικής θητείας είναι, μετά την εμπειρία του ναζισμού και του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, συνταγματικά κατοχυρωμένο. Και η υποχρεωτική θητεία -είτε στον στρατό είτε σε κάποια κοινωνική εργασία για τους αντιρρησίες συνείδησης- έχει καταργηθεί εδώ και δεκαπέντε χρόνια. Ο Μερτς, όμως, ο πιο «πολεμοκάπηλος» καγκελάριος στη μεταπολεμική ιστορία της Γερμανίας που έχει κάνει τον επανεξοπλισμό της Ευρώπης το κέντρο της πολιτικής του, θέλει να την επαναφέρει. Η νεολαία της Γερμανίας έχει αντιδράσει μαζικά σε αυτά τα σχέδια – με τεράστιες κινητοποιήσεις, διαδηλώσεις και αποχές από τα μαθήματα σε όλα σχεδόν τα σχολεία. Η Γερμανία ήταν το κέντρο της πρώτης μεγάλης, διεθνούς κινητοποίησης της «Γενιάς Z» που έγινε στις 31 Οκτωβρίου.

Κάτω τα χέρια από την Κατοικία

Το Βερολίνο ψήφισε «αριστερά» στις πρόσφατες δημοτικές εκλογές – που είναι ταυτόχρονα εκλογές για την τοπική κυβέρνηση του Κρατιδίου του Βερολίνου. Η Die Linke αναδείχτηκε πρώτο κόμμα αλλά χωρίς να πάρει την απόλυτη πλειοψηφία. Στις διαπραγματεύσεις που έχουν ξεκινήσει οι Πράσινοι και οι Σοσιαλδημοκράτες έχουν θέσει μια σειρά από απαράδεκτες απαιτήσεις – όχι μόνο σε σχέση με το Παλαιστινιακό αλλά και σε σχέση με τους εξοπλισμούς και τα funds που ελέγχουν ένα τεράστιο κομμάτι της αγοράς της κατοικίας – το μεγαλύτερο από αυτά έχει σήμερα στην ιδιοκτησία του 130 χιλιάδες διαμερίσματα στο Βερολίνο.

Το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα έχει εγκαταλείψει τον διεθνισμό και τον αγώνα ενάντια στους εξοπλισμούς, τον πόλεμο και τις ιμπεριαλιστικές εξορμήσεις του γερμανικού κεφάλαιο από τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο κιόλας. Την δεκαετία του 1980 το «αντιπολεμικό κόμμα» ήταν οι Πράσινοι στην Γερμανία. Τώρα, όμως, έχουν μετατραπεί στον πιο σκληρό υποστηριχτή της πολεμικής βιομηχανίας, του επανεξοπλισμού της Ευρώπης και της κλιμάκωσης του πολέμου στον Ουκρανία και την υποστήριξη του Ισραήλ.

Οι Πράσινοι προσπάθησαν να οργανώσουν αντισυγκεντρώσεις σε διάφορες πόλεις της Γερμανίας στις 20 Νοέμβρη. Στο Βερολίνο και την Φρανκφούρτη καλούσαν σε συγκεντρώσεις σε διαφορετικά σημεία με πλαίσια που περιλάμβαναν τα αιτήματα του «Συνασπισμού για την Απεργία της Νεολαία» -εκτός από αυτά που αναφέρονταν στους εξοπλισμούς, τη θητεία και την Παλαιστίνη. Αλλά η απάτη σε έπιασε: δεν πάτησε σχεδόν κανένας. Παρόλα αυτά, όμως, η προσπάθεια και μόνο δείχνει τον φόβο που έχει αυτή τη στιγμή η άρχουσα τάξη από τον ξεσηκωμό της νεολαίας. Φοβούνται ότι θα γίνει «της Γαλλίας», «της Σερβίας» και «της Αλβανίας». Και όχι άδικα.

Η αστυνομία «μέτρησε» 4000 διαδηλωτές στο Βερολίνο. Οι οργανωτές τους υπολόγισαν σε 10 χιλιάδες. Στην Φρανκφούρτη, όπου είχαν «σημειωθεί επεισόδια» στο τέλος της πορείας στις 31 Οκτώβρη, υπήρχε τρομαχτική αστυνομική παρουσία – που όμως δεν πτόησε τους διαδηλωτές. Μεγάλες διαδηλώσεις έγιναν και στο Αμβούργο, το Μόναχο, την Βρέμη, την Κολωνία και τη Νυρεμβέργη. Συνολικά οι διοργανωτές υπολόγισαν σε 87 χιλιάδες τον κόσμο που συμμετείχε στις κινητοποιήσεις, που είχαν σαν κεντρικό σύνθημα «Παλεύουμε για τον μέλλον μας, όχι για τους πολέμους τους».

Αντιπολεμικός και αντισιωνιστικός ήταν και ο χαρακτήρας των κινητοποιήσεων που έγιναν στη **Σουηδία**. Στο Γκέτενμπεργκ οι διαδηλωτές σήκωσαν Παλαιστινιακές σημαίες και φώναξαν συνθήματα ενάντια στην Elbit Systems, την μεγαλύτερη ισραηλινή βιομηχανία όπλων και συνένοχη, σύμφωνα με το κίνημα BDS στη γενοκτονία της Γάζας, που έχει εργοστάσιο στην περιοχή του Γκέτενμπεργκ.

Στην **Βρετανία**, η Stop The War Coalition (Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο), μια οργάνωση που δημιουργήθηκε το 2003 ενάντια στον πόλεμο στο Ιράκ, ήταν μια από τις 50 (και πλέον) οργανώσεις που συμμετείχαν στον «Συνασπισμό για την Απεργία της Νεολαίας».

«Στο Λονδίνο», γράφει η Socialist Worker, η αδελφή εφημερίδα της Εργατικής Αλληλεγγύης στη Βρετανία, «πάνω από 1000 άτομα συμμετείχαν στη συγκέντρωση της Πλατείας Τραφάλγκαρ, την οποία είχε οργανώσει η Stop The War Coalition. Το κάλεσμα για τη Διεθνή Απεργία της Νεολαίας στη Βρετανία είχε αποφασιστεί στο διεθνές συνέδριο της αντιπολεμικής οργάνωσης, που είχε γίνει τον Ιούνη». Μαζικές διαδηλώσεις έγιναν και στο Μάντσεστερ, το Μπρίστολ, το Έξετερ, τη Γλασκόβη και το Εδιμβούργο.

Στην **Γαλλία** οι διαδηλώσεις συνεχίστηκαν και την επόμενη ημέρα, Σάββατο 21 Νοέμβρη. Το κάλεσμα της νεολαίας – που συνταράσει εδώ και εβδομάδες συνεχώς την κυβέρνηση του Μακρόν με τις κινητοποιήσεις της- συνυπέγραψαν αυτή τη φορά και τα «Κίτρινα Γιλέκα», η πρωτοβουλία που είχε οργανώσει την μεγάλη εξέγερση του 2018. Σύμφωνα με τους διοργανωτές η συμμετοχή ξεπέρασε τις 150 χιλιάδες σε όλη τη Γαλλία και τις 45 χιλιάδες στο Παρίσι. Στη Λυόν -όπου η κυβέρνηση είχε απαγορεύσει τις συγκεντρώσεις- έγιναν «επεισόδιά» ανάμεσα στους διαδηλωτές και την αστυνομία.

Στην **Πορτογαλία** έγινε μια τεράστια πανεθνική διαδήλωση στη Λισαβόνα, οργανωμένη από την CGTP-IN, την μεγαλύτερη εργατική συνομοσπονδία της χώρας. Στην **Ισπανία** χιλιάδες κατέβηκαν στους δρόμους στη Μαδρίτη και την Βαρκελώνη.

Διαδηλώσεις έγιναν και στην Βιέννη, την Βαρσοβία, τις Βρυξέλες και σε πολλές ακόμα πόλεις της Ευρώπης. Οι κυβερνήσεις προσπάθησαν, όπου μπορούσαν, να εμποδίσουν τους διαδηλωτές. Τα ΜΜΕ να τους συκοφαντήσουν – σαν «αντισημίτες» για τις Παλαιστινιακές σημαίες και τις μαντήλες, σαν ρωσόφιλους για την αντίθεση στους εξοπλισμούς και τη στρατιωτική θητεία ή σαν «ρομαντική νεολαία» για τα συνθήματα για έναν καλύτερο κόσμο.

Αλλά τίποτα από όλα αυτά δεν αλλάζει την ουσία: ο κόσμος τους έχει γίνει πιο δυστοπικός από ποτέ. Και ο κόσμος ξεσηκώνεται. Και θα ξεσηκώνεται όλο και πιο πολύ, όσους μπάτσους και αν κατεβάσουν στους δρόμους και όσους «Πρετεντέρηδες» και αν επιστρατεύσουν τα ΜΜΕ.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Ξεσηκωμός χωρίς τέλος

ΓΑΛΛΙΑ

Δεκάδες χιλιάδες βγήκαν στους δρόμους σε όλη τη Γαλλία την Τρίτη 17/11, σε μια μέρα απεργιών και διαδηλώσεων. Η συνδικαλιστική ομοσπονδία CGT υπολογίζει τους συμμετέχοντες σε 500.000.

Στο Παρίσι η ατμόσφαιρα θύμιζε καρναβάλι: οι διαδηλωτές χόρευαν και βάδιζαν στον ήχο μιας μπάντας χάλκινων πνευστών και των ηχοσυστημάτων που είχαν φέρει τα διάφορα σωματεία. Οι συνδικαλιστικές ομοσπονδίες την είχαν προκηρύξει αρχικά ως μέρα δράσης των εργαζομένων στον δημόσιο τομέα, όμως έδωσαν το παρών και αντιπροσωπείες από ιδιωτικές επιχειρήσεις, όπως ο κολοσσός της αεροδιαστημικής Thales και η εταιρεία διανομών FedEx.

Ένας διαδηλωτής κρατούσε ένα χαρτονένιο πλακάτ με ένα από τα συνθήματα της εξέγερσης του 1968: «Soyez realistes, demandez l'impossible», «Να είστε ρεαλιστές, ζητήστε το αδύνατο». Ένας άλλος σήκωνε ένα τεράστιο πανό που έγραφε «Le monde au rien», «Ο κόσμος ή τίποτα».

Ο Ολιβιέ, καθηγητής, είπε ότι τόσο οι μαθητές του όσο και το δικό του παιδί συμμετέχουν στους αποκλεισμούς των σχολείων τους. Όπως δήλωσε είναι «πραγματικά εκπληκτικό» που το κίνημα κρατάει πάνω από δύο μήνες. «Η αστυνομία μπορεί να είναι τεράστιο πρόβλημα. Η αστυνομική βία έχει ενταθεί. Ο κόσμος φοβάται τον ρατσισμό και τον φασιστικό Εθνικό Συναγερμό (RN). Διδάσκω στα προάστια και πολλοί από τους μαθητές μου είναι θύματα ρατσισμού. Νομίζω όμως πως πλέον, με τον τρόπο που φέρεται η αστυνομία, φτάνουμε σχεδόν στον φασισμό. Το νιώθεις στον αέρα. Όταν ήμουν παιδί, κάτι τέτοιο ήταν αδιανόητο».

Η Καρολίν βρισκόταν στη διαδήλωση μαζί με μια ομάδα από τον κλάδο των μεταλλεργατών της ομοσπονδίας CFDT. Τα μέλη του σωματείου βάδιζαν με ένα πανό που καλούσε τους εργαζόμενους του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα να παλέψουν μαζί για καλύτερους μισθούς.

«Είμαστε εδώ για να στηρίξουμε τους συναδέλφους στον δημόσιο τομέα», μας είπε. «Έχουν τρία χρόνια να πάρουν αύξηση. Μας έχει αγανακτήσει όλους η ακρίβεια. Η πρόταση της κυβέρνησης να αυξήσει τον κατώτατο μισθό ήταν μια μικρή ανάσα, όχι όμως αρκετή». Η Καρολίν εξήγησε ότι μέλη του σωματείου της ετοιμάζουν και προκηρύξεις που ξεσκεπάζουν τον RN. «Η άκρα δεξιά έχει ένα πολύ απλό μήνυμα», είπε. «Στην πραγματικότητα όμως είναι ενάντια στους εργαζόμενους, ενάντια στην αύξηση του κατώτατου μισθού».

Η Κεντά είναι ερευνήτρια και μέλος της CGT στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Γαλλίας. Δήλωσε ότι διαδήλωνε για καλύτερες δημόσιες υπηρεσίες, καλύτερους μισθούς και σε ένδειξη αλληλεγγύης προς τους νέους και τους φοιτητές. Οι απεργοί της βιβλιοθήκης είχαν στήσει απεργιακή περιφρούρηση στον χώρο δουλειάς τους το πρωί της απεργίας, η Κεντά όμως δεν ήταν σίγουρη για το επόμενο βήμα τους. «Η ιδέα είναι να απεργήσουμε. Θα κάνουμε όμως γενική συνέλευση και θα το βάλουμε σε ψηφοφορία. Πρέπει επίσης να μαζέψουμε χρήματα, δεν είναι εύκολο να βρίσκεσαι σε απεργία», είπε.

Από τότε που ξεκίνησε στα λύκεια τον Σεπτέμβρη, μπήκαν μαζικά στο κίνημα και οι φοιτητές. Στα μέσα του Οκτώβρη περίπου το 90% των πανεπιστημίων ήταν κλειστά ή αποκλεισμένα.

Λαϊκό Πανεπιστήμιο

Η Λιλί είπε ότι το πανεπιστήμιό της ήταν αποκλεισμένο σχεδόν δύο μήνες. Μια άλλη φοιτήτρια, η Αβά, εξήγησε ότι οι φοιτητές είχαν καταλάβει το πανεπιστήμιο και έμεναν εκεί ακόμα και τα βράδια, παρότι οι αρχές είχαν κλείσει την πανεπιστημιούπολη. Σε ορισμένα πανεπιστήμια, όπως στην πανεπιστημιούπολη Ζυσιέ της Σορβόννης στο Παρίσι, εργαζόμενοι και φοιτητές οργάνωσαν ένα πρόγραμμα εναλλακτικής διδασκαλίας. Οι φοιτητές εξήγησαν ότι έχουν καλέσει κόσμο, αλλά και μαθητές, να συμμετάσχουν σε αυτό το «λαϊκό πανεπιστήμιο. Τα προβλήματα δεν είναι μόνο των φοιτητών, είναι όλου του πληθυσμού. Όλα είναι ακριβά. Δεν θέλουν να μας ακούσουν· το μόνο που κάνουν είναι να στέλνουν τους μπάτσους».

Τόσο οι εργαζόμενοι όσο και οι φοιτητές βρίσκονται μπροστά σε αβεβαιότητα. Οι διοικήσεις των πανεπιστημίων έχουν φρενάρει το κίνημα των καταλήψεων κλείνοντας τις πανεπιστημιουπόλεις και μεταφέροντας τη διδασκαλία στο διαδίκτυο.

Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες έχουν ακόμα τη δύναμη να βγάλουν τους εργαζόμενους στους δρόμους. Οι διαδηλώσεις της Τρίτης ήταν όμως μικρότερες από τη γενική απεργία της 5 Νοέμβρη, ενώ το κοινό κάλεσμα όλων των συνδικάτων για την επόμενη απεργιακή κινητοποίηση στις 11 Δεκέμβρη την περιορίζει, μέχρι στιγμής, στον δημόσιο τομέα. Η οργάνωση των εργαζομένων για απεργίες διαρκείας στον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα θα ήταν ένα μεγάλο βήμα μπροστά.

• Το κείμενο βασίζεται σε ανταπόκριση της Camilla Royle για την εφημερίδα Socialist Worker

20/11, Μπολόνια, Γενική Απεργία. Φωτό: CGIL Bologna

ΙΤΑΛΙΑ

Πάνω από ένα εκατομμύριο άνθρωποι βγήκαν την Παρασκευή 20/11 στους δρόμους σε όλη την Ιταλία, σε μια μεγάλη γενική απεργία ενάντια στην ακρίβεια, στους εξοπλισμούς και στην «πολεμική οικονομία» που προωθεί η κυβέρνηση της φασίστριας Τζόρτζια Μελόνι. Η Μελόνι, που ηγείται των Αδελφών της Ιταλίας κόμματος με ευθεία καταγωγή από το νεοφασιστικό MSI , έχει κάνει σημαία της τον επανεξοπλισμό και την «οικονομία του πολέμου». Η κινητοποίηση, που προκήρυξε το μεγαλύτερο συνδικάτο της χώρας, η CGIL, μαζί με μια σειρά συνδικάτα βάσης, πήρε πραγματικά μαζικό χαρακτήρα: σε περισσότερες από 120 πόλεις έγιναν τουλάχιστον 148 διαδηλώσεις, με δύο και τρεις πορείες στις μεγαλύτερες και με αμέτρητες μικρότερες συγκεντρώσεις σε κωμοπόλεις που δεν καταγράφηκαν καν.

Η 24ωρη απεργία παρέλυσε σχολεία, νοσοκομεία και μέσα μαζικής μεταφοράς. Δίπλα στην CGIL κατέβηκαν σε απεργία εργαζόμενοι από τα συνδικάτα COBAS, CLAP, SIAL και CUB, καθώς και εργαζόμενοι στα σχολεία από το USB. Η μέρα δράσης στην Ιταλία συνέπεσε με μια διεθνή μέρα φοιτητικών διαδηλώσεων σε περισσότερες από 45 ευρωπαϊκές πόλεις και με μια ευρύτερη κινητοποίηση ενάντια στο κόστος ζωής, τις στρατιωτικές δαπάνες και την κλιματική κρίση, κόντρα στο ευρωπαϊκό σχέδιο επανεξοπλισμού.

Από τη σκιά του Κολοσσαίου στη Ρώμη μέχρι τις μεγάλες πλατείες του Μιλάνου, του Τορίνο, της Νάπολης και του Παλέρμο, δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι και φοιτητές διαδήλωσαν κρατώντας πανό που έγραφαν «Η παιδεία χτίζει, ο πόλεμος γκρεμίζει» και «Λεφτά για τα σχολεία, όχι για τον πόλεμο». Ζητούσαν υψηλότερους μισθούς, ισχυρότερη κοινωνική προστασία και δημόσιες επενδύσεις στη θέση των αμυντικών δαπανών.

Στο ιστορικό κέντρο της Ρώμης, η διαδηλώτρια Τζόρτζια Τζορντάνι καυτηρίασε τον τρόπο που διαχειρίζεται η κυβέρνηση τους εκτοξευμένους λογαριασμούς ενέργειας και τα καθημερινά έξοδα των νοικοκυριών. Ένας φοιτητής έξω από το Πανεπιστήμιο La Sapienza περιέγραψε ένα πλήθος που ζητούσε απαντήσεις, με κάποιους να απαιτούν ανοιχτά την παραίτηση της κυβέρνησης.

Η Λάουρα Περιτόρε, 24χρονη φοιτήτρια, κατήγγειλε ότι η κυβέρνηση αφήνει την Υγεία και την Παιδεία να ασφυκτιούν, στερώντας από τους νέους το μέλλον τους, τη στιγμή που βρίσκει πόρους για τους εξοπλισμούς. «Ξεκαθαρίζουμε ότι δεν πρόκειται να κάνουμε πίσω· θα πάρουμε πίσω το μέλλον μας», δήλωσε. Αυτές τις μέρες το ιταλικό κοινοβούλιο συζητά τη δέσμη δημοσιονομικών μέτρων ύψους 26 δισ. ευρώ για τον προϋπολογισμό του 2027 που κατέθεσε η κυβέρνηση Μελόνι. Πρόκειται για μια «επεκτατική» δέσμη που στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στην ευελιξία που παραχώρησε η ΕΕ για δαπάνες ενέργειας και άμυνας· δισεκατομμύρια κατευθύνονται στον επανεξοπλισμό, ενώ οι όποιες αυξήσεις για την Υγεία και την Παιδεία μένουν πίσω από τις πραγματικές ανάγκες και τον πληθωρισμό.

Συγκρούσεις

Η ένταση δεν έμεινε μόνο στα συνθήματα. Συγκρούσεις με την αστυνομία ξέσπασαν στη Ρώμη, τη Βενετία, την Μπολόνια και την Πάδοβα, καθώς οι δυνάμεις καταστολής επιχείρησαν να μπλοκάρουν τις πορείες. Παρ' όλα αυτά, η εικόνα της μέρας ήταν η εικόνα ενός κινήματος που κερδίζει έδαφος, όχι που υποχωρεί.

Σε όλη τη χώρα, εργαζόμενοι και φοιτητές βρέθηκαν ενωμένοι κάτω από τα ίδια συνθήματα: δαπάνες κοινωνικές όχι πολεμικές, για το μέλλον μας, όχι για τους πολέμους τους. Η μαζικότητα της Παρασκευής δείχνει ότι η κυβέρνηση Μελόνι, όσο σίγουρη κι αν εμφανίζεται, βρίσκεται πολιορκημένη από την οργή των εργαζομένων και της νεολαίας, που αρνούνται να σηκώσουν στις πλάτες τους το κόστος των εξοπλισμών και του πολέμου. Αντίθετα, η συνάντηση του εργατικού με το φοιτητικό κίνημα, που έχει ήδη δώσει μάχες τους προηγούμενους μήνες, ανοίγει τον δρόμο για μια πιο αποφασιστική αναμέτρηση. Είναι ακριβώς αυτή η ενότητα εργαζόμενοι που σταματούν την παραγωγή και φοιτητές που αποκλείουν τις σχολές που τρομάζει περισσότερο την κυβέρνηση.

Η απεργία της 20 Νοέμβρη εντάχθηκε σε ένα διεθνές κύμα αντίστασης ενάντια στην πολιτική των εξοπλισμών και της ακρίβειας, και η Ιταλία έδειξε τι μπορεί να σημαίνει αυτή η οργή όταν παίρνει απεργιακή μορφή. Το στοίχημα τώρα είναι αυτή η τεράστια διάθεση για αγώνα να κλιμακωθεί και να ανατρέψει τις προτεραιότητες της κυβέρνησης και την ίδια.

Λέανδρος Μπόλαρης